

(Pàgina 8)

Surten en llibertat tres detinguts per la baralla a Vic, però els Mossos busquen més implicats

(Pàgines 10 i 11)

Arnau Rovira: "El nord d'Osona es mereix una comissaria dels Mossos d'Esquadra"

(Pàgina 12)

ERC es desmarca de la moció de censura que impulsen dos dels seus regidors a Espinelves

(Pàgina 18)

El projecte per construir pisos socials a Can Guetes de Ripoll penja d'un fil

(Pàgina 36)

Troben closques d'ostra de l'època romana al jaciment de Sant Martí d'Albars

(Pàgina 40)

Amb el patinatge a la sang: els germans Arnau i Sara Pérez han aconseguit un or al Mundial

Vic tindrà una macroàrea per a camions que podrà abastir vehicles amb gas

(Pàgina 33)

La impulsa el Grup Molist, nascut a Manlleu, en una superfície de 12.000 metres quadrats

ALBERT LLIMÓS

Un aparcament per a 40 tràilers

El Grup Molist posarà en marxa una gran àrea de serveis per a camions a l'entrada dels polígons de Vic, a tocar de l'accés de l'Eix Transversal des de

la carretera de Roda. Es tracta d'un projecte ambiciós amb 40 places d'aparcament per a vehicles de gran tonatge, serveis per a transportistes i gasoline-

ra. La principal aposta és una gasinera –amb un dipòsit de 80 metres cúbics– per als vehicles que opten pel gas com a substitut del gasoil.

(Pàgines 4 i 5)

ALBERT LLIMÓS

Primer dia de transbords a l'R3

Dijous va ser el primer dia amb l'R3 tallada. Els passatgers han de fer transbord a un autobús a Centelles. Els usuaris es queixaven de la distància de l'estació fins a la parada del bus.

(Pàgina 49)

Lluc Crusellas obrirà a Vic una fàbrica per fer la seva pròpia xocolata

CODOLGESTIO
GESTORS IMMOBILIARIS

50 anys ajudant-te a vendre, comprar i llogar

AMB RIGOR

CODOLGESTIO.NET

Osona ha estat fins ara una comarca referent en transició energètica, amb més d'una vintena de comunitats ja constituïdes i il·lusionades d'avançar cap a l'autoconsum compartit. Entre les que tenen les instal·lacions fotovoltaïques perfectament acabades hi ha Balenyà, Sant Vicenç o Santa Eulàlia, però ciutadania i administració denuncien que legalitzar les plaques és una odissea a causa dels impediments per part de les companyies.

Les traves a l'autoconsum compartit també amenacen l'embranchada de la transició energètica a Osona

Front comú de ciutadania i administració davant dels obstacles a l'hora de legalitzar les plaques

Vic/Prats de Lluçanès

Comunitats energètiques a Osona i el Lluçanès

Font: Nova Energia Osona

Txell Vilamala

Amb la d'Oristà i la Torre, a Osona i el Lluçanès hi ha constituïdes a hores d'ara 24 comunitats energètiques. Les de Balenyà, Santa Eulàlia de Riuprimer i Sant Vicenç de Torelló són les més avançades en qüestió d'instal·lacions: independentment d'haver-les col·locat a la teulada de la pista poliesportiva, el pavelló o fins i tot l'escola bressol, ja tenen les plaques fotovoltaïques en solfa, és a dir que físicament estan a punt per passar a gastar la seva pròpia electricitat. Que això encara no sigui una realitat es deu a la legalització. I és que la comarca d'Osona –i Catalunya en general– està topant amb les reticències de les companyies distribuïdores a l'hora de facilitar l'autoconsum col·lectiu.

Segons la llei, un cop validades les instal·lacions el procés hauria de ser relativament senzill, tant com prémer un botó i autoritzar-les a evacuar –abocar– els quilowatts que generen a la xarxa. Les distribuïdores s'haurien de fer càrrec, a banda d'això, d'informar la comercialitzadora contractada per cada veí sobre els quilowatts que produeix i, d'aquesta manera, descomptar l'impost pertinent de les seves factures. L'enginyer Moisès Subirana, tècnic de l'Oficina Comarcal de Transició Energètica i l'Agència Local de l'Energia d'Osona, explica, però, que al llarg del procés emergeixen dos grans blocs d'impediments. El primer, en termes burocràtics i administratius: "Presentes un expedient i el perden, no et donen el codi que toca, canvien noms, et trobes a la cua perquè s'esgota no sé quin termini sense ni que se t'hagi avisat... Tot semblen tonteries, però els tràmits es van allargant i es converteixen en un gran cavall de batalla".

L'altra cursa d'obstacles té a veure amb l'infraestructura. O el que és el mateix: una xarxa no concebuda perquè la

ciutadania pugui autoproduir-se l'energia. "El model de l'Estat espanyol és com un arbre que es va ramificant. Ens hem d'imaginar uns carrils centrals i línies molt petites que després arriben a les cases", explica Subirana, "amb la transició energètica necessitem una altra estructura, una mena de malla". Hi afegeix que els costos de desplegar-la els està assumint la gent quan tocaria a les distribuïdores: "És pervers que passi això quan es tracta de companyies que reben diners públics per fer millores contínues a la xarxa i assegurar una infraestructura de qualitat".

Davant d'aquest compendi de traves, ajuntaments, consells comarcals i entitats

"Sumar-se a un projecte així ha de fer il·lusió, no desmotivar arran de la burocràcia"

com la Unió Espanyola Fotovoltaica s'han mogut amb intenció de presentar batalla. També la Generalitat va anunciar pel juliol un expedient sancionador a Endesa i, entre altres organismes reguladors, la Comissió Nacional de la Competència ha obert una investigació al voltant del fre a l'autoconsum col·lectiu. Això convida els tècnics a ser optimistes. "Fins fa

només un any, ens deien que 15 o 20 instal·lacions compartides arreu de Catalunya no eren prou, però només a Osona arribarem a aquesta xifra en mesos. No pot ser que en tinguem d'acabades i continuem sense repartir energia", insisteix Subirana.

Anar aplanant el camí i resoldre en mesos el que sembla que ara costa anys és vital, perquè si no hi ha el risc que la ciutadania motivada a fer la transició es desmobilitzi. Justament per això emergeixen actors que, com l'Agència Local de l'Energia, assumeixen la paperassa carrega que podria desgastar les cooperatives: "Sumar-se a un projecte d'aquestes característiques ha de generar

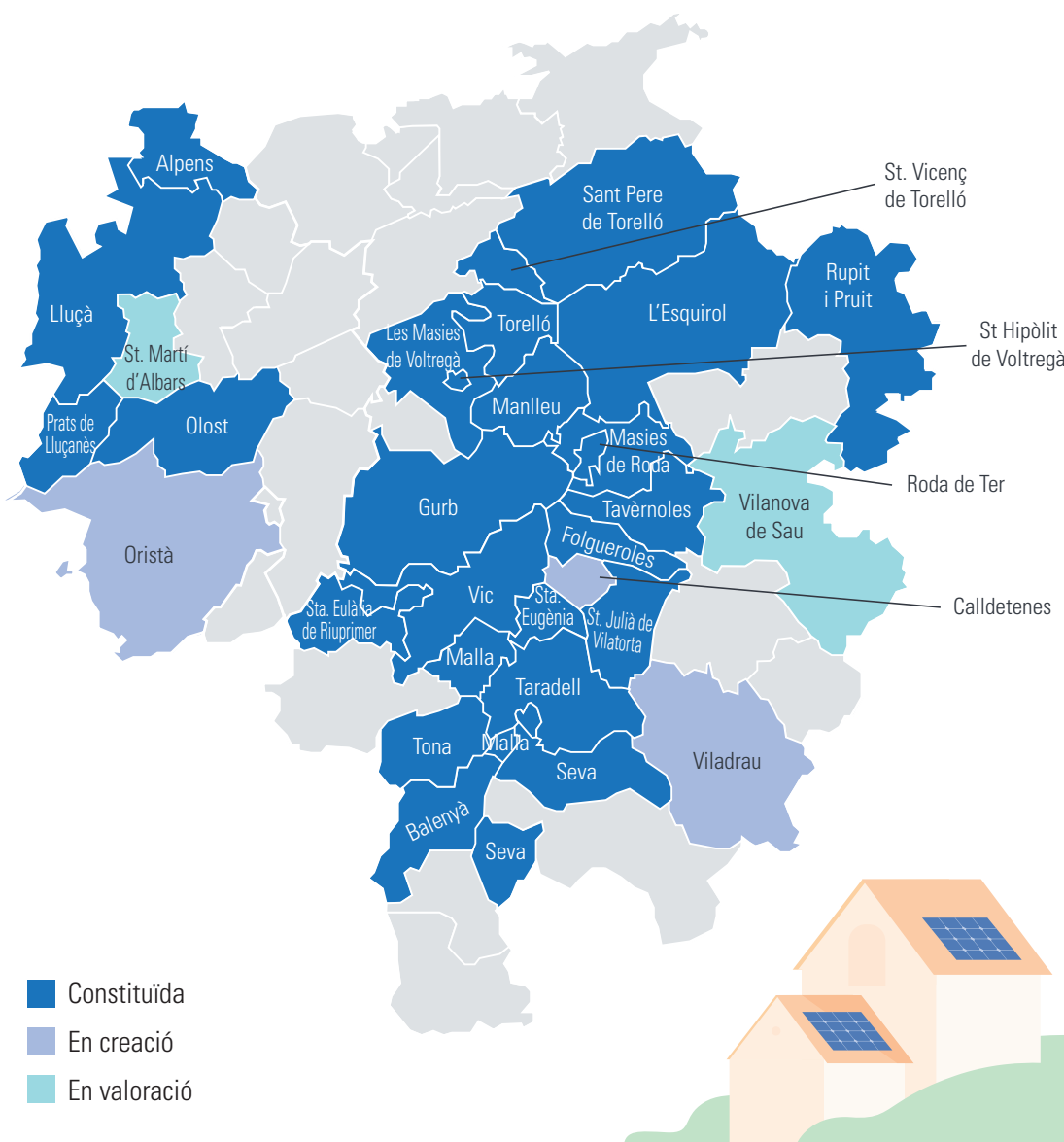
il·lusió. Parlar d'eficiència, calefacció, mobilitat sostenible... i no destinar les reunions o les poques hores disponibles a la part desagradada de la burocràcia i omplir formularis".

DE L'EXPLOSIÓ A L'EXECUCIÓ

Osona ha viscut els últims anys una eclosió de comunitats energètiques. Després que la gran majoria es constituïssin formalment entre el 2022 i aquest 2023, l'objectiu del 2024 passa per materialitzar les instal·lacions d'autoconsum col·lectiu.

Entre les més avançades hi ha Balenyà, Santa Eulàlia i Sant Vicenç, però també un cas flagrant de traves a Sant Julià de Vilatorrada, on només tres de dotze veïns d'un bloc de pisos de lloguer públic s'han beneficiat fins ara de les plaques situades a la teulada i connectades a la xarxa des de fa dos anys i mig. Segons la radiografia que va actualitzant l'Agència Local de l'Energia, Alpens o Olost estan a punt d'acabar les obres per instal·lar les plaques, mentre que Sant Boi també les ha començat al pavelló. El mapa recull els passos endavant d'altres municipis, com ara els del Cabrerès, Prats, Gurb o Roda de Ter i les Masies, units en una mateixa cooperativa.

Pel que fa a socis i sòcies, entre totes les agrupacions es podria arribar a tancar l'any superant els 2.000. I amb tot tipus de perfils. També persones que viuen de lloguer i no tenen una teulada pròpiament seva. En aquests casos, la cooperativa els pot cedir, per exemple, 2 o 3 quilowatts dels panells del pavelló, l'escola, en una nau... I amb els diners que s'estalvien, fer retorn a la comunitat fins a amortitzar col·lectivament les plaques. En el cas d'Osona, la gran majoria s'han col·locat en grans teulades públiques de bracet amb ajuntaments que van sol·licitar al seu dia subvencions de programes com el Renovables 2030 de la Diputació de Barcelona. Malgrat ser complicats de sol·licitar, també els ajuts europeus Next Generation estan empenyent les comunitats energètiques. I la voluntat és abraçar tot-hom: "Un particular no ha de desembutxacar d'entrada 3.000 euros, sinó que en poden ser 50, 100... i llavors anar pagant basant-se en l'estalvi acumulat", sentència Subirana.

- Constituïda
- En creació
- En valoració

NEUS PAÏZ

Casals, aquesta setmana a la finca de l'entrada d'Olost on té les plaques. Des que les va engegar, el febrer del 2022, ha viscut una odissea administrativa

ALBERT LLIMÓS

“M’ha costat un any i mig, i molts esforços, però és clar que val la pena”

Lluïsa Casals, d'Olost, testimoni en primera persona d'una lluita de David contra Goliat

Olost

T.V. Lluïsa Casals viu tres vides en una: la laboral, la d'hortolana i amant dels animals i la de cantar, que és la seva gran passió. Filla d'Olost, les fa córrer totes tres entre Barcelona i el Lluçanès, ja que viu mitja setmana a la ciutat i mitja més al poble on va néixer i on mai ha deixat d'estar empadronada. Ella mateixa es descriu com una humana molt conscient que vivim, sovint sense mesura,

en un planeta on els recursos són limitats. En el marc d'aquesta filosofia, el 2004 ja es va plantejar instal·lar plaques solars a casa, però els sistemes tot just començaven a caminar. L'empenta dels ajuts europeus Next Generation la va tornar a animar després de la pandèmia i el febrer del 2022 tenia la instal·lació acabada i perfectament a punt. Això, és clar, en termes materials –de realitat física–, i és que a efectes pràctics no ha arribat a beneficiar-se de les plaques

fins aquest estiu. El seu és un testimoni que impacta per la convicció i perseverança en el que ha sigut la lluita de David contra Goliat: “M’ha costat un any i mig, i molts esforços, però val la pena. Ho recomanaria a tothom”.

Després de decantar-se per l'autoconsum compartit i abastar d'electricitat, des d'una finca que té a l'entrada del poble, també la casa on viu al carrer de la Font, va viure una primera guerra contra Endesa. La distribu-

ïdora li posava bastons a les rodes per l'alçada d'un comptador. Segons explica Casals, es tracta d'un aparell que sempre havia estat al mateix lloc, sense que li haguessin notificat mai incompliments de normativa, però tot i això va decidir fer obres i acatar la petició. Les primeres sorpreses arribaven a l'hora de validar-lo, fins al punt de trucar i que no hi hagués manera de localitzar el seu expedient o haver de repetir visites amb els tècnics. Finalment l'autoritzaven a activar

els panells al cap d'uns dos mesos.

Superat el tràngol, i amb el sistema generant energia, semblava que havia passat el pitjor, però Casals enfilava el que ha set el gran calvari: un constant d'anades i vingudes perquè distribuïdora i comercialitzadora s'aclarissin respecte a com reflectir administrativament el repartiment d'electricitat entre els dos espais que alimenten les plaques, així com recollir-ho a les seves factures i restar els imports corresponents a l'autogeneració.

Com que no hi havia manera d'arreglar-ho, la veïna d'Olost va acabar recorrent al síndic de greuges: “I diverses vegades. Et sents completament indefens davant dels entrebancs que et plantegen les companyies. També t'indignes amb la impunitat dels polítics, veus que no fan res”. Ara en principi ja ho té tot endreçat, però perquè ni s'ha arronsat ni ha donat el braç a tòrcer: “Sortosament tenia temps per dedicar-hi i estic absolutament conscienciada, però us asseguro que en aquest any i mig m'he tret un màster avançat”.

En total calcula que s'ha gastat uns 11.000 euros en obres i plaques, mentre que per comptabilitzar l'estalvi haurà d'esperar al febrer, ja que l'any passat va canviar la calefacció de gasoil per aerotèrmia i això li ha variat els consums. El que sí que pot assegurar –ho controla de manera exhaustiva– és que des de l'abril està abocant a la xarxa més energia de la que gasta: un excedent d'uns 200 quilowatts mensuals que suposadament *fan bossa* perquè, quan vinguin els mesos de fred, ella ja hagi *completat* i no percebi increments a les factures.

Després de tot hi tornaria? Continua creient en la transició energètica? “He suat, però oi tant que sí”.

CAP, hospitals, el Museu del Ter... les plaques continuen multiplicant-se

Vic/Prats de Lluçanès Continuen multiplicant-se les teulades cobertes de plaques solars. Entre els edificis públics d'Osona on se n'ha col·locat recentment hi ha, per exemple, el Museu del Ter de Manlleu, amb 72 panells que es calcula que produiran 48.022 kWh d'electricitat l'any. Això equival a gairebé el 35% de l'energia que consumeix l'edifici. El Consorci Hospitalari de Vic és una altra de les institucions que està fent passos en pro de la sostenibilitat. Partint de la dada que només els desplaçaments dels seus professionals sumen prop de 10 milions de quilòmetres anuals, dels quals un 70% es fan en cotxes particulars, s'ha dissenyat un pla per reduir les emissions, amb mesures com un punt de recàrrega elèctric cada 40 places d'aparcament. L'Institut Català de la Salut també ha posat la banya en la transició energètica. Aquest 2023 ha instal·lat o està instal·lant plaques als CAP de Manlleu, Torelló (a la foto), Roda de Ter i Tona. En una pròxima fase, encara sense data, està previst col·locar-ne als centres d'atenció primària de Sant Hipòlit, Sant Quirze, Santa Eugènia, Taradell i Prats.

INSTITUT CATALÀ DE LA SALUT

Les obres de desdoblament del tram de la línia R3 entre Parets del Vallès i la Garriga van començar aquest dijous, 12 d'octubre, en l'inici d'un pont

que ha de servir per calibrar les alternatives de transport per carretera que oferirà Renfe i els reforços actiuats des del Departament de Territori.

Els col·lectius d'usuaris es mostren expectants. De moment es queixen de moltes "incerteses" i poca concreció pel que fa a les mesures anunciades.

Els usuaris reclamen garanties i més detalls sobre el transport alternatiu durant el tall a l'R3

Perquè no ens fotin el tren i PTP consideren insuficients les mesures anunciades

Vic

David Osa

Trigaré més a arribar a destí? Hauré d'anar més d'hora? El bus alternatiu esperarà que arribi el tren abans de sortir? I el tren esperarà que arribi el bus? Hi haurà seients al bus per a tothom? Són algunes de les preguntes que les persones que viatgen en tren amb la línia R3 es faran durant aquests propers tres mesos, el temps que durarà el tall de circulació iniciat aquest dijous entre les estacions de Mollet-Santa Rosa i Figaró per les obres de desdoblament del tram. Des de Perquè no ens fotin el tren i Promoció del Transport Públic (PTP) es queixen que algunes de les respostes a tots aquests dubtes no estan clares i suposaran maldecaps per als viatgers. Els col·lectius d'usuaris reconeixen que les seves propostes han estat escoltades, però reclamen haver rebut poca informació i desconfien que les alternatives de transport plantejades per Renfe i el Departament de Territori siguin suficients per donar resposta a les necessitats de les més de 12.000 persones que agafen els combois de l'R3, especialment a partir de dilluns.

La primera incertesa que esperen resoldre és saber si el dispositiu alternatiu

Marc Janeras (Perquè no ens fotin el tren) i Daniel Pi (PTP), en un dels ponts que creuen l'estació de tren de Vic

de transport per carretera de Renfe entre Centelles i Mollet del Vallès estarà dotat de suficients autobusos per portar totes les persones que viatgin al tren i quina afectació tindrà en la durada final del trajecte. "Si l'horari de Rodalies ja sol ser estimatiu a causa dels retards, ara ho serà més", afirma Marc Janeras, portaveu del col·lectiu Perquè no ens fotin el tren.

En paral·lel a l'enllaç per carretera entre Mollet i Centelles, Renfe oferirà els dies feiners un servei com-

Temen que es col·lapsi la línia d'autobús de Sagalés entre Vic i Barcelona

plementari de bus que anirà des de Centelles i la Garriga fins a l'estació de la Sagrera-Meridiana de Barcelona. Des d'ambdós col·lectius havien demanat que aquesta opció de transport s'oferís durant

tot el dia, però només estarà disponible en els trams d'hora punta: de 6 a 9 del matí per baixar a Barcelona i de 4 de la tarda a 9 del vespre per a la tornada.

Davant del joc de malabars que pot suposar quadrar els horaris, és probable que alguns usuaris de l'entorn de Vic optin per agafar la línia E12 de busos que connecta la capital osonenca i Barcelona. L'opció ja està considerada pel Departament de Territori, que pretén reforçar les freqüències de la línia amb

cinc vehicles que només s'activaran a demanda. Estaran situats a l'estació de Vic de 6 a 10 del matí, i a Barcelona en dues franges, de 3 a 5 de la tarda i de 6 de la tarda a 11 de la nit. Ambdós col·lectius coincideixen en el temor que el servei es col·lapsi i això perjudiqui uns usuaris que ja optaven per una altra opció de mobilitat. "Cal que hi hagi el compromís que ningú es quedarà a terra si no hi ha prou autobusos", defensa Janeras.

Davant la incertesa dels primers dies i els dubtes que puguin tenir els usuaris en el seu dia a dia, des de Perquè no ens fotin el tren i PTP demanen tant a Renfe com a Territori reaccions ràpides a les necessitats de cada moment per "evitar l'allargament innecessari del temps de trajecte o situacions de col·lapse i desinformació", però sobretot la prevenció.

RECLAMEN EL COST DELS BUSOS DE REFORÇ

El Departament de Territori ha reclamat al Ministeri de Transports 653.000 euros pels costos dels serveis d'autobusos que la Generalitat ha hagut de posar en funcionament a causa dels talls i les incidències a les línies de Rodalies R2, R3 i R4, que al corredor de Vic es concretarà en els cinc busos de reforç a demanda per la línia E12. Des de PTP, Daniel Pi considera que aquesta petició posa en risc la prioritat de donar un bon servei a l'usuari: "L'increment de la demanda pot ser molt gran a la línia E12 en un context que no ve donat per un mal funcionament de Renfe, sinó per unes obres que tant el mateix departament com els usuaris portem temps reivindicant".

A les 11 del matí el camió encara obstaculitzava la sortida

La sortida d'un camió talla un accés a la C-25 durant hores

El conductor del vehicle en va resultar il·lès

Gurb

EL 9 NOU

Un camió va sortir de la via aquest dilluns a l'accés a l'Eix Transversal des de la carretera de Manlleu, a la Cabra. Va quedar parcialment bolcat al lateral dret de la carretera B-522 a Gurb. El conductor en va resultar il·lès. L'accident va obligar a tallar el carril

durant hores i hores i va alentir-ne el trànsit mentre es retirava el camió. Els Bombers van haver de netejar la carretera perquè el vehicle havia perdut una gran quantitat de combustible. El Servei Català de Trànsit (SCT) va rebre l'avís al voltant de 3/4 de 8 del matí i fins al migdia no es va poder reobrir l'accés i restablir la circulació.

Els primers transbords

L'autobús que recull els passatgers a Centelles va haver d'allargar dijous el trajecte fins a Barcelona, més del previst, a causa d'una avaria el dia d'estrena del dispositiu especial

Centelles

D.O.

L'estació de tren de Centelles va viure aquest dijous la primera jornada de transbords continuats entre els combois de la línia R3 de Rodalies i els autobusos que fan el trajecte alternatiu fins a Mollet-Santa Rosa, a l'altra banda de les obres de desdoblament de la línia.

Durant bona part del dia, a l'andana, mitja dotzena d'informadors esperaven l'arribada dels trens per donar instruccions als passatgers que havien vist el seu trajecte interromput. Si havien d'anar cap a Figaró, no calia que baixessin. En cas contrari, uns autobusos els esperaven al carrer dels Casals, a l'altra banda de l'estació. Les corrues de gent s'hi repetien d'anada, però també de tornada, entre els passatgers que viatjaven en direcció nord i havien d'anar

Usuaris del tren, esperant aquest dijous a Centelles pujar a l'autobús per continuar el seu trajecte

a buscar el tren. De tant en tant, s'hi escoltaven queixes per la distància que es veien obligats a recórrer a peu.

El trajecte dels busos es va modificar durant el matí a causa d'un tall d'alimentació

elèctrica entre les estacions de Montcada Ripollet i Montcada Bifurcació, al voltant de les 8 del matí, que no es va resoldre fins poc abans de les 12 del migdia. Renfe va allargar la ruta dels busos fins a l'esta-

ció Fabra i Puig, a Barcelona, per cobrir temporalment tot el recorregut amb un únic servei. A aquesta incidència s'hi va sumar a primera hora del matí un acte vandàlic a la subestació de la Torrassa, a

l'Hospitalet de Llobregat, que va causar retards a diverses línies. El portaveu de Renfe, Antonio Carmona, destacava que "el servei alternatiu ha permès garantir la mobilitat mentre els tècnics d'Adif treballaven en les avaries".

Queixes dels usuaris per la distància entre l'estació i les parades de bus

A l'altra banda de l'enllaç provisional, a Fabra i Puig, alguns usuaris es van trobar amb cues per agafar els busos i van veure com la durada del trajecte s'allargava més del que tenien previst. Les afectacions dels transbords en els temps de viatge, de fet, serà una incertesa pels passatgers. "La carretera és pitjor alternativa que el tren i el temps que es trigarà a fer el trajecte en bus dependrà de diversos factors", afirmava Carmona. que confessava que "aquests dies festius permetran ajustar i identificar millores per optimitzar l'experiència dels usuaris durant el tall".

PUBLICITAT Serveis

20
OCTUBRE
2023

a les 20.30

8 € anticipada
10 € taquilla

ESPONJA

Magalí Sare

Roda de Ter, Teatre Eliseu

ENTRADES ANTICIPADES A
WWW.TEATREELISEU.CAT
FINS A UNA HORA ABANS DE L'ESPECTACLE
OBERTURA DE TAQUILLA 1 HORA ABANS DE
L'ESPECTACLE

**TEATRETS
D'OSONA**

Sant Hipòlit de Voltregà
Roda de Ter
Tona

Fira de Santa Teresa
Fira Catalana
de l'Ovella

RIPOLL - Diumenge, 15 d'octubre de 2023

De 9.30 a 14.00, al carrer Jacint Verdaguer (Font Viva),
MOSTRA DE BESTIAR OVÍ de raça ripollesa
i altres races autòctones de Catalunya.

CONCURS DE BESTIAR

Premis al millor marrà, millor lot d'ovelles, millor lot de xaies i millor animal de la Fira.

A les 10.00

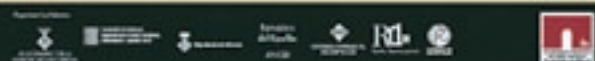
Esmorzar tradicional de productes derivats del xai.

A les 13.00

Repartiment de premis del concurs i obsequis
als participants de la Fira.

Durant tot el matí

Parades d'artesanía i de mercat tradicional al centre de la vila.

Comença la instrucció per investigar els abocaments de l'escorxador a la riera de Sant Martí

El gerent de Patel declara per un presumpte delictes contra el medi ambient a l'Esquirol

Vic

David Osa

Unes analítiques preses pel Grup de Defensa del Ter a la riera de Sant Martí de l'Esquirol van fer saltar les alarmes: segons l'entitat ecologista, les quantitats d'amoníac trobades a l'aigua quintuplicaven els límits permesos. Era l'any 2019. Després de la denúncia feta pel GDT, que la fiscalia va convertir en querrela el 2022, aquest dilluns es va iniciar la fase d'instrucció dels fets als jutjats de Vic amb la declaració del gerent de Patel, Xavier Planas, com a empresa presumptament responsable de la contaminació.

En la seva compareixença, segons fonts properes al cas, el gerent va negar les acusacions al·legant que l'aigua de l'escorxador surt en les condicions adequades i amb el vistiplau de l'Agència Catalana de l'Aigua. Des de l'empresa també s'hauria apuntat el veïnat de Sant Martí Sesorts com a possible causa dels fets. A més del gerent de Patel, també va declarar al jutjat un pèrit de l'empresa.

Membres del Grup de Defensa del Ter, a les portes dels jutjats de Vic

A la mateixa hora, vuit integrants del GDT es van concentrar a les portes del jutjat per destacar la gravetat dels fets que s'investiguen i denunciar que els abocaments persisteixen. "Dijous [el 5 d'octubre] vam veure que la riera baixava malament i les mostres que vam

agafar a l'endemà segueixen superant per molt els valors permesos", afirmava un dels seus membres, Xevi Crosas, qui es mostrava indignat per "la impunitat que tenen les empreses a l'hora de seguir contaminant". Des de Patel, defensen que sempre han actuat "d'acord amb els parà-

metres que té establerts en l'autorització mediambiental" i que han superat "amb escreix" les inspeccions de medi ambient i tractament d'aigües gràcies a la depurada que tenen a les seves instal·lacions. L'empresa assenyala que confia en la justícia i afronta el procedi-

ment "amb la confiança que podrà defensar-se de les acusacions"

L'afectació dels abocaments d'aigües residuals de l'empresa en un torrent petit com el de la riera de Sant Martí, que en el moment dels fets podia tenir un cabal mitjà d'entre 10 i 20 litres per segon, és una de les preocupacions que ha destacat durant tot aquest temps el GDT, tant pel greuge important en l'ecosistema de la zona com al riu Ter, aigües avall. Les mostres recollides confirmaven l'existència de 49,5 mil·ligrams per litre d'amoníac —el límit permès per l'Agència Catalana de l'Aigua és de 10 mg/l—, una xifra que van considerar denunciada. En aquest sentit, Mar Carrera es mostrava contundent amb el resultat que esperen del procés: "Volem que aquest fet concret i provat arribi a una condemna de risc ecològic a la riera, al salt del Cabrit i al pantà de Sau".

El GDT s'ha personat com a acusació popular per ser presents durant tot el procés judicial i "assegurar que es fa amb totes les garanties", com recorda Crosas. Si bé han hagut d'esperar quatre anys perquè la investigació arribés al jutjat, des de l'entitat ecologista consideren que el fet que la Fiscalia de Medi Ambient de Barcelona entomés el cas i presentés la querrela ha estat clau per arribar a aquest punt. Des de l'entitat ecologista se senten "esperançats" perquè els informes previs fets per fiscalia "són contundents i mostren indicis de delictes".

ALBERT LLIMÓS

Ensurt per l'incendi d'una furgoneta a la benzinera de Malla

El foc no es va propagar gràcies a clients i empleats

Malla

G.R.

La ràpida actuació d'alguns clients de la benzinera i de treballadors de l'Esclat de Malla va fer que tot quedés en un ensurt. Una furgoneta es va encendre aquest dimarts a la nit quan entrava a posar carburant. Segons alguns testimonis dels fets, el motor del vehicle ja estava encès quan va accedir a la gasolinera, concretament entre els sortidors 4 i 5.

En veure-ho, els testimonis la van empènyer un tros més enllà on es va acabar d'incendiar. Fins i tot hi va haver una explosió. Paral·lelament, també es van activar uns

extintors dels quals disposen els sortidors de l'estació.

En el moment que es va produir l'incident, altres persones que posaven benzina van fugir corrents del lloc davant el temor que les flames arribessin a la benzinera. Uns van fer-ho quan va explotar el motor i ja estaven arribant els Bombers, que van apagar ràpidament les flames. Havien rebut l'avís a les 10 del vespre i s'hi van desplaçar amb dues dotacions. També van fer presència els Mossos d'Esquadra i una ambulància del SEM. Professionals de la salut van atendre el conductor de la furgoneta, que no va patir ferides greus.

La furgoneta va quedar totalment calcinada

Un cop apagat el foc de la furgoneta els Bombers també van remullar el terra de la

gasolinera per prevenció. Els dos sortidors de la benzinera es van precintat i de seguida

es van reobrir la resta de màquines per proveir de carburant.

BERNAT CEDO

El jutge els va deixar en llibertat l'endemà amb mesures cautelars, com la retirada del passaport

Els Mossos acoten a Osona la cerca d'implicats en la baralla de Vic després de les detencions de dilluns

Vic

C.F.

Els Mossos d'Esquadra van detenir a Vic dilluns a primera hora de la tarda tres homes per la baralla amb arma blanca que va tenir lloc fa gairebé dues setmanes a l'aparcament del carrer Joan Maragall, al barri de l'Estadi. Els tres homes de 23, 27 i 32 anys són veïns de la ciutat i se'ls acusa d'un delictes de lesions. A conseqüència de la batussa van resultar ferides cinc persones, que no són cap dels arrestats.

L'endemà mateix, dimarts, van passar a disposició judicial i el jutge va deixar-los en llibertat amb mesures cautelars. Va retirar-los el passaport, no poden sortir del territori i hauran de comparèixer periòdicament als jutjats. La investigació

L'aparcament del barri de l'Estadi on hi va haver la baralla la nit de dissabte 30 de setembre a diumenge 1 d'octubre

continua oberta i, per tant, s'esperen més detinguts. Tal com explicava fa una

setmana el comissari en cap dels Mossos d'Esquadra, Eduard Sallent, a *Els matins*

de TV3, tot apunta que la baralla es va originar per una disputa sentimental i

familiar. L'Ajuntament de Vic la situava entre dos grups de la comunitat hindú de la ciutat. I malgrat que les primeres informacions locals apuntaven que hi havia participat gent vinguda d'altres punts de Catalunya, tal com ha pogut saber EL 9 NOU la policia catalana ha acotat la cerca a la comarca d'Osona.

De les cinc víctimes de la baralla, quatre van ser traslladats a l'Hospital de Vic amb ferides d'arma blanca de diversa consideració en braços, esquena i cap. A un d'aquests van haver-li d'amputar algunes falanges dels dits per les ferides.

Guàrdies urbans van haver de fer un torniquet a la cama d'un dels ferits

Arran de la baralla del dissabte 30 de setembre, es van mobilitzar fins al lloc dels fets quatre ambulàncies del SEM, efectius dels Mossos d'Esquadra i de la Guàrdia Urbana de Vic. Tal com s'ha conegut aquesta setmana, els agents locals van haver de fer un torniquet a la cama d'un dels ferits.

agosaradament
festival benèfic

Un festival per trencar estigmes socials i viure una nit irrepetible

11 de novembre de 2023
a les 8 del vespre
A L'Atlàntida de Vic

PREU DE L'ENTRADA 15€

Podeu comprar l'entrada en aquest QR. Osonament destinarà els diners recollits a equipar una llar amb suport.

Ho organitza:

Hi col·laboren:

EL 9 NOU

osonament
serveis integrats de salut mental

L'Atlàntida
Centre d'Arts Escèniques d'Osona

**Power Burkas, Víctor Pulgarin,
Quim Moreno i Adrià Ballús**

Hi actuaran!

Cimera sense fronteres

Abdourrahmane Diallo i Musa Sowe són dos joves tutelats que van migrar sols a Espanya després d'un llarg periple. Han explicat la seva història en un curt projectat al Transhumant

Ripoll

Isaac Muntadas

Tot i tenir només 17 anys, Abdourrahmane Diallo i Musa Sowe han viscut un munt d'experiències vitals. Són originaris de Guinea Conakry i Gàmbia, respectivament. Ambdós tenen en comú que són joves tutelats i migrats sols i que han participat directament o indirecta al curtmetratge *Quan ens trobem*. Aquest film està pensat des del Pati Llimona, un centre cívic de Barcelona, i parteix de les vivències de sis persones migrades, que s'han trobat un dia a la setmana durant vuit mesos. El curt parla d'immigració, de la relació amb la natura i d'altres temes rellevants i "es veu com es vol crear una societat nova amb gent de diferents orígens i amb respecte", explicava el director del festival Transhumant de cinema, Joaquim Roqué. I és que aquest curtmetratge va ser un dels dos que es van projectar aquest dimecres al matí, juntament amb *Tot va bé*, al Teatre Comtal de Ripoll, davant d'uns 200 nens de segon i tercer d'ESO de l'institut Abat Oliba i l'escola Vedruna de Ripoll i l'IE Mestre Andreu de Sant Joan de les Abadesses. En acabar, els alumnes van fer-los preguntes en una taula rodona, que era una activitat organitzada pel Centre de Recursos Pedagògics del Ripollès "per fomentar el diàleg entre els joves, perquè siguin més empàtics amb la gent novinguda i no tolerin el racisme", apuntava Roqué.

Musa Sowe, al davant, amb Abdourrahmane

A l'activitat van participar-hi una desena de nois d'entre 16 i 22 anys i alguns ja havien vingut en altres edicions del Transhumant. Tant l'Abdourrahmane com en Musa van arribar a l'Estat espanyol l'any 2021. En el cas de Diallo, va arribar-hi en pastera després de navegar 19 dies per mar obert fins arribar a les illes Canàries. Abans, havia passat pel Senegal i Gàmbia, sense conèixer a ningú i viatjant de nit. En territori espanyol va anar a parar a un "camp d'immigrants" durant sis mesos. Va arribar a Barcelona

en un avió que van pagar-li. "Només portava la motxilla i no coneixia a ningú", recordava. Es va presentar a la comissaria sense més documentació que el certificat de naixement. S'hi va estar quatre hores i van dur-lo a la Creu Roja. Amb ells va estar-hi quatre dies abans d'establir-se a Santa Eulàlia, un barri de l'Hospitalet de Llobregat. L'Abdourrahmane no sabia llegir ni escriure, però van facilitar-li cursos de català i castellà i ja entén el primer i parla el segon. Ara viu en un pis. "Estic estudiant per poder treballar

i guanyar diners per tornar amb la família", deia. Actualment ja disposa del passaport i només li falta el NIE. Diallo estava encantat de participar en el curtmetratge. Van ensenyar-li els llocs on es gravava, a fer tràmings, les muntanyes o el mar.

En Musa tampoc s'ho va pensar dues vegades i també tenia moltes ganes de venir al Ripollès per participar en aquest cinefòrum. Ara estudia un programa de formació i inserció per a joves que no han finalitzat l'educació secundària obligatòria d'electricitat per poder entrar

al món laboral. Ell és d'un poblet de Gàmbia que es diu Sare Eli, a tocar de la frontera del Senegal. Amb 14 anys, pretenia marxar del país. Els seus pares no ho volien i "vaig marxar sense que ho sabes-

La cloenda del festival, a Campdevànol

Campdevànol Aquest dissabte (6 de la tarda) se celebrarà la clausura i l'entrega de premis del festival Transhumant a la sala Diagonal de Campdevànol. L'acte estarà conduït per l'actriu i presentadora Txe Arana. Es donaran els premis TRH al Millor Curtmetratge, el TRH dels Joves, el TRH de la Concòrdia Hospital de Campdevànol, el TRH del Públic i el THR al Millor Llargmetratge. L'acte també comptarà amb l'actuació del cantautor Cesc Freixas i s'hi projectarà el film a competició *No callarem*, un film per la llibertat, sobre músics i cantants com Pablo Hasél i Valtònyc, condemnats per les lletres de les seves cançons.

sin". El camí fins a Catalunya el va dur pel Senegal, Mali, Algèria, Líbia, Itàlia i França. A la frontera entre el país transalpí i l'Estat francès va agafar un tren gràcies a unes indicacions d'integrants de la Creu Roja i va viatjar tota la nit fins a Catalunya.

Davant dels nens, els joves van mostrar-se més tímids, però va haver-hi algun moment emotiu. La resposta dels alumnes a la taula rodona va ser un èxit, perquè "han mostrat molta empatia amb ells i això serveix per sembrar una llavor, perquè la societat del futur sigui millor".

Cau el nombre de visitants a la vall de Sau durant l'estiu

La disminució del turisme a Osona o la prohibició del bany en són alguns dels motius

Vilanova de Sau

EL 9 NOU

El nombre de visitants a la vall de Sau durant aquest estiu ha disminuït de forma important. Tal com recull l'Espai Natural Guillerries-Savassona, aquest descens s'atribueix a una disminució generalitzada del turisme a Osona i a les comarques interiors, la situació d'instabilitat a les vores del pantà i la mala qualitat de l'aigua lligada a la prohibició del bany.

Aquestes xifres s'han pogut constatar gràcies a la regulació de l'accés motoritzat a la vall, impulsat pel consorci de l'Espai Natural, la Diputació, l'Ajuntament de Vilanova de Sau i el Consell Comarcal. La mesura consisteix a pagar per reservar places limitades d'aparcament per a cotxes (5 euros) i motos (2). Aquest estiu, hi han accedit uns 1.700 vehicles, un valor per sota el 2021 quan n'hi va haver 2.200, i molt per sota a l'estiu passat, el 2022, moment en

Un informador, a la presa de Sau

què se'n van registrar 6.500. Segons l'Espai Natural, amb la baixada de l'afluència de visitants, el personal d'in-

formació ambiental ha pogut estendre la seva dedicació a l'atenció i a fer tasques de sensibilització.

La interculturalitat, eix de la nova temporada de l'Ateneu de Vic

Vic La interculturalitat és l'eix central de la nova temporada de l'Ateneu de Vic. D'entre les diverses activitats destaquen les taules rodones "Reptes i oportunitats de la interculturalitat en l'àmbit educatiu" (19 d'octubre) i "De la diversitat a la interculturalitat" (22 de novembre). Es complementaran amb l'espectacle de teatre *Escenes d'un èxode-Li/ea/ving* i el taller "Empatitza. La competència intercultural a l'aula". La iniciativa està promoguda conjuntament per la UVic-UCC, l'Ajuntament i el Casino de Vic.

L'agent de la Guàrdia Urbana de Vic Josep Guerra va salvar dos avis d'un incendi

“És una actuació bonica perquè vaig ajudar dues persones grans”

Vic

Carles Fiter

L'agent de la Guàrdia Urbana de Vic Josep Guerra no oblidarà mai l'actuació del 12 de novembre de 2022. Mentre estava agafant una denúncia a la subcomissaria del Remei va veure que hi havia una columna de fum a prop. En un primer moment no en va fer cas, però un ciutadà va alertar-lo que la cosa anava a més.

Guerra va deixar les dues persones que estava atenent i va marxar corrents cap al lloc dels fets. En aquell moment, estava sol a la comissaria. Era cap a la 1 del migdia i la resta de patrulles estaven ocupades: unes feien serveis de protecció escolar mentre que les altres atenien diversos accidents de trànsit. “El primer que vaig fer va ser avisar les patrulles”, recorda. Després, l'agent no s'ho va pensar dues vegades i va marxar fins al bloc de pisos del passatge Pla del Remei, cantonada amb el carrer Virrei Avilés.

En arribar al bloc, va pujar fins a la primera planta on hi havia el foc. Allà va trobar-se la porta oberta de l'habitatge on hi havia l'incendi i a dins, un home “desorientat que anava donant voltes pel pis de fum”. També hi havia

Josep Guerra va marxar corrents de la subcomissaria del Remei en veure l'incendi

una dona a la cuina, on estava cremant l'extractor. “Estava palplantada davant del foc i no es movia”, recorda. Davant d'aquesta situació, Guerra va cridar-los l'atenció i va acompanyar-los fins a fora, sobretot a la dona, que anava amb la cama enguixada. Un cop els ancians eren a baix, l'agent va comprovar que estaven sans i estalvis, va fer-los seure en un banc i va tornar a pujar escales amunt per apagar el foc.

Mentre anava passant tot

això, Guerra ho anava radiant als seus companys per l'emissora. “Porteu-me un extintor que crec que puc apagar-lo”, va dir-los. Sortosament, però, no va fer falta. A l'escala del bloc n'hi havia un. Un veí va alertar d'això a l'agent, que va dirigir-se fins a l'habitatge en flames. “Des de la porta de fora vaig fer dues bufades a la cuina i va funcionar”, relata.

Quan tenia els avis salvats i el foc apagat, van anar arribant la resta de companys

del cos, així com també els Bombers. “Va ser tot molt ràpid. En mitja hora va estar tot solucionat”, explica Guerra, remarcant que va actuar “per impulsos”. “El primer que fas en veure foc és mirar si hi ha persones en perill i si n'hi ha les has de treure d'allà. Vaig anar fent, radiant-ho als companys i suposo que seguint uns mecanismes automatitzats”, afegeix. En aquest sentit, remarca que “qualsevol company hauria fet el mateix en el meu lloc”.

Amb la resta de cossos d'emergència fent-se càrrec de la situació, Guerra va tornar a la subcomissaria del Remei per continuar atenent les dues persones que havia deixat per la urgència del foc.

Segurament Guerra ha hagut d'actuar amb aquesta rapidesa en altres ocasions. “Ara no hi caic, però d'aquesta actuació me'n recordaré sempre”, explica. A més, “aquesta és bonica perquè vaig ajudar dues persones grans”. “Al final la gent normalment es recorda de la policia per les denúncies”, afegeix.

“Qualsevol company hauria fet el mateix en el meu lloc”

Aquest setembre, com és habitual, la Guàrdia Urbana de Vic va fer un reconeixement pels mèrits contrets i serveis destacats durant el 2022 a diferents agents i comandaments del cos, entre els quals hi ha l'actuació de l'agent Guerra. Ell va començar a treballar-hi el 2017, i després d'un període a Manlleu i a l'Escola de Policia va tornar-hi el 2019 amb plaça. Ara fa tres anys que està a l'àrea d'atestats, és a dir, fent feina més d'oficina, recollint denúncies o tramitant accidents de trànsit.

Tot i aquesta feina més quieta, no va dubtar a sortir per cames quan va veure el foc i a salvar les dues persones grans. “Estem preparats per això. És la nostra feina”, conclou.

Un excursionista es perd durant vuit hores a Coll d'Ares

El va trobar la Policia Nacional de Camprodon

Camprodon

C.F.

Agents de la Policia Nacional de Camprodon van localitzar un ciutadà francès que havia desaparegut durant vuit hores a Coll d'Ares, la zona muntanyosa a la frontera amb França. Els fets van tenir lloc el passat 1 d'octubre mentre funcionaris del cos estaven per l'indret fent controls amb motiu de la reunió informal de caps d'estat dels 27 del Consell Europeu.

Mentre feien el servei, els agents van ser requerits per dos ciutadans francesos que els alertaven que cap a 2/4 de 10 d'aquell mateix matí havien anat a fer una excursió a Coll d'Ares amb un seu amic,

però l'havien perdut de vista. L'home, d'uns 40 anys, no portava telèfon mòbil ni roba d'abrigo, per la qual cosa es va intensificar la cerca. Quan cau la nit, les temperatures baixen molt.

Van intensificar la cerca perquè no portava roba d'abrigo

Paral·lelament, des de la comissaria de Camprodon es va donar avis a emergències al 112, activant així el protocol per a persones desaparegudes. Així, també es van mobilitzar Bombers i altres autoritats franceses.

L'home perdut, al mig, amb els altres companys d'excursió i dos agents

Uns agents de la Policia Nacional el van acabar trobant a la C-38, la carretera que connecta Camprodon amb Coll d'Ares. Concretament, estava a 16 quilò-

metres de la zona on es va perdre. L'home, que estava desorientat, presentava esgarrinxades a cames i braços. Tot i això, no va requerir assistència sanitària.

L'enxampen intentant robar una bici de 900 euros a Vic

Vic La Guàrdia Urbana va sorprendre la nit de dimarts a dimecres un home intentant forçar el cademat per robar una bicicleta al barri dels Caputxins. Gràcies a la col·laboració ciutadana, els agents van poder acabar detenint el veí de 43 anys de Vic. La bicicleta està valorada en 900 euros.

Ferit per un atropellament al pont del Blanqueig de Vic

Vic Una persona va resultar ferida aquest dimecres al migdia a Vic per un atropellament. Els fets van tenir lloc al pont del Blanqueig, a l'avinguda dels Països Catalans, cap a 2/4 d'1. Una ambulància de la SEM va traslladar-la en estat menys greu a l'Hospital Universitari de Vic.

“Sense apujar impostos no podrem fer les polítiques que necessita Manlleu”

Entrevista a Arnau Rovira (Junts), alcalde de Manlleu

Manlleu

Txell Vilamala
Fa pont aquests dies?

El 12 vaig treballar, però aquest divendres sí que marxo per desconnectar una mica amb la família.

Convicció de no celebrar la Hispanitat o no atrapa la feina?

Després de l'experiència d'aquest estiu diria que un alcalde de vacances vacances no en fa mai, i menys a l'inici d'un mandat amb canvis polítics importants. Estem tirant del carro per atrapar tot els deures pendents.

Quina és l'activitat que més repeteix al llarg del dia? Estar reunit?

Moltes visites. Gent amb preocupacions, algunes que arrossegueu de fa temps, i sobretot projectes nous. Això és il·lusionant. Diu molt de la ciutat, com si s'obris. Apareixen iniciatives que estaven aparcades, potser per inquietuds no compartides amb l'anterior equip de govern, i que poden ser realment interessants de desenvolupar.

Executar, executava més com a regidor de Seguretat? En quin rol es troba més còmode?

És diferent, però al final tot va de tractar amb persones. La figura d'alcalde l'estic descobrint. M'hi faig molt, però queda per davant un llarg camí d'aprenentatge.

Qui és la seva mà dreta a l'equip de govern?

Sempre ha sigut la Lluïsa Bautista, i així es va veure en la campanya electoral. Tot i això, de mans dretes diria que en tinc moltes, cada regidor ho és en el seu àmbit competent.

Amb Marta Moreta fins ara els hem vist presentant la majoria de projectes junts.

Correcte, per temes d'habitatge, urbanisme... Properament posarem la primera pedra de la comissaria i tocarà a la Lluïsa. Cada àrea ha tenir el seu espai i visibilitat. És la manera de fer valdre el conjunt d'accions de govern.

Moreta és regidora des del 2015, diputada al Parlament i una figura amb veu dins del PSC. Hi ha qui diu que a l'Ajuntament mana ella. Vostè també ho ha sentit?

Repetiré aquella frase del

president Pujol de “diuen, diuen, diuen...”. En un equip de govern les decisions es prenen conjuntament, treballant i escoltant tots els punts de vista. Si n'hi ha una de delicada, fins ara sempre se m'ha dit que l'última paraula la té l'alcalde. Liderar un equip de govern que et transmet aquesta confiança és un luxe.

Funciona el pacte amb el PSC?

N'estem contents. En aquests quatre mesos ja se'ns han plantejat reptes que requerien decisions importants. Les hem entomat, debatut i sento que cadascú ha pogut expressar la seva opinió molt lliurement.

“Hi havia gent que em deia nen. Sortosament els fets es demostren treballant”

“Prioritats? Seguretat, reactivació econòmica i ser propers a la gent”

Van avisar d'entrada que les qüestions nacionals quedaven a banda, però aquests dies segur que d'alguna manera o altra ha planat la investidura al Congrés...

No, la veritat és que no. Ens preocupa el dia a dia de la nostra ciutat, la comarca i, alguna vegada, què passa a la província. Però bàsicament estem centrats en els veïns: des de queixes per massa cua a l'oficina d'atenció ciutadana fins a algun problema amb l'ascensor de la plaça.

Ja que hem obert el meló, què en pensa de l'estratègia de Junts a Madrid?

El lideratge del president Puigdemont és indiscutible. La negociació l'està portant directament ell i, hi hagi acord o no, la seva marca és un aval. Plena confiança.

A Manlleu, el pacte amb el PSC estava fet abans de les eleccions?

No. Ja ho he contestat moltes vegades. Ens vam reunir amb Esquerra i socialistes per avaluar un acord a tres bandes. Veient que no era possible, i sabent que un duet ja donava per a un govern estable, l'entesa amb el PSC va ser molt fàcil. També he de dir que no em queda cap recança respecte a ERC. Hi tinc bona relació.

Junts hauria de fer autocrítica en algun sentit pel que fa als moviments postelectorals?

Ho diran els nostres votants d'aquí a quatre anys. Penso que som un grup que ja ens marca la humilitat i l'autocrítica, molta més de la que externalitzem.

Digui tres coses en què s'ha notat el canvi de color polític a l'Ajuntament.

Som molt expeditius. Afronem els problemes de cara i d'una forma ràpida. Ho hem demostrat amb els pisos socials. És un tema que el regidor anterior no havia portat correctament. Nosaltres l'hem entomat de pressa, i crec que de manera encertada. També estem més cohesionats que amb ERC, sobretot respecte a l'últim tram del mandat. I, finalment, estem molt encarats que Manlleu torni a reeixir. Sentim que la gent ens demana més indústria per tenir feina, la qual cosa afavoriria també el comerç. Amb més oci, els joves estarien més contents... Volem engegar aquest cercle virtuós.

I alguna assignatura que els quedi penjada?

Quan iniciis un govern no sempre va tan fluid com t'agradaria, però és normal. Hi ha molts temes que tot just els hem oberts, estem assumint responsabilitats en entitats... Tenim quatre anys. Estic segur que ràpidament ens posarem en solfa.

Amb quin partit els costa més entendre's dels de l'oposició?

Crec que és al revés, amb qui ens costa menys, perquè de moment no hem tingut cap gran discussió més enllà d'habitatge. Mantenint el respecte, el diàleg i l'educació serem capaços de parlar amb tothom malgrat no compartir els mateixos punts de vista.

Ara Gent de Manlleu els sent com els seus d'abans?

Arnau Rovira

Partim de la mateixa base, som exconvergens, no cal enganyar ningú. Però també penso que l'evolució ha sigut tal per una i altra banda que no deixa de ser un altre partit. Tenen visions molt diferents de les nostres en molts àmbits i, en algun cas esbiaixades, potser per la falta d'informació de no estar a govern. Sigui com sigui, som un equip de mà estesa i mirarem de tancar acords amb tothom.

Sovint parlem de les discriminacions que encara pateixen les dones en càrrecs de responsabilitat. Sent un alcalde jove també en viu?

Sobretot el primer mandat. Hi havia gent que em deia el nen. Sortosament els fets es demostren treballant.

Quins són els temes que més el preocupen?

Seguretat i reactivació econòmica. També ser transparents i propers, que quan la gent estigui preocupada pugui arribar fàcilment a nosaltres.

Les últimes dades del Ministeri són excepcionalment bones pel que fa a criminalitat a Manlleu.

En un any, els robatoris, sobretot en domicilis, han baixat més d'un 30% quan a molts municipis de l'entorn han pujat. Actualment sortim en una foto que ens agrada, i seguirem invertint per treure'ns el clixé de la inseguretat, girar la truita i convertir-nos en referents. Tot i això, la policia no deixa de ser un bomber. Apagar el foc fa falta, però també cal invertir en manteniment dels boscos. A tot Catalunya

hi ha problemes d'incivisme. Com que no tenim les eines adequades, als ajuntaments ens costen molt d'afrontar, però és que la jurisdicció tampoc és la que tocaria.

Creu que va ser encertada la decisió de crear la GREIP?

Molt. Les dades ho avalen. Ciutats com Manresa, que s'havien plantejat models semblants i no els han aplicat, no estan contents en termes de seguretat ciutadana. No ens assegura que nosaltres no viurem fases problemàtiques, però com a mínim estem més dotats de recursos per reconduir-les. També s'ha de tenir en compte que la delinqüència és com l'aigua. Quan pressions la bossa per una banda, s'escapa per l'altra, és a dir que la feina ha de ser homogènia. A Manlleu hi tenim una gran policia que compleix molt bé les seves funcions, però necessitem que els altres ens que tracten amb delinqüència també empenyin. Si una persona es mereix acabar a la presó hi ha d'acabar. O això o es genera una sensació d'impunitat que frustra tant als mateixos agents com la ciutadania.

I a vostè?

Sí, jo tampoc comprenc com continuen al carrer delinqüents multireincidentes que hem detingut desenes de vegades. Però l'Ajuntament fa tot el que pot. L'índex de resolució de delictes de la nostra policia és altíssim. Això dissuadeix els delinqüents de venir a Manlleu, però de tota manera amb una detenció no s'acaba res: jut-

ALBERT LLIMOS

jats, qui fa les lleis... Només ens queda mirar quines peces fallen. I serem molt contundents amb qui creguem que no està fent la feina ben feta.

Es refereix a altres ajuntaments? Els Mossos d'Esquadra? La Generalitat?

A altres estaments de l'administració. No pot ser que no sortim del cul-de-sac.

I des del punt de vista social, què planteja el nou govern de Junts i PSC?

Estem apostant molt perquè els joves tinguin sortides laborals i d'educació, amb projectes com la fundació Albir. Hi sumaria altres entitats que fan una feina extraordinària, els esports, els serveis socials del mateix Ajuntament... Com a societat hem de ser prou madurs per entomar el repte.

Quan estarà feta la nova comissaria de la Policia Local?

Ja hem iniciat el remenament de terres i aviat posarem la primera pedra. Paral·lelament, continuem reclamant al Departament d'Interior un annex com a comissaria dels Mossos d'Esquadra. Hem de ser ambiciosos, no només per a Manlleu, el nord de la comarca la necessita i se la mereix.

Vol dir que fructificarà?

De moment sembla que ERC no està per la labor. Quan ho vam portar al Parlament va ser l'únic partit que es va abstenir. Tot i això, no defallirem. A banda que el govern de la Generalitat ha de ser conscient de les majories que té, les dades corroboren

que necessitem Mossos al nord d'Osona. No és una qüestió de partits, sinó de sentit comú i responsabilitat.

L'obra de la Policia Local condicionarà el pressupost municipal del 2024.

Hi ha més de 700.000 euros pendents de consignar, però això no impedirà que fem altres inversions.

Com? Manlleu consta entre els tres municipis més endeutats d'Osona.

Correcte, i estem fent gestions per veure com reduir aquest endeutament. De totes formes, no és una cosa que m'espanti mentre el puguem pagar i ens serveixi per fer coses útils. Governar també implica prendre decisions, reptes i riscos que, això sí, s'han de saber mesurar.

És a dir que aprova la feina de l'exregidor d'Hisenda Eduard Robles (ERC)?

En coses sí i en d'altres no. Ara que anem coneixent l'Ajuntament, ens estem trobant mesures que hauria calgut prendre i que no s'han entomat en vint anys de govern d'ERC, segurament per impopulars.

Com ara?

La taxa d'escombraries. Una quota fixa de 142 euros és molt baixa. Per ideologia política m'agradaria no tocar ni un impost, però serà impossible. La mateixa llei determina que els serveis s'han de cobrir amb els preus de les taxes, i a Manlleu això no està passant, una part de diners els paga l'Ajuntament. En vint anys s'hauria d'haver

ajustat. Potser no és popular, però s'havia de fer per responsabilitat.

Vaja, que ja adverteix que les ordenances que han de passar per ple aquest mes vindran amb increments.

Sí, n'hi haurà. Per descomptat que n'hi haurà. Si no, no podem portar a terme les polítiques que necessita Manlleu des de fa molts anys. La ciutadania ens ha demanat que posem el municipi al dia.

El tema que més l'ha fet suar des de l'inici del mandat és el dels pisos socials de la Teuleria i el carrer Rusiñol?

Suar no, però sí que és el més cabdal que hem tractat.

S'han desdit per les queixes dels veïns?

No, definitivament no. No us enganyaré que escoltar els veïns és una part important —quins governants seríem si no ho féssim?—, però el pes de la decisió final és urbanística. No volem per a Manlleu un model de grans edificis, fets a, més a més, de pressa i corrents, també molt electoralistes. Tal com vam ser pioners en educació, hem de trobar el model adequat en habitatge.

Mentrestant, però, com es dona resposta a les persones en llista d'espera per a un pis d'emergència? O als veïns que en necessitarien un de lloguer assequible?

Buscant solucions amb institucions superiors. Amb l'Incasòl ja ens hi hem reunit. Tenim l'antiga caserna que ha d'enderrocar el Ministeri... I altres oportunitats que aniran sorgint. Tampoc es pot pretendre que un govern de quatre mesos solucioni problemes endèmics i que sobrepassen Manlleu.

De la recollida porta a porta n'estan contents?

Sí, funciona bé. L'Agència Catalana de Residus ens situa com a referents i ens van venint a veure altres municipis. Els índexs de reciclatge s'han incrementat molt. Això no treu que hem de treballar els punts negres. **Però l'opció de fer marxa enrere entenem que ni se la plantegen...**

El cànon per entrar residus a l'abocador continuarà pujant, així ens ho marca la Generalitat. Si reciclem i fem la feina ben feta, l'impacte en les nostres taxes serà menor que el d'altres poblacions sense porta a porta, és a dir que no ens plantejem un canvi de model. Sí que demanem col·laboració per trobar solucions als punts conflictius.

Quin futur li espera a l'escola Puig-Agut?

La setmana que ve ens trobem amb Educació per parlar-ne, en una reunió on hi haurà, de fet, el regidor Rafa Cuenca, que és assessor del departament. Confiem

teixir aliances i resoldre el futur del Puig-Agut, però també reivindicar l'edifici definitiu per a l'institut escola del Ter. Veurem si després de les eleccions tot queda en promeses o era en ferm.

La construcció del segon pont a sobre el Ter l'entomaran durant aquests quatre anys?

Estem desenvolupant el nou POUM, i el nou POUM el considera, és a dir que sí. Tampoc podem obviar que són unes obres històriques que costaran molt. A poc a poc. Com deia abans, en quatre mesos no es pot arreglar tot. De moment mantenim l'objectiu de treballar-hi, igual que en la zona residencial al Fugurull.

En carreteres, la principal actuació serà l'eixamplament de la de la Gleva?

“El nord d'Osona es mereix una comissaria dels Mossos. Hem de ser ambiciosos”

“Amb Vic no hem de ser rivals, sinó aprofitar la seva bona dinàmica dels últims anys”

No només. També farem la ronda nord, que connectarà el nou polígon amb l'entrada per la Miranda; i estem treballant el carril bici.

Quin? N'hi ha diversos de projectats.

El paral·lel a la carretera de la Gleva volem que sigui semblant al que tenen a Sant Pere i Sant Vicenç de Torelló. Vam presentar una moció perquè la Diputació de Barcelona l'inclouï al projecte d'eixamplament. Això implicaria que també n'assumirien el cost, una gran notícia. L'altre front és el carril que ha d'enllaçar Manlleu i Vic, una reclamació ja diria que històrica.

Se l'han trobat més adormit del que es pensaven, aquest projecte?

Està encallat per qüestions tècniques, no falta de voluntat política. En continuarem parlant amb la Diputació i els altres ajuntaments implicats.

En indústria, el polígon del pla del Mas avança, però quan no surt un nap és una col...

Traurem a subhasta les nostres parcel·les, la qual cosa ens garantirà el finançament per desenvolupar la ronda. Això facilitarà l'accés al polígon, a banda que serà molt atractiu per caracterís-

tiques com les dimensions o el preu. La ronda sí que és l'obra que més ens ha fet suar. Estem pencant molt, tant per mantenir les empreses que hi ha a Manlleu com que en vinguin de noves.

Quan serà una realitat tot això?

De moment s'està complint el calendari. Confiem que a mitjans del 2024. I no ens aturarem. Manlleu necessita més sòl industrial.

Respecte a la programació del teatre municipal també és optimista?

L'Aida, la regidora de Cultura, està fent molt bé la prospecció d'anar a veure municipis i els seus models de gestió. Des de l'oposició, ERC ens ha demanat poder participar en les decisions que prenguem. Estem oberts a dialogar. A dia d'avui hi ha una mitjana d'un esdeveniment a la setmana, poca cosa professional i molta d'amateur. Aquest any també s'acabarà la tercera i última fase d'obres. Ens fa molta il·lusió.

I qui l'ha de gestionar, el teatre?

Ho estem estudiant. Sigui amb la fórmula que sigui, sí que ens agradaria una direcció molt professionalitzada.

Amb quin adjectiu es definiria com a alcalde?

Ho hauria de contestar la gent.

Dilluns, aprofitant el mercat, ens deien “proper”.

Doncs penso que sí. No hem d'oblidar mai, ni nosaltres ni ningú que formi part d'un ajuntament, que estem al servei dels ciutadans. Pot sonar molt romàntic, però és la pura veritat. Aquest esperit de proximitat crec que és molt important: atendre a tothom agradin més o menys les respostes que acabem donant.

Amb l'alcalde de Vic ja s'hi ha trobat?

Sí. Tenim una relació, diria jo, d'amistat. Coincidim a Creació, la universitat, per temes de partit... D'això segur que en sortiran coses bones. Manlleu ha de poder aprofitar la molt bona dinàmica de Vic dels últims anys.

Té algun referent a dins de Junts?

L'exalcaldessa de Vic i ara presidenta del Parlament, Anna Erra. És una persona superserena i supertranquil·la que a més a més t'aconsella des d'una objectivitat espectacular. També m'agrada molt, i no me n'he amagat mai, Jaume Giró. O Jordi Turull.

Els debats electorals se'ls va preparar amb un assessor. Aquesta entrevista, també?

No. I més que assessor, va acabar sent amic. Mantenim el contacte, però en un ajuntament com Manlleu ara per ara no ens podem permetre figures com aquesta.

Maldecap ripollès a les xarxes socials

L'Ajuntament va iniciar el 2023 amb el perfil anònim atribuït a Joaquim Colomer i acaba amb l'oposició recriminant piulades de l'alcalde, Sílvia Orriols

Ripoll

Jordi Remolins

L'alcalde Sílvia Orriols i la cap de l'oposició Manoli Vega es van reunir dimecres a l'Ajuntament de Ripoll per acostar posicions de cara al futur més immediat de la política local. Les divergències entre l'equip de govern d'Aliança Catalana i la resta de grups són evidents, si bé políticament pot haver-hi més punts de contacte amb Junts o els independents de Som-hi Ripoll, que no pas amb el bloc d'esquerres. Ara bé, el que més treu de polleguera a tots plegats són les opinions d'Orriols a les seves xarxes socials, i sobretot l'ús que en fa de les de l'Ajuntament. Així ho va fer saber Vega a l'alcalde, recordant-li el càrrec que ocupa i com representa a tot el municipi. I Sílvia Orriols va refermar-li la seva llibertat personal a expressar-se com li vingui de gust sense que ningú li coarti.

Els maldecaps ripollesos amb les xarxes socials dels polítics van iniciar-se a finals de febrer amb l'exclusió de Joaquim Colomer de l'anterior equip de govern. Faltaven tres mesos per a les eleccions municipals i davant l'evidència que estava preparant una llista amb qui presentar-se, Junts va treure-li les atribucions com a cap de l'àrea de

Sílvia Orriols

Orriols i Vega (Junts) es van reunir aquest dimecres per acostar posicions

Serveis al Territori, Sostenibilitat i Empresa. De fet, ja feia mesos que el partit i Colomer s'havien distanciat, fins al punt que Junts va intentar fer-li més d'una moció de censura a la presidència del Consell Comarcal que aleshores ocupava representant precisament a aquest partit. El més curiós del cas va ser que l'excusa que van utilitzar per justificar l'ex-

Manoli Vega

La negociació del pressupost serà una nova mirada al termòmetre polític local

pulsió del govern a Ripoll va ser que Colomer tenia un perfil anònim a Twitter que amb el nom de Cabró de Raça Ripollesa havia fet piulades contra companys com el mateix alcalde Jordi Munell, i a altres càrrecs del partit a escala nacional. Joaquim Colomer sempre ho ha negat, i l'acusació va quedar en la paraula d'alguns regidors de Junts que van remetre's a un

informe dels serveis informàtics de l'Ajuntament.

Durant el ple de maig va ser el futur candidat a l'alcalde d'Alternativa per Ripoll-CUP, Dani Vilaseca, qui va anunciar en el torn de precs i preguntes que tenia constància que altres membres d'aquell equip de govern també tenien perfils anònims que segons els interessos aplaudien o atacaven l'actualitat política local. Vilaseca va reptar l'alcalde Jordi Munell a actuar com havia fet amb Colomer, si es feien públics aquests altres casos. A l'hora de la veritat, ni la CUP ni ningú més va treure el tema, malgrat la proximitat d'unes municipals que van acabar sent les pitjors de la història per Convergència o els partits que n'han pres el relleu.

Sílvia Orriols ha generat polèmica constant amb les seves piulades a Twitter, si bé ningú l'ha acusat de fer-ho sota altres perfils que no sigui el seu. La repercussió que hi ha aconseguit sobrepassa a bastament l'àmbit local, comptant amb més de 45.000 seguidors, vint mil més que la diputada ripollesa al Congrés dels Diputats, Teresa Jordà. L'alcalde d'Aliança Catalana no ha dubtat a assenyalar la nacionalitat dels detinguts per robatoris o per fer nit al carrer, ha qualificat la CUP

d'"extrema esquerra", ha assenyalat com a usuàries de serveis socials ripolleses amb hijab que compraven a una joieria del poble, i s'ha posicionat contra el salafisme i l'islamisme radical. Malgrat el risc d'una moció de censura sobre el seu cap, continua opinant sense importar-li les conseqüències que pot provocar entre els seus antagonistes. Regidors de l'oposició indiquen que en realitat Orriols segueix en campanya, ara per accedir a la Generalitat, un extrem possible tot i que no s'hi hagi postulat encara. En el moment de ser nomenada alcaldessa va dir que no compatibilitzaria el càrrec amb cap altre, interpellant els anys de Munell com a diputat i alcalde alhora. Si fructifiqués una moció de censura no hauria d'esmenar la seva paraula, i a més tindria uns quants arguments més per presentar-se com a víctima de cara a futurs electors. La partida d'escacs amplia el camp de joc.

Per ara la corda no s'ha trencat, i així li va fer saber Manoli Vega, que de moment no pensa secundar la proposta dels partits d'esquerres de fer-la fora. Però també li va traslladar que Ripoll necessita il·lusió i apartar-se de la crispació on creu que està instal·lada la població. L'aprovació del pressupost per al 2024 suposarà una nova mirada al termòmetre polític local. Sortint de la reunió Vega deia que "no hem avançat gaire" i Orriols que confia que Junts "votaran a favor dels temes que afavoreixin Ripoll". Que la corda no s'esquinci del tot pot dependre un cop més de les xarxes socials.

ERC es desmarca de la moció de censura que es vota dimecres a Espinelves

Segons el partit, que perdrà l'alcalde, és "innecessària, inoportuna i injustificable"

Espinelves

EL 9 NOU

ERC s'ha desmarcat aquesta setmana com a partit de la moció de censura que impulsen dos dels seus regidors a Espinelves contra Joan Montserrat, el també alcalde republicà que es va estrenar en el càrrec després de les eleccions del 28 de maig. A menys de set dies del ple en què dimecres es votarà que el rellevi com a cap de consistori Toni Tanyà, de Junts, el grup ha emès un comunicat on diu que "troba absolutament injustificada la moció de censura" i que no en comparteix ni la necessitat ni els arguments. "Les desavinences

s'han de tractar amb diàleg i generositat per totes les parts i arribar a un acord que eviti una situació traumàtica", diu el text, "el projecte de municipi i la voluntat de les persones que hi viuen ha d'anar sempre per davant dels interessos personals".

La moció contra Montserrat la impulsen els regidors Josep Guixeras i Caterina Carol (Espinelves pel Futur-AM), del seu mateix grup, i Toni Tanyà, l'únic regidor de Junts al consistori. Es tracta, de fet, de tres dels quatre integrants de l'equip de govern, ja que republicans i postconvergens comanden l'Ajuntament plegats després de

rubricar un pacte post 28-M. Tal com recollia EL 9 NOU de divendres passat, en els quatre mesos que han transcorregut des de llavors s'ha enrairit el clima de treball fruit de desavinences personals i discrepàncies en qüestions de funcionament intern.

Per acabar de complicar l'equació, també s'ha de tenir en compte que amb la moció de censura ERC perdrà l'alcalde, ja que Guixeras i Carol haurien declinat la possibilitat d'assumir la vara. Una altra circumstància que Esquerra Republicana lamenta en el comunicat emès aquesta setmana: "Es proposa que recaigui l'alcalde en un membre de Junts que ni tan sols va ser

triat entre els cinc candidats més votats en les passades eleccions, i que ocupa aquest lloc gràcies a la dimissió de dues altres persones que sí que van sortir escollides en representació del seu partit".

EL PRECEDENT DE SETCASES

Les mocions de censura són un mecanisme legal però abrupte. Això les fa excepcionals. Tant, que la normativa acaba sent inconcreta en municipis petits on, com Espinelves, es vota amb llistes obertes. L'article 197.1 de la LOREG estableix, d'una banda, que per presentar-ne cal majoria absoluta dels mem-

bres de la corporació i que hi consti un candidat o candidata a l'alcalde. Dos supòsits que es compleixen. El que no està clar és un altre punt: què passa quan qui impulsa la moció és el propi grup, ja que amb només cinc integrants al ple d'Espinelves és impossible complir el requisit d'incrementar aquesta majoria sumant sotassignats que es presentessin a les eleccions amb les mateixes sigles.

L'any 2017 es va viure un episodi igual a Setcases, quan Anna Vila (PDeCAT) i dos regidors d'IdS-CP van desallotjar el també socialista Carlos Fernández de l'alcalde. En un primer moment la votació es va ajornar per dubtes jurídics, però la Junta Electoral va concloure que podia tirar endavant perquè en pobles de pocs habitants sinó seria impossible presentar mocions de censura contra caps de consistori del propi partit i, per tant, "es consagraria una irresponsabilitat política".

EXCLUSIU
PER ALS
SUBSCRIPTORS

el9club

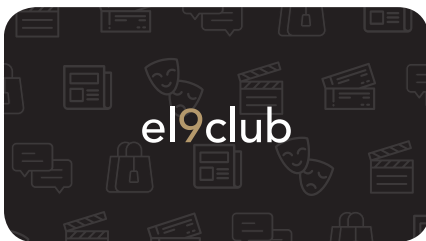

Participeu en els sortejos entrant a:
<https://9club.el9nou.cat/osona-ripolles/ofertes>

Informació: 93 889 46 59

Descarregueu-vos la targeta

la CASA de la SEDA

2x1 EN L'ENTRADA AL MUSEU

BARCELONA

30 de setembre, 7, 14, 21, 28 d'octubre 21:00h

STA. EUGÈNIA DE BERGA
TEATRE ÀNGEL GUIMERA

TEATRE AMATEUR X CONCURS

ISOP
21/10/2023
21.00
SANTA EUGÈNIA DE BERGA

SORTEIG D'ENTRADES DOBLES

L'Atlàntida
Centre d'Arts Escèniques d'Osona

JÚNIOR

Dissabte 21 d'octubre - A les 20h

Teatre VIC

SORTEIG D'ENTRADES DOBLES

circvianum
TEATRE TORELLÓ

CONSPIRANOIA

Dissabte 21 d'octubre a les 20h

Teatre TORELLÓ

SORTEIG D'ENTRADES DOBLES

CASTANYA TORRADA LCO

SORTEIG!

CELEBREU LA CASTANYADA MENJANT CASTANYES

SORTEIG DE BOSSES DE CASTANYES

circvianum
TEATRE TORELLÓ

GRAN GALA DE DANSA

Diumenge 22 d'octubre a les 18h

Dansa TORELLÓ

SORTEIG D'ENTRADES DOBLES

31è
CALLTITELLES-
DETENES 2023

Diumenges a les 18

Sorteig d'un abonament familiar per a les quatre obres de novembre

“Treballar conjuntament no hauria estat una cosa tan difícil i surrealista”

Entrevista a Gil Vilarrasa (Junts), cap de l'oposició a l'Ajuntament de Seva

Seva

Miquel Erra
Enderrocar la casa de pagès de Can Manyosa per fer-hi la residència és l'atac més gran al patrimoni de Seva des de 1936, com va dir vostè en l'últim ple?

És una afirmació gruixuda, però jo, com a ferm defensor i persona que m'estimo el patrimoni de Seva, ho entenc així. Des d'una història més recent cap aquí no hi ha hagut cap atac des de l'administració com aquesta de destrucció per complet d'una casa emblemàtica del nucli històric del poble.

Tots els organismes de la Generalitat hi han donat el vistiplau, al pla especial. Són còmplices d'aquesta “pàgina negra”, com la descrivia vostè?

Totalment. Que s'hagi donat llum verda a aquest pla especial ve condicionat a les directius donades des de l'Ajuntament...

Com?

L'equip de govern s'excusa que l'edifici no està protegit, però jo sempre els dic que això és fer trampes al solitari. És veritat que al catàleg de béns protegits del municipi no hi consta la

paraula Can Manyosa, però en la foto que il·lustra la fitxa de la Cooperativa Sevensa hi apareix tant la imatge de la masia com els seus murs. En el planejament es parla d'una antiga masia al nucli històric –no n'hi ha cap més– i parla dels seus murs. La Cooperativa Sevensa no ha estat mai una masia ni ha tingut murs.

Si governessin canviarien el projecte i la ubicació?

A veure, pel que fa a la ubicació sempre hem

defensat que ha de ser una residència integrada al centre del poble. I el nucli antic és un bon lloc. Però ara ens veiem condicionats per l'espai que tenim. Quan es va fer el projecte dels consultoris ja defensàvem que s'havien de fer en un edifici de nova planta i no aprofitar cap de les parts ja existents de Can Manyosa, precisament perquè ens farien falta aquests

metres per a la residència. Què ens trobem ara? Que els falten aquests metres i han hagut de fer una redistribució de la residència. No és el model que nosaltres preferiríem, però ara, quan ja està tot enfocat aquí, canviar-ho seria complicat. Defensem que es pot fer exactament igual, però mantenint la casa de Can Manyosa, si més no la façana i la fesomia actuals.

I presentaran un contenciós contra el pla especial.

Sí. Ells ja sabien des d'un primer moment que nosaltres no ens quedaríem de braços plegats. De fet, és la queixa que hem fet sempre. Es va tirar endavant aquest pla especial sense tenir en compte la nostra opinió, sent conscients que nosaltres érem molt contraris al que volien fer. Potser si hi hagués hagut una mica més de diàleg s'hauria evitat d'arribar a un punt d'acord...

Vostè sempre ha insistit a demanar mà estesa a l'equip de govern, però el to d'aquests primers plens del mandat torna a ser molt agre. No és un peix que es mossega la cua?

Potser sí. Però sempre dic que portem tant temps sentint-nos menystinguts que a vegades la frustració acaba manifestant-se als plens, l'únic espai on tenim l'oportunitat de verbalitzar el que sentim i el que pensem. Precisament en l'últim ple, en el torn obert al públic, diverses persones van reclamar a l'equip de govern que ens tingués més en compte, i ens van demanar, a uns i altres, de ser capaços d'entendre'ns per treballar plegats alguns grans temes. Vam recollir el guant i al cap d'un parell de dies vaig demanar a l'alcalde poder fer una reunió amb tots els regidors dels dos grups per mirar de trobar punts d'entesa i concòrdia. Estem en aquest punt. Hem de mirar de desencallar aquesta situació una mica enrocada que hi ha últimament. Al capdavall, tots volem treballar pel bé del poble i hem d'intentar, en els grans temes, ser capaços de treballar plegats.

El seu model d'oposició no els ha servit fins ara per accedir al govern.

No, potser no, però hem

intentat fer l'oposició que hem cregut més adient en cada moment. En certs moments potser ha estat dura, però perquè la situació així ho ha requerit. Potser no ens ha portat un rèdit electoral, però fem l'oposició que creiem millor pel poble, no per a nosaltres ni partidista.

Les dues últimes majories absolutes d'ERC, ara Sumem, venen a dir que el poble està valorant la seva feina...

Suposo que a ulls dels seus votants deu ser que sí, però tampoc vull desmerèixer els nostres quatre regidors, que també són molts vots i molta gent que ens dona suport.

“Es pot fer la mateixa residència però mantenint Can Manyosa”

Sempre diu que els falta “mirada llarga”, a l'equip de govern.

I potser de tant queixar-nos i de ser pesats amb això, al final han acabat veient que teníem raó. I s'està veient en temes com l'aigua, el parc dels Roures...

Hi ha alguna prioritat que no s'estigui atenent?

Hi ha un tema que l'equip de govern no té sobre la taula i que nosaltres portàvem al programa, que és la necessitat d'una revisió del POUM. L'actual és de 2006, però ha quedat antiquat i ens hi hem de posar a treballar ja, igual que en una revisió de la normativa urbanística. Seva està creixent molt i cada dos per tres hem d'estar fent modificacions. I aquí també ens agrada dir-hi la nostra. En aquest sentit, proposaria reunir tots els alcaldes i regidors d'Urbanisme que han passat per l'Ajuntament fins ara, asseure'ns i mirar cap on hem d'anar. El tema requereix un consens absolut.

Aquest és el seu tercer mandat, sempre a l'oposició. Hi haurà un quart intent?

Això ara queda molt lluny i no és una decisió que hagi de prendre jo sol. Ara estem molt motivats per aquests quatre anys que tenim per endavant, amb un equip de regidors i de gent nova al darrere amb molta il·lusió i ganes de fer coses pel poble.

No hauria estat possible un govern d'unitat?

Això no depèn de mi. Si se'ns hagués plantejat no ho sé, i per què no? Si mires els programes electorals d'un equip i de l'altre m'atreviria a dir que el 80% el compartim. Tan allunyats no estem ideològicament. Treballar conjuntament no hauria estat una cosa tan difícil i surrealista.

“Sempre dic a l'oposició que vingui a l'Ajuntament i ens faci propostes concretes”

Entrevista a Pol Barnils, alcalde de Seva per Sumem-AM

Seva

Miquel Erra

El poble es va tornar a omplir de visitants per la Festa del Bolet. Segur que molts van marxar pensant que s'hi viu molt bé, a Seva.

S'hi viu molt bé, evidentment. És un poble tranquil, senzill quant a comunitat, però alhora amb molts serveis... potser ara ens manca una mica de comerç, una problemàtica que tenim sobre la taula i estem buscant de quina manera incentivar-ho; però sí, a Seva s'hi viu bé.

En canvi, el dia a dia és més prosaic. L'oposició, per exemple, ja ha avançat que presentarà un contenciós contra el pla especial que permet l'enderroc de l'antiga masia de Can Manyosa per fer-hi la nova residència. La polèmica ve de lluny.

Vam aprovar definitivament aquest pla especial el passat 18 de setembre després d'obtenir els informes favorables de tots els organismes competents. Puc entendre la seva postura. Ells tenen una percepció de la residència, i potser nosaltres en tenim una altra. Però ens refermem que amb el nou pla especial mantenim els dos edificis declarats BCIL. Can Manyosa ha viscut molts canvis els últims anys i, a dia d'avui, ens trobem amb una petita masia al mig del nucli antic que, segons ens han informat, té poc valor patrimonial. No vull dir que en l'àmbit històric no tingui valor, i per això la residència tindrà aquest record de l'antiga masia. Mantindrem el volum, les crugies interiors, a dins s'hi veuran algunes antigues parets... L'essència es mantindrà. En el fons els polítics hem de confiar-nos dels tècnics i constantment ens estem assessorant en cada pas que fem.

El contenciós pot retardar una mica més el projecte?

Evidentment. Ja vam cometre l'error quan vam començar el projecte, i així ho vam admetre, de no tenir en compte que s'havia de fer un pla especial –i el tècnic competent del moment ja no és ni a la casa–. Ara estem començant a redactar el projecte final, amb l'esperança de licitar-lo de cara a l'any

que ve. Hem obtingut una subvenció de 800.000 euros d'un fons Next Generation. Mai l'Ajuntament de Seva havia aconseguit una subvenció per aquest import...

S'atreveix a posar data a la finalització del projecte?

A finals de mandat. Aquest seria l'objectiu. Pensa que són dos anys d'obres ben bé. Evidentment si es posa un contenciós farà que això s'endarrerixi potser mig any, perquè el que no farem és tirar endavant una cosa que després ens poguessin fer enderrocar.

Fa temps que l'oposició els reclama mà estesa, però el to que utilitza als plens continua molt agre. Es pot revertir aquesta dinàmica?

És una dinàmica que ve de fa molts anys. Mira, en l'últim ple van haver-hi alguns comentaris des del públic en aquest sentit, i ens hem compromès amb en Gil [Vilarrasa] d'asseure'ns, d'asseure'ns tots els regidors.

Per quan?

Tenim ple d'ordenances a finals de mes, i intentarem reunir-nos abans. Cada grup té les seves eines per defensar el que pensa, i està bé que les utilitzi, com en el cas de la residència, però en el dia a dia crec que les dues parts hauríem d'intentar deixar de banda aquests estira-i-arronsos sovint estèrils.

Què retrauria a l'oposició?

Sempre els dic que vinguin aquí a l'Ajuntament, que proposin. I no venen. Trobo a faltar propostes concretes. Ja direm que són seves, si cal; aquí estem tots per treballar pel poble. Però a vegades em fa la sensació que van agafant informació d'aquí i d'allà, i arriba el dia del ple i allò és la bomba, vinga esbotzar-ho tot. Hi ha molts temes que ells saben que amb una trucada es resolen. Jo entenc que pels grans projectes tinguis el teu punt de vista i el defensis, però en petites coses del dia a dia intentem que tot sigui

més fluid. Són petites coses però que acaben generant molt mal rotllo, i no val la pena.

En les dues últimes conteses electorals vostès han obtingut una còmoda majoria. Es podria dir que el poble avala la seva gestió.

La realitat és aquesta. Penso que el resultat de 7 a 4 va refermar la bona dinàmica que portàvem d'aquests últims anys. Vam guanyar un regidor i vam estar a punt d'aconseguir el vuitè.

És evident que s'ha de tenir en compte tant resultats de Sant Miquel de Balenyà –que acostuma a donar tres regidors ben bons– com de les urbanitzacions, però en aquest cas vam guanyar en els tres sectors, també ho vam fer al poble, i aquests resultats són gratificants.

El gruix de l'equip de govern es manté del mandat passat. Què hi aportarà vostè, al capdavant?

El bloc es manté però ha entrat joventut, que arriba amb noves idees i molta empena. Jo també espero aportar frescor, noves idees i gas, sobretot gas. Constantment la gent d'aquí dins m'han de dir, ei, tranquil, frena... Ara estic molt centrat a abordar els grans projectes que tenim en marxa.

Per exemple?

Més enllà de la residència, un dels grans reptes és tirar endavant la variant de Sant Miquel de

Balenyà, que s'ha de començar a executar l'any que ve; també continuar amb la modificació urbanística puntual del sector de Monells per tenir-ho tot a punt per quan s'abordi el desdoblament de la via, i, al mateix temps, estem treballant molt fort per dibuixar, conjuntament amb l'EMC, quines connexions volem que hi hagi a l'entorn de l'estació...

Dins el poble deu ser clau afrontar la urbanització del carrer Bonaire?

“El resultat de 7 a 4 va refermar la bona dinàmica dels últims anys de govern”

Sí, és un dels eixos principals i també ho volem completar aquest mandat. El repte és buscar una bona subvenció perquè si no les arques municipals es veurien molt afectades. És un projecte gran i hem d'intentar que els veïns paguin les menors contribucions possibles.

El tema de la seguretat ha anat sortint puntualment...

En seguretat farem passos endavant importants aquest mandat. D'una banda, dotarem el servei de guàrdia municipal durant 24 hores. Era una petició veïnal que venia de fa molts anys i creiem que ara és el moment d'ampliar un servei que està donant molts fruits. També assumiren a partir d'ara la gestió del control de les càmeres d'entrada i sortida de les urbanitzacions, i n'instal·larem de noves.

Guia per entendre joves i mòbils

Organitzen un taller sobre com mares i pares han d'educar els fills en les noves tecnologies, un món que dominen molt més els joves i que té impacte en la seva salut mental

Vic

Carles Fiter

“Les noves tecnologies tenen un impacte en la salut mental, tant positiu com negatiu.” D'aquesta manera David Palomera, educador social del CSMIJ, d'Osona Salut Mental del Consorci Hospitalari de Vic (CHV), donava el tret de sortida al taller per a famílies “Convivint positivament amb les noves tecnologies”. L'activitat de dimarts tenia per objectiu donar estratègies a pares, mares i educadors per acompanyar els adolescents.

Tal com explicava Palomera, els mòbils han passat a formar part de la nostra vida. Segons dades de l'Institut Nacional d'Estadística d'Espanya, el 98,5% de la població en té. I posant el focus en els joves, “la prevalença és del 99,9%”. La majoria el fan servir per relacionar-se a través de les xarxes socials, de les quals Instagram i TikTok són les que tenen més acceptació.

Actualment, doncs, tal com remarca Iris Verdaguer, psicòloga infantojuvenil també d'Osona Salut Mental del CHV, “el fet de no disposar de mòbil pot suposar un factor de risc”. “Es pot viure amb malestar o amb la por de perdre's el que està passant”, concretava.

L'impacte de les tecnologies digitals en l'adolescència és rellevant perquè és una etapa on hi ha dos elements significatius: la construcció de la pròpia identitat i les relacions socials. Tal com explicava la psicòloga, les xarxes socials aporten un *feedback* constant que pot modular l'autoestima i el benestar social, hi ha una comparació permanent amb els iguals i pot produir pressió social, i alhora influeix en

L'educador social David Palomera i la psicòloga infantojuvenil Iris Verdaguer

Una vintena d'actes pel Dia Mundial de la Salut Mental

Vic

EL 9 NOU

El taller impartit per Iris Verdaguer i David Palomera s'emmarca en la vintena d'activitats a Osona pel Dia Mundial de la Salut Mental, que va ser el passat 10 d'octubre. Una d'aquestes és la conferència sobre “Com les pantalles devoren els nostres fills” que Francisco Villar, psicòleg infantil i juvenil de l'Hospital Sant Joan de Déu, farà a l'auditori del Sucre de Vic en el

marc del Fòrum de Debats el proper 27 d'octubre. Gemma Mestres, doctora en Medicina Traslacional, impartirà una conferència virtual sobre la pornografia i l'ús problemàtic en adolescents el 19 d'octubre, mentre que l'expert en videojocs Lucas Ramada farà una xerrada sobre mediació família, el 25 d'octubre a la Biblioteca Pilarin Bayés. També hi haurà una conferència virtual sobre com acompanyar digitalment infants i adolescents en l'era de

l'autoestima. “Són aspectes prou importants com per no deixar que els joves ho gestionin sols i puguin tenir l'acompanyament d'adults”, remarca.

Verdaguer també explicava que és un territori majoritàriament desconegut per als adults que s'oposa al domini absolut que en tenen els adolescents, que són nadius digi-

TikTok i ChatGPT, a càrrec de Liliانا Arroyo, doctora en Sociologia i experta en innovació social digital. Posarà punt final als actes el Festival Agosaradament, organitzat per Osonament i EL 9 NOU per celebrar els 45 anys del periòdic. El festival benèfic vol trencar estigmes socials. Els diners recollits es destinaran a equipar, amb electrodomèstics i mobiliari, una llar amb suport d'Osonament.

Consulta totes les activitats del Dia Mundial de la Salut Mental

tals. De fet, l'aproximació dels adults que tenen sobre les noves tecnologies està més enfocada cap als riscos mentre que la dels joves se centra més en els avantatges.

De riscos n'hi ha. L'aïllament, la soledat, l'ansietat, l'addicció, l'assetjament o la informació enganyosa en són alguns exemples. “Però també hi ha moltes oportunitats”, deia Verdaguer, remarquant que faciliten la interacció social, donen accés a informació i contingut de qualitat o a una xarxa de suport d'iguals. “Hem d'intentar maximitzar aquest potencial de suport social positiu de les xarxes”, remarca.

“No disposar de mòbil pot suposar un factor de risc per als joves”

I en tot aquest panorama la figura de l'adult –mare, pare o educador– és clau. Tal com explicaven els dos ponents, cal que coneguin les eines que utilitzen els adolescents (si no es disposa de la informació no es pot acompanyar), conèixer quin contingut consumeixen i mirar d'entendre amb quina finalitat, definir i complir unes pautes d'ús amb la implicació activa del jove i renegociar-les si cal (no són les mateixes per a un adolescent de 12 que per a un de 14), ajudar que prenguin consciència de l'ús que en fan i alhora reflexionar sobre quin ús en fan com a adults. És a dir, han de tenir bones conductes, com no fer servir el mòbil durant els àpats, perquè els adolescents puguin imitar-les.

Tal com reiterava la psicòloga, es tracta “d'una àrea més de l'adolescència a la qual s'ha de guiar, acompanyar i posar límits”. “És com deixar-los sortir a les tardes. Al principi deixem una hora i si es torna puntual el proper dia seran 15 minuts. I així progressivament. La idea amb el mòbil és que es pugui fer el mateix, amb responsabilitat i de forma consensuada”, exemplificava.

LA MANCOMUNITAT LA PLANA

Visita cultural de la Mancomunitat a Barcelona

Barcelona Més de 120 persones van participar a la sortida cultural de la Mancomunitat La Plana al recinte modernista de Sant Pau, a Barcelona. La visita es va organitzar amb motiu del Dia Internacional de la Gent Gran.

INSTITUT JAUME CALLÍS

Premien quatre alumnes del Jaume Callís de Vic

Vic Quatre alumnes de l'institut Jaume Callís van ser guardonats amb els Premis de Recerca Jove del Departament d'Universitats. Els premiats són Núria Llopart, Íngrid Campos, Biel Vila i Gil Canadell.

La campanya s'adreça a infants de 0 a 6 mesos, és a dir, nascuts entre abril i novembre de 2023

Osona preveu immunitzar 700 nadons perquè no agafin el virus que causa la bronquiolitis

oferir immunitat directa a l'infant. Ja l'estem protegint des del primer moment", afirma la cap del Servei de Gestió Integral de Vacunes de la Catalunya Central i farmacèutica d'Atenció Primària de l'Institut Català de la Salut, Marta Massanés.

Amb el fàrmac, nou, se'ls injecta directament l'anticòs

La immunització davant el virus respiratori sincicial és altament recomanable entre els nadons menors d'un any, per això s'ofereix als centres d'atenció primària ben aviat, com recorda la cap de Pediatria del CAP del Remei de Vic, Lúcia Aulet: "Proposem als pares la immunització des de la primera visita perquè és un virus que poden agafar tots els lactants, encara que estiguin sans".

Arran de la seva elevada capacitat de contagi, el virus respiratori sincicial és una de les principals causes d'ingrés en infants menors de 5 anys. L'any passat, a Catalunya, va causar un total de 7.523 bronquiolitis en nadons de menys d'un any i més d'un miler d'hospitalitzacions.

Vic

Clàudia Dinarès

El CAP del Remei de Vic va ser dimarts el primer centre d'atenció primària de la Regió Sanitària de la Catalunya Central a rebre unitats d'immunització contra el virus respiratori sincicial (VRS). Aquest patògen és altament contagiós i causa el 70% dels quadres de bronquiolitis i el 25% de les pneumònies detectades entre infants menors d'un any.

L'objectiu de la campanya és immunitzar a tota la regió sanitària prop de 1.900 nadons d'entre 0 i 6 mesos, és a dir, els nascuts entre abril i novembre de 2023. Del total que se'n beneficiaran, 700 seran de la comarca d'Osona, una xifra que pot augmentar en funció del

Un moment de la immunització, aquest dimarts, al CAP del Remei de Vic

nombre de naixements i la resposta que obtingui una campanya que enguany es

desplega amb un nou fàrmac amb més prestacions. "A diferència de les vacunes,

que activen el nostre sistema immunitari, l'anticòs monoclonal d'ara ens permet

ALBERT LLIMÓS

**SORTEIG EXTRAORDINARI
DIA DE LA
HISPANIDAD**

15 MILLONS A UN DÈCIM

14 D'OCTUBRE

LOTERÍA NACIONAL

JUGA AMB RESPONSABILITAT

LOTERÍAS Y APUESTAS DEL ESTADO

El ple de dilluns decidirà el futur d'un projecte que preveia una inversió de 6 milions d'euros

Els pisos socials de la Fundació Soler a Ripoll, a la corda fluixa

Ripoll

Jordi Remolins

Els dos edificis que la Fundació Eduard Soler havia de construir en terrenys de Can Guetes pengen ara mateix d'un fil. Dilluns al matí s'ha convocat un ple extraordinari on es decidirà si s'aprova l'última versió del conveni de col·laboració entre l'Ajuntament de Ripoll i la fundació, amb un canvi respecte al que es va aprovar el maig passat, amb la voluntat de salvar un tema fiscal derivat del pagament de l'IVA. La nova proposta varia de l'anterior perquè al cap de 50 anys l'Ajuntament no serà el propietari de l'edifici, i en canvi ho serà de set pisos des d'un principi. L'Ajuntament continuarà havent de gestionar els habitatges que pagarà la FES. Un cop construïts Ripoll liquidarà quantitats properes als 242.000 euros durant la primera dècada, fins a arribar als 508.200 a la cinquena i última.

El solar on s'haurien de construir els pisos socials, en una imatge d'arxiu

L'equip de govern d'Aliança Catalana està a favor de l'acord, però ni l'alcaldesa, Sílvia Orriols, ni el regidor Guillem Barranqueras podran votar perquè són patrons de la fundació. Junts també hi donarà suport, però els partits d'esquerres s'hi oposaran. En cas que tots els regidors

siguin presents al ple, serà l'independent de Som-hi Ripoll, Joaquim Colomer, qui decantarà la balança cap a un cantó o altre. La seva intenció és demanar que l'aprovació es posposi de nou per arribar a un consens entre més grups, però en cas que no li acceptin s'hi mostrarà també en contra. Colomer creu que tal com està plantejada, l'operació "no és bona per Ripoll" però, en canvi, ironitza que "cal felicitar la fundació pel rendiment que en traurà". Segons els seus càlculs el benefici per la FES estaria en un 5% anual, quantitat que cap entitat bancària ofereix actualment als seus clients. I de retruc supo-

saria hipotecar futurs pressupostos del municipi durant mig segle, amb l'afegit que el manteniment dels habitatges també correspondria a l'Ajuntament. Colomer és arquitecte tècnic i enginyer d'edificació, i ha estudiat la repercussió i amortització d'aquest projecte en el qual va estar involucrat en la redacció de l'anterior conveni, aprovat per unanimitat en ple extraordinari previ a les eleccions municipals.

La negativa que subscriuran els grups d'esquerres té l'aval d'històrics de la política local ripollesa, com l'exalcalde i també expatró de la FES, Pere Jordi Piella, que ha fet arri-

Uns habitatges molt desitjats

Ripoll El conveni de maig preveia dos edificis que sumaven entre 36 i 42 habitatges sostenibles i eficients, connectats a la xarxa municipal de biomassa. Una petjada de carboni mínima, l'aposta per proveïdors locals en la seva construcció i en el posterior ús, i horts municipals a disposició dels seus ocupants n'eren factors estrella. Fa dues dècades la Fundació Eduard Soler havia plantejat la construcció d'una residència pel·l'as estudiants de l'Escola del Treball del Ripollès que gestiona, però finalment es va desestimar perquè els alumnes s'han anat repartint per pisos del municipi. Fins ara els diferents partits havien estat unànimes a aprovar convenis de la FES, malgrat el nombre d'habitatges per rehabilitar que hi ha al municipi, alguns dels quals de propietat municipal.

bar diverses dades als grups municipals desaconsellant que tiri endavant. L'alcaldesa, Sílvia Orriols, creu que tot plegat es deu a una "qüestió partidista", sobretot després que la FES es reunís amb tots els grups amb representació municipal per detallar les condicions de l'acord. La cap de l'oposició, Manoli Vega, diu que no es pot perdre una oportunitat d'inversió d'una fundació privada al municipi i repta que en cas que es tombi el conveni "sigui l'Incasòl o l'Estat qui n'aporti els diners".

Maria Calvet i Turró

Vídua del Dr. Josep Turró i Corominas
Ha mort cristianament el dia 12, a l'edat de 99 anys.

A.C.S.

Els seus fills: Mateu i Isabel, Igna i Joan, Joan i Teresa (†), Carme i Pep; nets, Josep i Chi Wei, Laura i Oriol, Ernest i Anisha, Albert i Marcela, Carles i Giorgia, Eva, Cristina, Sandra i Ferran, Guillem i Sara, Carles i Marta; besnets, Eloi, Miquel, Lluç, Cassia, Max, Arnau, Avril, Isabel, Antoni, i Pau; nebots, cosins i família tota, en participar-vos tan sentida pèrdua, preguem la tingueu present en les vostres oracions i us agraiem l'assistència a l'acte de la missa exequial, que tindrà lloc aquest dissabte, dia 14, a les 12 del migdia, a l'església parroquial de Sant Hipòlit de Voltregà.

Sant Hipòlit de Voltregà, octubre de 2023

Domicili: passatge Parés, 25.

Capella ardent: Tanatori municipal de Torelló (el dia 13 de 10.30 a 13 i de 16 a 20).

Lurdes Arumí i Blancafort

Vídua de Candi Espona Bayés
Ha mort cristianament el dia 9, a l'edat de 91 anys.

A.C.S.

Els seus fills, Eulàlia, Enric i Albert; fills polítics, Ramon, Núria i Mireia; nets, Martí, Pau, Clara, Mariona, Arnau i Irene; germans, Raquel, Maria, Amèlia i Albert; germana política, Anna; nebots, cosins i tota la família, en participar-vos tan sentida pèrdua, us preguem que la recordeu en les vostres oracions i us agraeixen les mostres de condol, així com l'assistència a l'acte de l'enterrament.

Vic, octubre de 2023

Més intèrprets per ajudar persones nouvingudes a aclimatar-se a Osona

Vic Fer d'enllaç amb l'administració i facilitar l'adaptació de persones estrangeres nouvingudes a Osona. És la missió dels intèrprets amb què compta el servei d'acollida del Consell Comarcal i l'Ajuntament de Vic, una bossa que es

muscula any rere any i que aquest setembre es felicitava de 22 noves incorporacions (a la foto). La nova promoció la integren persones originàries del Marroc, Nigèria, Ghana, Gàmbia, Guinea Conakry, Índia, Pakistan, Xina, Romania i Moldàvia. En conjunt coneixen una vintena d'idiomes diferents, la majoria llengües maternes. Tots ells parlen i entenen també el català i el castellà.

NOTÍCIES

El secretari d'Universitats va anunciar la signatura propera del nou conveni programa

La UVic-UCC obre el nou curs amb un 9% més d'estudiants

Vic

Jordi Vilarrodà

La UVic-UCC ha començat el curs amb un total d'11.387 alumnes matriculats en les seves diferents titulacions, un 9% més que l'any passat, segons les dades que va donar el seu rector, Josep Eladi Baños, en l'acte d'obertura oficial que va tenir lloc dimecres. El nombre d'estudiants de primer curs també ha crescut en el mateix percentatge. La inauguració de l'any acadèmic va tenir lloc al paranímf, a l'antiga església de la Santa Creu de Vic, que l'any passat es va estrenar en aquest mateix acte.

Baños va posar en relleu els bons resultats de la matrícula, en què també destaca el fet que 17 de 35 titulacions hagin tingut notes de tall perquè la demanda superava l'oferta de places. La "persistència" dels que trien la UVic-UCC com a primera opció (el juliol ja eren 2.755

Un moment de l'acte d'inauguració del curs, dimecres. Assegut a la taula, començant per l'esquerra, Joaquim Nin

estudiants, un 11% més que el curs passat) demostra que és "una universitat competitiva" que ha deixat de ser "un sobreeixidor" de les de Barcelona. L'alcalde de Vic, Albert Castells, que s'ha

estrenat també com a president de la Fundació Universitària Balmes (FUB), va ratificar l'aposta municipal pel model de gestió publicoprivada de la Universitat. Per la seva part, el secretari general

de Recerca i Universitats, Joaquim Nin, va anunciar que "en els propers dies" es concretarà el conveni programa quadriennal fins al 2026, que renovi "el marc estable de relacions" entre la Gene-

ralitat i la Universitat El primer es va signar l'any 2022, i l'anterior havia caducat l'any 2019. El nou conveni ha estat fruit de llargues negociacions, sovint entrebancades pels canvis en el govern.

L'acte va incloure l'entrega de la medalla d'or de la institució a Joan Turró, director general de la Fundació Universitària Balmes (FUB) durant 11 anys i que es va jubilar el curs passat. En l'agraïment, Turró va dir que la UVic-UCC és "un gran projecte de país" i va demanar que tingui el reconeixement

Joan Turró rep la medalla d'or per la seva tasca al davant de la FUB

que mereix, concretat en el fet que els seus estudiants "haurien de rebre una subvenció semblant" a la que reben els de les públiques per abaratir el preu de la matrícula. La lliçó inaugural del curs va anar a càrrec del professor Eduard Minobes, vicedegà de la Facultat de Ciències de la Salut, i va tractar sobre la creixent necessitat d'atenció integrada (social i sanitària) per a les persones grans.

ALBERT LLIMÓS

El pòdcast informatiu presentat per **Sílvia Pedret** que trobareu cada dia, de dilluns a divendres, a les xarxes socials i a les principals plataformes

EL 9 NOU.CAT

INFO
PÒDCAST
EL 9 NOU

Fidel a l'essència 4x4

L'X-Trail és la quarta generació del SUV més venut de Nissan a tot el món

El nou X-Trail de Nissan és fidel a la seva essència 4x4 i el seu posicionament familiar. Té un gran disseny totalment renovat amb l'última tecnologia de seguretat i connectivitat. Una altra de les grans novetats del model és que és 100% electrificat amb les tecnologies exclusives de Nissan e-Power i e-4ORCE. Això fa que hi hagi una conducció totalment elèctrica sense endoll, ja que el mateix motor de gasolina és el que recarrega la bateria.

Una de les grans novetats del cotxe és l'e-Power, un salt tecnològic que va més enllà dels límits establerts. Aquesta és una innovadora tecnologia en la qual el motor elèctric és el que s'encarrega de moure les rodes del vehicle, que rep energia d'una bateria que es carrega mitjançant un motor de combustió eficient que funciona com a generador d'energia. E-Power et permet gaudir d'una conducció elèctrica amb un rendiment incomparable en el trànsit urbà i lliure d'endolls. Un dels grans

Nissan X-Trail

avantatges del model és que no cal endollar-los. El motor de gasolina produeix l'energia que recarrega la bateria quan el vehicle la necessita. Aquesta bateria alimenta el motor elèctric per moure les rodes. La fricció generada

en frenar produeix energia i e-Power evita que es rebutgi. El sistema de frenada regenerativa transforma l'energia i la torna a la bateria per així aprofitar-la.

L'altra gran novetat de l'X-Trail és l'e-4ORCE: la tracció

4x4 reinventada. Gràcies a aquesta nova tracció hi ha la potència de doble motor. Amb dos motors elèctrics, la distribució de pes és quasi perfecta, fet que ajuda a reduir la sensació de balanceig. Els dos motors es recarre-

guen per mitjà de la frenada regenerativa i funcionen sincronitzadament. Un altre fet important és que les quatre rodes funcionen amb independència. La tracció integral e-4ORCE controla la frenada de cada roda de forma individual, donant prioritat a les que tenen més adherència per així assegurar les pujades i reduir el radi de gir. El cotxe a més a més s'adapta a totes les condicions. El sistema reacciona fins a 10.000 cops per segon, adaptant-se constantment a les condicions canviant i als terrenys difícils per transmetre confiança al volant. El model X-Trail és suau i estable en tot l'habitable. Accelerar, frenar i agafar corbes. Totes aquestes accions condicionen l'estabilitat circular, els ocupants gaudiran d'un trajecte confortable. Una de les altres novetats és la transmissió automàtica anomenada e-Shift. Aquest és un sistema de transmissió en el qual els enginyers de Nissan han abocat tot el seu saber perquè es pugui escollir el mode de conducció que millor convingui en cada moment. Hi ha dos tipus de modes. El mode D, que és per a un major control sobre el motor, i el mode B, que serveix per a una millor recuperació de l'energia de frenada per la bateria.

Nissan

Nou Nissan X-Trail
La teva família, la teva aventura

ROVIRA MOTOR, S.A.
POL.IND.MALLOLES, CALLE RUPIT 1 - 08500 - VIC - Tel: +34 93-8890250
www.re.nissan.es/roviramotor

Consum mixt WLTP: 5,9-6,5 l/100 km. Emissions de CO₂ WLTP: 133-148 g/km.

El bZ4X, totalment elèctric

Toyota busca que conduir aquest vehicle sigui el màxim de senzill i còmode possible

El Toyota bZ4X és el nou model de la marca japonesa. Es tracta d'un vehicle 100% elèctric i amb tracció a les quatre rodes. Té dues versions diferents, l'Advance i l'Style Plus, adaptades a les característiques i el pressupost del conductor. Però el que fa que aquest SUV destaquï per sobre de la resta són les diferents opcions de càrrega que ofereix. Gràcies al seu carregador a bord (OBC) d'11 kW en corrent altern, es pot realitzar aquesta operació en qualsevol lloc, ja sigui en un pal de càrrega públic, com a la feina o en un hipermercat, o fins i tot a casa mitjançant un Wallbox, un tipus de carregador especial pel bZ4X que necessitarà entre 6 i 10 hores per carregar completament el cotxe.

D'altra banda, i gràcies a la càrrega ràpida de fins a 150 kW en corrent continu, es passa del 10% al 80% de la càrrega de la bateria en uns 30 minuts en condicions òptimes, com una temperatura d'entre 25 i 30°C i les característiques del carrega-

Toyota bZ4X

dor. Per protegir el bon estat i la longevitat de la bateria, la velocitat de càrrega ràpida es redueix una vegada que la bateria arriba al 80% de la seva càrrega.

Quant als altres equipaments de què disposa el SUV

japonès, en primer lloc, trobem el Toyota Safety Sens, que consta de l'última generació d'un complet conjunt d'assistents a la conducció, com també té la possibilitat d'actualitzar les seves funcions en format

sense fils. També disposa d'un detector d'angle mort. Gràcies a aquest sistema, el vehicle avisa de la presència d'altres cotxes que potser no han estat vistos per l'usuari. Es tracta d'una funció molt útil quan es vol fer un

avançament o canviar de carril. Finalment, el bZ4X té altres sistemes d'assistència a la conducció i d'estacionament com l'assistent de sortida segura, el sistema de recordatori de seient del darrere o l'ajustament dinàmic de llums de carretera, entre d'altres. Tots aquests elements ofereixen tranquil·litat i fan un entorn de conducció més segur tant per a l'usuari com per a la resta de conductors.

Per altra banda, el model està disponible en versió de tracció davantera i total. El primer compte amb un eix elèctric de 150 kW, que li permet arribar a 204 CV. Pel que fa al de tracció total, té un eix elèctric a cada eix de 80 kW. Gràcies a això, assoleix els 218 CV. S'ha de destacar també el rendiment totterreny, líder en la categoria, que es basa en un sistema de tracció total que ofereix seguretat i estabilitat en zones i superfícies que són lliscants, com per exemple el fang o la neu.

L'objectiu de Toyota és que conduir un bZ4X sigui senzill i a la vegada còmode. I això és el que s'aconsegueix amb Toyota Kanzen: un paquet que inclou tots els elements essencials perquè els conductors el puguin gaudir.

NOU
TOYOTA bZ4X

100 % ELÈCTRIC
100 % SUV

TOYOTA **bZ**

TOYOTA CASACUBERTA
www.casacuberta.toyota.es

Ctra. Manlleu, 36 VIC
☎ 93 886 20 22

0
CO₂

EL 9 NOU

La transició energètica a què ens veiem gairebé obligats per culpa de l'emergència climàtica ha d'anar molt més enllà de substituir l'ús de combustibles fòssils –el carbó, el petroli i el gas natural– per energies netes i renovables. És una oportunitat perquè aquest sector, que històricament ha estat en mans de grans corporacions oligopolístiques i ha tingut una estructura totalment vertical, es transformi en un sistema més horitzontal, en forma de malla i més democràtic. L'autoconsum compartit i les comunitats energètiques són l'eina principal per fer realitat aquest

Les traves a l'autoconsum energètic compartit

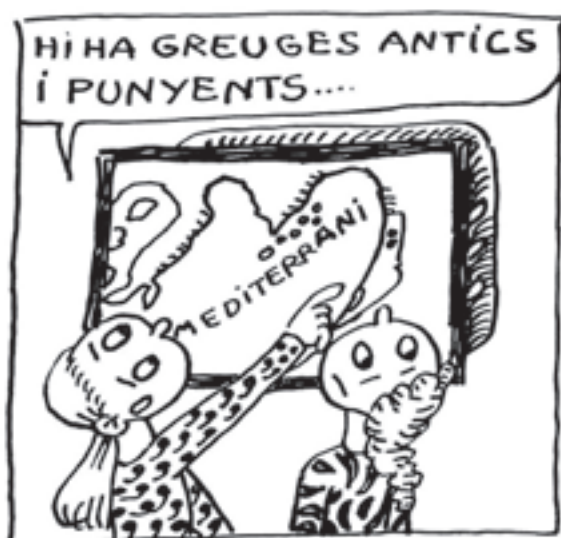
empoderament ciutadà en el sector energètic: que a cada veï se li descompti de la seva factura els quilowatts que produeix a través de la comunitat. Això hauria de permetre acostar al consumidor les fonts de generació d'energia, convertir-lo en un agent actiu i també és una eina per lluitar contra la pobresa energètica a què una part important de la societat es veu abocada. Osona i el Llu-

çanès han estat dues comarques referents a Catalunya en transició energètica. A hores d'ara ja hi ha constituïdes 24 comunitats –amb prop de 2.000 socis–, algunes de les quals ja estan a punt de passar a gastar la seva pròpia electricitat. Aquesta eclosió de comunitats energètiques han anat acompanyades del suport dels ajuntaments que, amb l'ajut de subvencions de programes com el Reno-

vables 2030 de la Diputació de Barcelona o els ajuts europeus Next Generation, han col·locat plaques solars en grans teulades d'edificis públics. Ara bé, quan estan a la recta final de tot el procés s'han trobat amb una trista realitat, els bastons a les rodes que les grans companyies elèctriques estan posant per legalitzar totes aquestes instal·lacions. Davant d'aquesta situa-

ció, ajuntaments, consells comarcals i entitats han aixecat la veu. Hi ha el risc que tots aquests entrebancs burocràtics desmobilitzin a tota la ciutadania que en els darrers anys s'ha mogut per fer realitat aquesta transició energètica, avalada per llei. La Generalitat va anunciar al juliol un expedient sancionador a una d'aquestes empreses i la Comissió Nacional de la Competència ha obert una investigació per si s'està produint un fre a l'autoconsum col·lectiu. Estem en un moment crucial i l'administració hauria de garantir amb fermesa que es compleixi la llei i que totes les comunitats energètiques puguin començar a funcionar.

La Pilarín

Víctimes

Marina Martori

Espectora i gestora cultural
✉ @marina_martori

Parlaran de conflicte. Del gran conflicte. De l'històric. De les fronteres. De les franges. De culpes. De polarització. D'escalada de tensió. De terra promesa. De religió. De política. De governs. Donaran nombres de víctimes. De morts. De ferits. Les mans al cap. De segrestats. Parlaran del passat. Del context històric. De quan les Torres Bessones. De la Segona Guerra Mundial. Parlaran de bombes. De míssils. De cossos policials. D'exèrcits. I faran anar el debat cap a TikTok, les xarxes, Twitter. Els vídeos. Escodrinaran mapes. Trossos de terra cap amunt i cap avall. El que han perdut uns. Els no-sé-quès dels altres.

Parlaran de polarització. Uns o altres. Aquí o allà. Blanc o negre. Bons i dolents.

Hores de tertúlia, de comentaris. D'experts. Com m'agraden els experts, que són experts de tot. I de res. Però de tot.

Amb una mica de sort tocaran el tema de la indústria armamentística encoberta (o no) a tot el món. Dels governs que posen el crit al cel amb aquestes imatges però que han fabricat aquests bombes. Parlaran del perquè, amb netedat. Amb bisturí.

Diran, alguns, agosarats, que això d'Israel i Palestina és com un Barça-Madrid. I s'escaparan rialletes a la taula de debat. Actualitzaran comptadors de víctimes i amb el cor encongint diran alguns que

es veia a venir i altres que estan sorpresos. I d'aquí uns dies ja no parlaran d'això. Parlaran d'una altra cosa i continuaran sent-ne experts.

ALLÒ QUE SÉ SEGUR

No m'interessen les guerres, els conflictes bèl·lics, les terres promeses. No vull saber si hi ha bons i

No m'interessen les guerres, els conflictes bèl·lics, les terres promeses. No vull saber si hi ha bons i dolents. El que sé segur que hi ha són víctimes

dolents. El que sé segur que hi ha són víctimes. Víctimes que per circumstàncies de la vida són d'un costat o de l'altre. La família, la religió, la bandera, la sang, la fe, la terra. Quins conceptes tan primordials. Conceptes que ens haurien de protegir sempre i, en canvi, ens aboquen a la guerra, a la mort, a la violació, al dolor. A la ferida oberta.

Parlaran de moltes coses i jo callaré. Perquè no en sé res de res i perquè només puc pensar, com sempre, que la guerra és la cosa més estúpida, inhumana, il·lògica i corrupta del món. Les víctimes pensen, sempre, això mateix. Sempre.

PROTAGONISTES

Quimi Portet

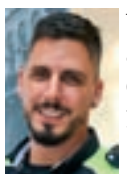
Músic

Quimi Portet va omplir L'Atlàntida per celebrar els 25 anys de la seva carrera musical en solitari. Un concert amb convidats especials que va repassar un repertori fidel a un estil molt personal i al marge de les modes.

Josep Guerra

Guàrdia urbà de Vic

Va ser un dels agents distingits durant la diada del patró de la Guàrdia Urbana. Gràcies a la seva ràpida intervenció va salvar dues persones grans quan es va iniciar un foc a casa seva al passatge Pla del Remei de Vic.

Sara Pérez

Patinadora CPA Tona

Va ser una de les integrants del grup de xou petit del CPA Tona que va revalidar l'or en el Mundial de Colòmbia. En la mateixa competició, però en individual, el seu germà Arnau Pérez també va triomfar en categoria júnior.

Joaquim Nin

Secretari d'Universitats

El govern va anunciar la signatura en breu del nou conveni programa que ha de garantir el finançament de la Universitat de Vic - Universitat Central de Catalunya. L'anterior conveni havia caducat l'any 2019.

TRIBUNA

La bona influència

Ruth Espuny

Fiona Pinar és una noia de Ripoll de 20 anys que en fa gairebé dos va perdre un peu en un terrible accident d'esquí al Pirineu de casa nostra. Com no podia ser d'altra manera, el món que coneixia fins aleshores se li va estroncar, i amb només 18 anys. Després del xoc inicial, lluny d'enfonsar-se va optar per iniciar, com més aviat millor, el repte de viure sense una part del seu cos, amb el que això suposa. I en una edat gens fàcil. Ella mateixa ha reconegut que un dels primers dubtes que li van aparèixer és si podria tenir parella: "Trobaré algú que m'estimi així?", assegura que es preguntava. Agafar-se la vida com un repte i superar-se mentalment i físicament va ser el seu objectiu, perquè lamentar-se no entrava dins del seu esquema vital. Ara, la Fiona explica el seu dia a dia, amb les alegries i penúries, a través de les xarxes socials i, dos anys després del dia maleït, s'ha convertit en un exemple a seguir per a milers de joves, demostrant que un accident com el que va patir, i que li va suposar l'amputació d'un peu, es pot convertir en una oportunitat. Una de les frases que la va ajudar a tirar endavant em va deixar atònita: "Jo no soc com una sargantana, que quan perd una part de la cua li torna a créixer. A mi no em creixerà un peu". Res més a afegir.

Actualment, la Fiona continua estudiant a la universitat la carrera que havia començat abans de l'accident, i fa conferències a escoles i instituts explicant la seva experiència, amb la intenció d'ajudar joves que es trobin en situacions similars, sense la necessitat que els hagin amputat res, o que simplement tinguin poca autoestima o no s'acceptin tal com són. L'esport s'ha convertit en la seva crossa de vida i fa impressió veure-la competir en *crossfit*, aixecant pesos que la majoria no podríem ni amb quatre braços. Tot plegat, també l'ha portat a signar un contracte amb la marca esportiva Nike, amb qui col·labora des de fa un temps essent protagonista de campanyes publicitàries.

El món actual, entre moltes altres coses, com ara si ets més d'Israel o de Palestina, també es divideix en instagramers i tiktokers i tots pertanyen al sac dels *influencers*, així, en anglès. Es veu que són persones que d'una manera o altra marquen tendència i influeixen en la forma de viure dels més joves. Tinc Instagram i sovint me n'apareixen amb milions de seguidors, la majoria jovent, i acabo perdent el temps que no tinc mirant què fan. I què fan? Doncs vestir-se cada dia amb roba diferent, fer-se pentinats nous, pintar-se els ulls *toti color* i, si no vaig errada, poca cosa més, a banda d'explicar alguna foto. Això sí, s'han convertit en els ídols de molts joves, seguint les petjades que van deixar en el seu moment els concursants de programes com *Gran Hermano* i similars. Som un país a qui li encanten els ídols de cartó pedra i, sobretot, que brillin sense la necessitat d'haver fet res de rellevant.

La Fiona té Instagram i té TikTok i des d'allà explica als seus

TENITES

La Fiona explica als seus seguidors com aixecar-se una vegada i una altra quan la vida et posa a prova. Ajuda a normalitzar totes les persones que tenen una discapacitat i escampa missatges positius a tort i a dret perquè els joves en prenguin nota

seguidors com aixecar-se una vegada i una altra quan la vida te'n fot una de forta o et posa a prova. Des d'allà ajuda a normalitzar totes les persones que, per un motiu o altre, tenen una discapacitat física, i escampa missatges positius a tort i a dret perquè els joves en prenguin nota. Recorda cada dia que el que li ha passat a ella li pot passar a tothom "perquè no m'hauria imaginat ni amb cent anys que jo perdria un peu", diu en un dels seus vídeos i que, per tant, no hi ha temps per perdre. I no patiu, que la Fiona també és guapa, també li agrada la roba i també es maquilla. Ah, i també balla. És el que en podríem dir una *influencer* tot terreny. És la bona influència.

+ vist EL9NOU.CAT

1 Ensurt a la benzina de Malla per l'incendi d'una furgoneta

2 Suspenen un desnonament a Vic i n'executen dos a Manlleu

3 Tres detinguts per la baralla del cap de setmana passat a Vic

4 Sortida de via d'un camió a l'accés a l'Eix Transversal des de la carretera de Manlleu

5 Un jugador de l'HC Ripoll, ferit després de clavar-se una estella de la pista al braç

A correueta

Jordi Vilarrodà

Dimecres, 11. La UVic-UCC inaugura el curs en un ambient

de notable optimisme marcat per unes bones dades de matrícula i l'anunci que -ara sembla que sí- s'està a punt de tancar la renovació del conveni programa amb la Generalitat. I això vol dir finançament estable. Tot va bé, però a l'horitzó no deixa d'haver-hi núvols que amenacen no la UVic-UCC en concret, sinó el conjunt de les universitats del país. A la magnífica lliçó inaugural, que tractava sobre l'atenció a la

Del curs universitari i del deute amb el tren

gent gran, el doctor Eduard Minobes mostrava una piràmide d'edat de Catalunya que tenia poc de piràmide: s'estreny per la base i s'amplia pel cim. D'aquí a pocs anys, la regressió demogràfica arribarà a l'edat en què s'entra a l'educació superior, i les mateixes universitats catalanes competiran per molts menys alumnes. D'això, em consta que en són molt conscients a la UVic-UCC, i per aquí anava potser la referència del rector Baños a

la reputació. Serà una de les eines principals per competir. I no cal oblidar el canvi de model que els avenços tecnològics van imposant i del que alertava a principis d'aquest any l'assaig *La universitat, a la cruïlla* de Carles Ramió, que va ser vicerector de la Universitat Pompeu Fabra. Ramió pronosticava una caiguda d'universitats d'aquí a no gaire anys, perquè els models d'aprenentatge canviaran. I ho deia, sobretot, alertant de com costa de can-

viar rumbos i criteris a les universitats públiques. Diverses veus, en l'acte de dimecres, es van alçar contra l'encarcarament burocràtic imposat per les administracions que acaba afectant fins i tot la UVic-UCC, que pel seu model de gestió és molt més àgil. I l'agilitat li ha de permetre continuar adaptant-se als canvis que vinguin. **Dijous, 12.** En aquest diari s'ha parlat dels problemes del tren diria que des de la seva creació, ara fa 45 anys. Avui és un dia històric perquè l'usuari percebrà, amb el tall de la línia, que realment s'hi fan obres. No oblidem, però, que no és cap generós regal: és un deute que tenia l'Estat i que paga amb retard.

DES DE BOSTON

Tornar

Roser Rovira
X @RoserRovira1111

Fa uns mesos es va fer el congrés internacional de biotecnologia més important del món a Boston. Aprofitant aquest esdeveniment, vaig assistir a un parell de trobades de catalans, on la gent ens saludàvem i ens presentàvem contents de parlar en català, la llengua que tenim oblidada en el nostre ambient laboral. En aquestes trobades hi havia l'actual conseller de Sanitat. De tot el que va dir per a l'audiència, el que més recordo és que ens va instar a tornar. Torneu a casa! Ens va dir, amb els braços oberts. Tots vam somriure. Alguns amb melangia. Altres amb esperança. Alguns ja tenien les males preparades, d'altres van pensar que seria una quimera impossible. Tornareu? És una pregunta que em fa molta gent, quan anem a casa per vacances. Jo no en sé la resposta, tot i que cada vegada la veig més lluny. Tornar a casa, al costat de la família, dels amics de tota la vida, dels records d'infantesa i joventut seria fantàstic. Però aquí a Massachusetts cada vegada hi tenim més amics que es transformen en família, més records i més oportunitats laborals. Els meus fills pensen en anglès i tenen, malauradament, el sentit de l'humor americà. Jo penso en català i desgrano un sentit de l'humor sarcàstic i català que els meus fills troben totalment inacceptable. Trobo a faltar una bona mossegada a un fuet, les abraçades de veritat, les confessions amb les amigues a l'hora de fer el cafè. Però també m'agrada gaudir del menjar de tot el món, de les trobades amb hora de caducitat, i d'un cafè mentre camino per entre botigues. Tinc el cor partit. Una amiga catalana que després d'una estada a Boston va acabar tornant, em va dir que ja mai més seria tan sols d'un sol lloc. Que està contenta d'haver tornat, però que troba a faltar tot el que havia aconseguit a Boston. Jo no sé què passarà, en un futur. El fet de fer-te gran fa que sàpigues que els plans es trenquen a velocitat esfereïdora. Tornareu? Potser sí. O potser no.

Somnis

Jaume Salés
X @JaumeRei

Durant el que portem de memòria històrica humana, el món dels somnis sempre ha estat entre curiós i misteriós. Si ens remuntem al primer llibre imprès, és a dir, la Bíblia, hi ha molts somnis la major part amb un missatge diví. El que s'emporta la palma és en Josep, fill de Raquel i l'onze fill de Jacob o Israel. Aquest nen pastor, envejat pels seus germans perquè semblava ser el preferit de llur pare, es dedicava a interpretar els somnis. Tots els d'una generació ens sona o ens recordem del somni que, provocat per Jehovà, el faraó va tenir de les set vaques grasses i les set vaques primes seguit d'un altre de set espigues bones i grosses que sortien d'una tija però després en brotaven set més d'esquifides i pansides que es menjaven les altres, que ningú no sabia interpretar, llevat d'en Josep. Segons ell, el missatge dels dos somnis era que Egipte tindria set anys de bonança seguits de set anys de penúries. Potser ve d'aquí això de les vaques grasses i les vaques flaques quan es descriu períodes econòmics d'abundància o de crisi respectivament. No es tracta pas ara d'anar enumerant els diferents somnis que hi ha escrits en aquest llibre de culte per als catòlics. Simplement ho he posat d'exemple perquè aquest és un tema que crea fascinació.

Hi ha qui, però, el món dels somnis el veu com una demostració que no només som matèria i estem enfaixats per les lleis de la física (bé, aquesta expressió trontolla una mica quan ens comencem a explicar la física quàntica). Vull dir que el fet de, mentre dorm, viure escenes que juraríem que són reals en un lloc que pot ser aquí o molt lluny d'aquí i que poden ser d'ara o d'abans, amb gent familiar o no que encara viuen o que ja han traspassat, molts ho interpreten com una comunicació més enllà del món real, propi del món espiritual. I que quan, sobtadament, ens despertem amb una sotragada és perquè hi ha com una mena de cordó umbilical que subjecta l'esperit al cos i el primer ha arribat massa enllà. No soc pas cap expert en la matèria, però no deixo de trobar interessant totes les diferents teories al respecte. El que passa és que des que ens van dir que el fet de somniar és perquè els ulls roten de manera molt ràpida provocant aquestes imatges al·lucinants, la cosa ha perdut bastant de glamur.

Em quedo, doncs, en tema de somnis, amb la literatura i la música. No he llegit pas *Lo somni* de Bernat

Metge però sí *La vida es sueño* de Calderón de la Barca. I m'agrada recordar que "Sueña el rico en su riqueza, / que más cuidados le ofrece; / sueña el pobre que padece / su miseria y su pobreza; / sueña el que a medrar empieza, / sueña el que afana y pretende, / sueña el que agravia y ofende, / y en el mundo, en conclusión, / todos sueñan lo que son, / aunque ninguno lo entiende". Per acabar sentenciant: "¿Qué es la vida? Un frenesí. / ¿Qué es la vida? Una ilusión, / una sombra, una ficción. / Y el mayor bien es pequeño / que toda la vida es sueño / y los sueños sueños son". Francament, magistral! Com més gran ets fas més d'acord estàs que la vida és com un somni: efímera, curta, a vegades intensa i que no saps com et va arribar, quan vas ser conscient de ser tu, ni quan ni com et despertaràs com a metàfora de morir-te per, potser, tornar a entrar en el son etern.

Arribat aquest punt, prefereixo agafar-m'ho amb filosofia i relaxar-me sentint la bonica sardana de Manel Saderra i Puigferrer, que porta per títol precisament el de *Somni*, amb unes primeres notes que t'enganxen i, com diu la lletra que hi posà Manuel Pont i Bosch, captes com la foscor davalla pel pendís de ponent amb les fades que hi venen a treure el cap. Quan dirigia el programa de sardanes de Ràdio Roda, fa temps, sempre buscava una excusa per posar-la. Com ara.

L'ESTERNUT

Les injustícies

Jordi Remolins
X @JordiRemolins

Fa un parell d'anys el festival Terra Gollut (actualment Transhumant) van guanyar-lo *ex-aequo* les pel·lícules *On és en Mikel* i *Encara hi ha algú al bosc*.

L'una narra la detenció, tortura i assassinat de Mikel Zabala, el conductor d'autobús de Donostia que va ser utilitzat com a cap de turc per la Guàrdia Civil d'Intxaurren, atribuint-li una pertinença a ETA que només va existir a les neurones atrofiades d'algun assalariat policial. L'altra explica el sentiment de terror de les dones de Bòsnia que un quart de segle després del final de la guerra encara veuen els seus botxins i violadors sortint d'entre els arbres per abusar-ne impunement. El *filldeputisme* que molts uniformats han utilitzat en el decurs de la història per amagar-se rere l'anonimat del seu pseudoofici en un exercici de covardia infinita pren dimensions tràgiques quan una víctima d'aquell conflicte balcànic explica com la van penetrar fins i tot pel nas.

La vida ens ha portat per viaranys inescrutables,

on encara que vulguem fer creure el contrari, a estones hem estat víctimes i en altres botxins. Sovint en la misèria de les injustícies, però no per això menys important pel que hem patit o pel que hem infringit, ni que sigui subliminalment. Recordo nens abusadors professionals al pati dels Salesians de Ripoll, que utilitzaven el seu excés de volum corporal combinat amb un perímetre cerebral ínfim per empenyar-nos i fer-nos caure contra l'asfalt davant la indiferència dels seus companys de generació. I un mestre religiós a qui no li agradava que el miresin, i quan et quedaves tenallat sense poder apartar els ulls del seu rostre et venia a buscar al pupitre, t'agafava per les patilles i t'arrossegava al costat de la seva taula, on et feia estar la resta de la classe de genolls a terra. Això per no parlar del que preferia tocar els alumnes en zones menys doloroses però segurament més traumàtiques, i que va acabar sent traspassat sense fer fressa a una altra escola de la mateixa congregació.

Qualsevol anècdota explicada des de la comoditat de la societat benestant catalana del segle XXI pot semblar ridícula comparada amb els fets que passen en indrets molt pròxims, sigui a Europa o la Mediterrània. Tot plegat forma part del mateix fil conductor que els humans no hem acabat de corregir al cap dels mil·lennis. El relat oficial parla de guanyadors i perdedors, però en un conflicte bèl·lic només hi ha víctimes. Qui acaba imposant la seva

ideologia per la força de les armes, els bombardejos i els milers de damnificats, no és res més que un miserable, al mateix nivell que els que han acabat sotmesos malgrat haver assassinat, tirotejat i terroritzat el seu enemic.

Prendre partit pels uns o pels altres és una derivada més d'un paradigma polític que no només ha estat incapaç que a mitjans de segle XXI ens seguim comportant com si estiguéssim al paleolític –volia dir "el putó paleolític" però m'he frenat a temps, crec– perquè a alguns ja els va bé que la indústria armamentística no s'aturi mai. Una nova derrota dels diplomàtics, que en lloc de marxar amb la cua entre cames cap a casa seguiran pontificant des de pulpits infinitament més privilegiats que els dels catalanets que aquesta última setmana s'han postulat a favor de palestins o israelians. I encara que tots intuïm qui és el botxí i qui l'oprimit ni que sigui per esglaonat social, quan esclata la sang aliena potser més que prendre partit pels uns o pels altres com qui es posa la samarreta del Barça o de l'Espanyol, caldria distanciar-nos-en tant com fos possible. Perquè en moments en què la injustícia acaba prenent el protagonisme, allunyar-nos dels armats i els psicòpates no és tant un gest d'equidistància com de desafecció d'un gènere humà que en cas de desaparèixer faria un gran favor a la resta d'animals i plantes del globus terraqüi. La taxa d'injustícies, com a mínim, es reduiria de forma ostensible.

L'afer Puigdemont

Enric Casulleras
Economista i professor de la UVic-UCC

L'estaca continua al seu lloc; l'estaca estava clavada molt abans que Franco fos escollit el comandant militar dels *nacionals* i està tan ben falcada que ja veurem si la tombem encara que uns estirin fort per aquí i els altres estirin fort per allà.

L'estaca la va clavar el duc d'Anjou, net de Lluís XIV, quan va ser proclamat rei d'Espanya l'any 1700. Aquest rei va connectar amb l'esperit del poble castellà, monàrquic fins al moll de l'os, amb una visió centralista del país i una concepció calderoniana de l'honor; abans un duel a espasa que acotar el cap davant d'una ofensa; abans espoliar els treballadors, sobretot si són catalans, que ajupir l'esquena.

El rei i la seva estaca van resistir els embats de la Guerra de Successió i van esclafar sense pietat els austriacistes, entre ells els catalans que defensaven les seves llibertats i les seves constitucions; l'estaca va resistir els embats de Napoleó i el moviment liberal de les Corts de Cadis: tots els intents de reformar el país van ser allisats per Ferran VII el 1814.

El primer català que va clavar-li una bona estrebada, a l'estaca, va ser el general Prim, encapçalant, amb Topete i Serrano, la Gloriosa Revolució de 1868. Però al capdavant, Prim també era un militar monàrquic, i el rei que va portar, el pobre Amadeu de Savoia, va marxar amb les mans al cap després de veure el vesper on s'havia ficat.

La Primera República va tenir també el protagonisme destacat de dos catalans, Valentí Almirall i Francesc Pi i Margall, que la presidí, i que ja havia acumulat quatre anys d'exili. Però la reforma d'Espanya era impossible: l'entrada a cavall del general Pavia a les Corts donava pas a la restauració monàrquica. El país havia de tornar a aguantar els Borbons i el seu règim centralista i immobiliària.

A Alfons XII, el memorial de greuges que li van presentar els prohoms catalans el 1885 li va entrar per una orella i li va sortir per l'altra; el seu reial plançó, Alfons XIII, va aplaudir amb les orelles la repressió policial contra els vaguistes de la Canadencia, que tot i això van aconseguir la jornada de vuit hores per a tot el país; i va frenar tots els avenços socials de la Mancomunitat de Catalunya donant suport a la dictadura de Primo de Rivera, el 1923.

Les reformes progressistes de la Segona República van durar quatre dies: Franco les va desbaratar totes amb l'aixecament del 18 de juliol de 1936. Quan el dictador ja havia passat avall, els militars nostàlgics van tornar a frenar la descentralització i modernització d'Espanya amb un altre intent de cop d'estat, el febrer de 1981. Cert és que el cop no va reeixir, però el 24 de febrer, l'endemà de la xoixotada de Tejero, el rei –qui, si no?– convocava tots els partits espanyols, exceptuant els catalans i els bascos, i entre tots posaven fil a l'agulla a la LOAPA, una altra llei centralitzadora.

Un jove Jordi Pujol va deixar en evidència l'estaca, amb els fets del Palau, el 1960; ho va pagar amb tortura i presó. De gran, veient la solidesa de l'estaca, va preferir avenir-s'hi, a canvi d'uns quants peixos al cove. Se'n va sortir prou bé, si més no fins que Aznar va tenir majoria absoluta.

Pasqual Maragall va voler reformar l'estaca amb un nou estatut, que les forces vives de l'Espanya profunda es van encarregar de fer descarrilar.

Carles Puigdemont va ser qui més fort va estirar l'estaca, el 2017. Molts de nosaltres vam ser-hi, amagant urnes, defensant col·legis electorals de dia i de nit i presidint meses, l'1 d'octubre. Però les forces eren desiguals: calia buscar una mediació internacional al conflicte; a Madrid van veure la seva estaca amenaçada i van dir, a l'enemic, ni aigua; la treva amb la monarquia era impossible.

Ara, després de sis durs anys a Brussel·les i amb diversos tribunals internacionals retratant la feblesa democràtica d'Espanya, l'atzar de l'aritmètica electoral ha donat set vots decisius a Junts per Catalunya. Set vots imprescindibles per a la investidura de Pedro Sánchez, un personatge que no és ni monàrquic, ni republicà, ni d'esquerres ni de dretes, sinó tot el contrari: el que sigui per tenir el poder, amb uns principis més flexibles que els de Grouxo Marx. La premsa espanyola, en la seva ira cega, s'ha encarregat d'assenyalar que és Puigdemont qui té Sánchez agafat pels vots, tot i que el MHP no té cap càrrec orgànic al partit: li han fet part de la feina.

I va Puigdemont i diu que amb els seus vots no hi compta si no són per revertir la història d'Espanya, és a dir, si no es fa un pacte històric per enderrocar l'estaca; i va l'altre i diu que sí, que la investidura és cosa feta. Seria per tronxar-se de riure, si no fos que en joc hi ha la possible amnistia de milers de compatriotes empresonats, inhabilitats o pendents de judici per haver anat a Urquinaona, a l'aeroport o a la Jonquera a estirar l'estaca.

Qualsevol pronòstic és incert. Però pel simple fet d'haver-se convertit en l'enemic públic número 1 de l'estaca i de tots els que l'afermen, el MHP Puigdemont tindrà sempre la nostra estima i admiració. És el més llest i qui els té més ben posats.

L'ACCENT

Som 8 milions

Víctor Palomar
@vicpalomar

Molts recordaran aquella campanya del "Som 6 milions" de la Generalitat l'any 1987. Aquests darrers dies hem arribat als 8 milions de catalans. Vic està a punt dels 50.000 habitants i Osona frega els 155.000. Fa un any la població mundial va superar els 8.000 milions. Sembla que tot són problemes: migracions, falta d'aliments, despesa social, contaminació, destrucció dels recursos naturals... El creixement continu que hem viscut els dos últims segles, però, té els dies comptats. Els infants que hagin nascut aquest any en veuran la fi. L'ONU calcula que a partir de la dècada dels vuitanta d'aquest segle la població del planeta arribarà al pic (potser els 10.000 milions d'habitants). A partir de llavors, hi pot haver un descens abrupte. És fàcil d'entendre. Si cada dos adults tenim menys de dos fills –que és el nivell de reemplaçament– la població es va reduint. La tendència a tenir menys fills ara ja és mundial (des dels Estats Units fins a l'Àfrica, passant per Europa o la Xina). Espanya ja és després de Malta el segon país on les dones tenen menys descendència (1,19 de mitjana). Cada cop hi ha més famílies DINK (dos salaris, cap criatura): el 9,2% de les llars espanyoles. Què passarà a partir de 2080? Com serà un planeta en regressió? La majoria dels lectors d'aquest article i jo mateix segurament que ja no ho veurem. La llàstima és que arribarà massa tard perquè tingui un impacte positiu en la situació d'emergència climàtica a què hem abocat la Terra.

'Do ut des'

Enric Castellnou Alberch
Polítològ

Recordem la posició d'ERC abans de les eleccions del 23-J: ni un mot sobre l'amnistia. Recordem-la després del 23-J: servilisme immediat al PSOE i ni un mot sobre l'amnistia, finançament sí. La posició va canviar del dia a la nit després de la històrica conferència del president Puigdemont a Brussel·les el 5 de setembre davant d'una multitud de periodistes de tot el món. Puigdemont, entre altres exigències –per exemple, la llengua–, va situar l'amnistia com a imprescindible per a la investidura. Els de Junqueras van afanyar-se a proclamar que ells també, que ja ho havien dit, i fins i tot el mateix Junqueras es va presentar a Madrid el

dia en què Rufián va parlar en català i en castellà al Congrés.

Primer *do ut des*. Naturalment les condicions imposades per Puigdemont responen al principi històric i ben actual arreu del món del *do ut des*, llatina-famosa a Roma i en especial a l'edat mitjana, però d'arrels sempiternes: grecs, egipcis, mesopotàmics, xinesos... Ara i sempre: Jo et dono si tu em dones. Vet aquí de senzill i vet aquí de complicat. Compliat perquè ara per a Puigdemont ja no serveixen les promeses, sinó els fets: "Primer dona tu, Sánchez, i si el que dones és el que hem pactat, Junts també complirà la seva part". I el PSOE –i Sumar– necessita els vots de Junts. D'aquí les presses a elaborar un projecte de llei d'amnistia que sigui bo, sense esclatxes, i a aprovar-lo abans de la data de la investidura. Perquè si Sánchez no compleix, hi haurà nous comicis. I al mateix temps Puigdemont va exigir la designació d'un mediador entre Sánchez i ell, entre el *gobierno* i Junts: no una altra inútil mesa de diàleg.

Segon *do ut des*. Hi ha gent d'ERC que fa el mil-

homes i diu que Sánchez necessita també els vots dels de Junqueras. Sí, i els d'altres partits com Bildu, PNB, CG... Però els d'ERC ja els té, ja els tenia des del mateix dia 23-J. Per una raó ben senzilla: ERC s'aguanta al Parlament perquè el PSC-PSOE ho vol. L'enorme fracàs de la ridícula mesa de diàleg es correspon al fet que els de Junqueras es troben sota les mans dels socialistes i comuns (PSOE i Sumar): no sols no disposen de capacitat per reclamar res sinó que han de creure o els faran caure i s'haurà d'anar a eleccions a Catalunya, en les quals previsiblement ERC es fumarà una patacada. Aquí, doncs, també trobem un *do ut des*, però diferent: és Sánchez qui exigeix a Junqueras els vots d'ERC si vol continuar a la Generalitat.

Hi ha una alternativa: que les enquestes diàries del PSOE/*gobierno* augurin un millor resultat per al PSOE en unes noves eleccions. Llavors ja no valdria el primer *do ut des*. Però no s'albira per enlloc aquest millor resultat. Per tant, si de cas, serà Junts qui forçarà eleccions si Sánchez no compleix.

La resistència d'Abya-Yala

Francesc Ligorred
Antropòleg

“Hay un punto extremo en que las líneas paralelas de la ficción llamada historia y de la historia llamada ficción se tocan.” Augusto Roa Bastos, *Vigilia del Almirante* (1992).

La població d'Amèrica –segons aquest segle XXI occidental– és de més de mil milions de persones que habiten en una trentena d'estats, d'Alaska, passant per Cuba, fins a la Terra del Foc. Però cinc-cents anys després que el genovès o jueu-català Cristòfor Colom trepitges les platges antillanes –mai va arribar a terra ferma– i que el florentí Amerigo Vespucci imposés –per què?– el seu nom al continent i enllestida l'aventura d'aquells dos navegants al servei de les corones d'Aragó, Castella i Portugal, la població de les veritables nacions ameríndies és a hores d'ara de només uns cent milions de persones; em refereixo als parlants de llengües no indoeuropees, als portadors d'unes cultures existents abans que, al segle XV, s'apropessin els europeus a aquell continent.

Avui els pobles *indígenes* anomenen a tot el territori Abya-Yala (Terra en plena maduresa), un terme originari de la nació Kuna (Panamà) i que, des del simbòlic any 1992, s'ha anat imposant tant en l'ús popular com en l'acadèmic, tant entre els líders *indígenes* com entre els *antropòlegs/americanistes* compromesos. Homes i dones, nens i ancians d'Abya-Yala han resistit durant cinc segles a conqueridors, evangelitzadors i colonitzadors, colonitzadors dels segles colonials (s. XVI-XIX) i dels segles *independents* (s. XIX-XXI).

El cert és que si ens regim pel nombre de parlants actuals de llengües ameríndies, la majoria de nacions sense estat d'Abya-Yala estan en perill o en vies d'extinció, tret d'una dotzena que cito en aproximadament ordre demogràfic: quítxues, maies (yucatecs, quítxés, kaqtxikels, mams, tzeltals, tzotzils...), nahues, aimares, maputxes, guaraní, zapotèques, otomís, navahos, apatxes, inuits, etc. Els quítxues andins i els maies mesoamericans serien els més cohesionats; els nahues i guaraní, els més oficialitzats però dispersats; els maputxes i aimares, els més revolucionaris; les *tribus* del nord de Mèxic, desfetes pel narcotràfic; les dels EUA, tancades en *reserves índies*, i els esquimals de l'Àrtic, convertits en atracció del turisme climàtic.

La presència europea als territoris d'Abya-Yala no ha cessat, sent cada vegada més persuasiva. Només cal observar el cas de Catalunya, un exemple de com des dels viatges de Colom fins al dia d'avui els catalans han tingut una petjada indiscutible a Amèrica. Recordem el frare jerònim Ramon Pané (s. XV), considerat el primer etnògraf americà, i el claretià Pere Casaldàliga (s. XXI), propulsor de la teologia de l'alliberament, per citar dos religiosos cultes i no pas figures de nefast record per aquells pobles, com l'etnocida militar explorador Gaspar de Portolà (s. XVIII) i un reguizell de depravats virreis i indians negres.

Aquest pes quantitativament i qualitativament de catalano-americans s'aplega fefaentment en els quatre volums del *Diccionari dels catalans d'Amèrica (Contribució a un inventari biogràfic, toponímic i temàtic)* (Generalitat de Catalunya, 1992). Tampoc és d'estranyar que en cercles acadèmics d'aquí i d'arreu es parli, quan convé, de la llegenda negra referida a l'etapa en què els espanyols amb l'ajuda de grups ameríndis sotmeteren bèl·licament d'altres, com fou el cas de Mèxic, on els tlaxcalteques s'aliaren amb Hernán Cortés per derrotar l'exèrcit asteca que els tenia sotmesos, aquell imperi de Moctezuma i Cuauhtémoc, el de la gran Tenochtitlán. S'ha demostrat que la conquesta d'Amèrica no hauria estat possible sense els *indígenes* probablement i que les independències dels virregnats que

Amb les independències del segle XIX res va canviar pels indis, tret que van seguir sent marginats socialment i rebatejats nacionalment com a mexicans, guatemalencs, colombians, equatorians, peruans, paraguaians o xilens

anaven des de Mèxic al Riu de la Plata, passant per Quito, Cartagena (d'Índies!), Lima o Potosí foren –cert– proclamades pels mateixos espanyols, per aquells espanyols que portant generacions de tres segles colonitzant el continent estaven farts del tracte que els donaven les metròpolis europees.

Sens dubte va ser l'imperi espanyol –on mai no s'amagava el sol–, aquell del descobriment del 1492 i de la reconquesta fundat pels Reis Catòlics, el més beneficiat durant la Colònia i, semblaria, el que se n'ha anat sortint més bé amb, ep!, un rei Felip VI al tron cofoi de la influent població hispana als Estats Units, de Los Angeles a New York. L'etnopolítica del mestissatge propiciada per ordes religiosos (franciscans, mercedaris, dominics o jesuïtes) i l'expansió de la llengua castellana han estat els dos pilars d'aquesta prolongada (ex)convivència en què els únics perjudicats durant cinc segles són els aborígens d'Abya-Yala, classificant-los genèricament com a *indis*, a voltes defensats per protectors com fra Bartolomé de las Casas i a voltes sacrificats en nom de la Inquisició.

Amb les independències del segle XIX res va canviar pels *indis*, tret que van seguir sent marginats socialment i rebatejats nacionalment com a mexicans, guatemalencs, colombians, equatorians, peruans, paraguaians, xilens, etc., o sigui, ras i curt, imposant-los els noms dels nous estats occidentals i esborrant els seus veritables orígens ètnics com a nahues, maies, quítxues, aimares, guaraní o maputxes. Els estrangers –europeus, africans i asiàtics– se segueixen imposant, ahir per la força militar i la conversió religiosa i avui amb l'exploació de les matèries primeres, el comerç financer i la pressió de les xarxes socials, a la vegada que es van extingint els costums i llengües de les nacions originàries d'Abya-Yala. Poques, com la quítxua, compten amb una població de més de 10 milions de persones que habiten sovint en estats dividits a dit, com el cas dels maies al sud de Mèxic, Guatemala, Belize, Hondures i El Salvador; però, a pesar de

tot i més, aquests conserven tradicions i parlen els seus idiomes, preservant la toponímia i els gentilicis originaris. A la península de Yucatán hi registrem encara una majoria de cognoms maies (Itzá, May, Cob, Huchim, Pech, Cancché, Chan, Tzec, Ku, Keb, Ek) en els descendents d'aquells sacerdots/polítics –Balams–, arquitectes, astròlegs (observatoris), matemàtics (el zero!), poetes, ecologistes i agricultors (blat de moro) que visqueren a Tulum, Chichén Itzá, Uxmal, Calakmul, Edzná, Tikal o Copán.

Des que l'abril de 1979 vaig arribar al continent americà, aterrant a Texas i viatjant en autobús fins a l'immens aleshores Mèxic, D.F., no he deixat d'observar i analitzar i, en la mesura de les meves possibilitats, difondre les cultures ameríndies, concretament, la llengua i la literatura dels maies; d'això fa gairebé quaranta-cinc anys, n'estic satisfet personalment i acadèmicament, des d'aquella tesi *Consideraciones sobre la literatura oral de los mayas modernos* (1985) fins a *Los mayas tienen la palabra* (2012) i *Literatura maya* (Enciclopedia Yucatanense, 2018). Enmig d'aquest recorregut, amb l'amic Ramon Torrents editarem *Abya-Yala. Antología de literatures americanes* (1993) i, abans, havia publicat *Paraules de les llengües d'Amèrica (Aproximacions lingüístiques i literàries en català)* (1991), on presentava un compendi d'un centenar –ep, 99!– de paraules procedents de les llengües ameríndies (taïna, nàhuatl, quítxua, guaraní, maia) registrades en la literatura catalana i que tenen –sovint s'oblida la seva procedència– un ús quotidià entre nosaltres. Algunes són: alvocat, barbacoa, butaca, cacau, cactic, canoa, cigar, hamaca, huracà, jaguar, patata, tauró, tomàquet, xiclet, xicra o xocolata. Per no parlar de ratafia, calissaia o caliquenyo i un munt de mots referits a fauna i flora. Apunto aquesta documentació bibliogràfica personal i transferible perquè explica la meua implicació en el procés de resistència maia a través de la defensa de la literatura escrita en la seva llengua.

Em costa entendre que persones d'aquí que viatgen a i per Amèrica, ja sigui per turisme, negoci, estudis, etc., per poc o molt temps, es quedin amb la visió, amb la idea, que els pobladors d'aquells territoris són *llatinoamericans* o, simplement, mexicans, peruans, equatorians, paraguaians, bolivians, etc., com si a Europa tots fóssim europeus o anglesos, francesos, alemanys i espanyols. Oi que no? I no diguem dels viatgers que van i venen dels Estats Units, el Canadà o el Brasil i només hi veuen parlants d'anglès, francès o portuguès; malament rai, quina poca visió antropològica –i no cal ser antropòleg per veure-ho–. I què dir de les poblacions afroamericanes, una important presència demogràfica que si fins abans-d'ahir va patir l'esclavitud, en l'actualitat sobreviu marginada en els suburbis de les grans ciutats del nord o en països tan explotats com Haití, allà per vergonya de França. I deixant de banda la història llegendària i les llegendes històriques, el cert és que algunes nacions ameríndies segueixen lluitant per la seva existència; qui les vulgui conèixer millor té diferents camins, el més tangible és conèixer amb ells –he tingut aquesta sort–; també hi pot haver un apropament literari i el més prudent és fer-ho des de les creacions actuals en les llengües d'Abya-Yala, però assequible també és iniciar-se llegint obres *llatinoamericanes* modernes, que tot i estar escrites en espanyol tenen un substrat etnocultural ameríndi respectuós.

A part dels guardonats Rulfo, García Márquez, Vargas Llosa, Carlos Fuentes o Eduardo Galeano, que tenen algunes aproximacions *mestisses*, em refereixo concretament a autors coneixedors de la realitat d'Abya-Yala, entre ells José Mª Arguedas, César Vallejo, Miguel Ángel Asturias, Manuel Scorza, Rosario Castellanos o Joaquín Bestard. Com corrobora el citat Roa Bastos, autor de l'extenuant crònica *Hijo de hombre* (1969), “*las historias fingidas abren la imaginación al espectro incalculable del azar tanto en el pasado como en el futuro*”.

LA LUPA

Diagnòstic erroni

Agustí Danés
X @agustidanes

La tardor ha debutat amb temperatures d'estiu. Pantans, boscos i conreus testimonien l'efecte de mesos de calor intensa i pluges escasses.

El tema és seriós. No s'hi val a excusar-se en el cel, perquè la solució és a la terra. I no és civil, és política. El recurs d'encolomar sempre la responsabilitat només als consumidors –quina paraula tan lletja per referir-se a tots nosaltres– ja no serveix. La realitat té moltes arestes i, si se la despulla de la seva complexitat, és fàcil caure en la polarització. Estalviar aigua no pot ser una guerra del camp contra la ciutat i els urbans contra els rurals.

Perquè la política, més que una batalla entre sigles, hauria de ser un instrument per resoldre problemes col·lectius. El de la sequera n'és un. Des que es va decretar la fase d'excepcionalitat a diverses conques internes de Catalunya el tema ha escalat posicions a les agendes polítiques locals. Els ajuntaments prenen mesures d'estalvi avui per garantir que quan demà obrim l'aixeta continuï rajant aigua. A la curta sona exagerat, però la mesura va en aquesta línia. Que tots ens conscienciem que cal estalviar aigua està bé. Però l'administració, sovint, té un excessiu deix policial. Li encanta castigar. Això cansa.

D'aigua no se'n pot malbaratar ni una gota, però cal obrir el focus dels consums domèstics per posar-lo, també, sobre les activitats que en fan un ús intensiu com l'agricultura, la ramaderia o la indústria, que forçosament han de continuar innovant per reduir-lo. A partir d'ara, el que no sigui

sostenible no serà viable. I un ull ha d'estar sempre posat, també, sobre l'estat de conservació de les xarxes, que sovint tenen fuites notables. Es capta

aigua que mai arriba a l'aixeta. Es perd pel camí. Això s'ha d'atacar.

Perquè a la majoria de cases els deures ja s'han fet. Una dada: en els últims quinze anys Catalunya ha passat de poc més de 7 milions d'habitants a acostar-se als 8 milions, un creixement demogràfic

Continuar estalviant aigua per la via de collar els particulars té poc recorregut. A la majoria de cases els deures ja s'han fet. Una dada: ha crescut la població i ha baixat el consum. El problema gros, per tant, no és aquí

del voltant del 8%; el consum domèstic d'aigua, en canvi, ha passat de 345 milions de metres cúbics anuals a 326, la qual cosa representa un descens del 5% llarg. El resum: som més gent, però gastem menys aigua. El problema gros, per tant, no és aquí. I insistir a buscar-l'hi és un error de diagnòstic.

Menys amenaces a la gent i més calés en inversió per arreglar el que no funciona, per anticipar escenaris futurs i per modificar els pilars d'una economia que no pot girar l'esquena als efectes del canvi climàtic per virar cap a nous patrons productius. La crisi climàtica, en el fons, també pot ser una revolució econòmica.

Bústia

Ho heu tornat a fer

El dissabte dia 30 de setembre 5.000 persones vam gaudir del Festival Inspira a Ripoll. Va ser una explosió de festa, on van participar artistes amb capacitats diferents. Un festival inclusiu en què la cultura, la música i les arts estaven a l'abast de tothom. Un festival de casa, de Ripoll, del Ripollès, obert al país, on d'una manera natural ens vam retrobar famílies i amistats d'arreu per participar i gaudir d'un dia inoblidable. Ha estat possible gràcies a 180 persones voluntàries, a entitats i institucions del territori que van proporcionar activitats, a les persones que van venir a donar suport vivint personalment la màgia de l'Inspira... I també gràcies a les institucions i organismes que ens heu donat el suport econòmic per fer possible aquest esdeveniment de gran magnitud i, per tant, d'elevat pressupost: Ajuntament de Ripoll, Departament de Drets Socials, Departament de Cultura, Dipsalut, Diputació de Girona o Ferrocarrils de la Generalitat. Sense el vostre compromís el festival no hauria estat possible. D'una manera o altra tots i totes n'hem estat protagonistes! També voldríem reconèixer la il·lusió, l'esforç i la responsabilitat mostrats pels i les professionals del MAP, superant entrebancs i dificultats sempre amb l'ànim positiu. Gràcies a tot això, ho heu tornat a fer! Una quarta edició de l'Inspira que tots recordarem, demostrant que amb vosaltres es pot arribar allà on vulguem. És un orgull per nosaltres poder comptar i gaudir d'aquest gran equip. Com a Patronat, a més de celebrar aquest èxit de l'Inspira, agraïm a tothom, especialment a les persones treballadores i voluntàries del MAP, el seu compromís i gran esforç, i a tots vosaltres, el públic, el suport i la confiança que ens ajuda a continuar treballant per les persones i pel territori. Moltes gràcies!

Emili Túnica i Gasch, pres. Patronat de la Fundació MAP, en nom de tots els seus integrants Ripoll

Jo no ho sabia

Eren les 8.10 del matí. Una servidora escombrava el carrer. Passà una senyora i em preguntà si jo vivia a la casa de Sant Miquel dels Sants. No, senyora, no. A la casa de Sant Miquel dels Sants no hi viu ningú, però hi tenim unes coses molt interessants. "Què diu?" Doncs, sí. Hi ha una capella on diem que hi nasqué Sant Miquel i els seus germans. "Soc vigatana i mai hi he estat!" També hi ha un petit museu. Un dia vostè ve i l'hi ensenyarem. "Sí, sí, un dia vindré per veure-ho." Ens donem una encaixada de mà i cadascuna a la seva tasca. Jo em vaig quedar pensant que a la vida cada persona té les seves prioritats, oi? Mirem doncs que aquestes siguin fer el bé i ajudar la humanitat tan ferida per moltes coses.

Montserrat Garriga Sardà Vic

Mn. Jaume Campalans i Serradell

El passat dia 5 va morir mossèn Jaume Campalans. Amb ell vaig compartir alguns anys de seminari. Començarem el curs 1951/52. Després, el 1994, algun dels companys va tenir la paciència d'anar-nos buscant fins a reunir-nos quasi 40, i des de llavors cada any els que anem quedant seguim trobant-nos en un dinar. Mossèn Jaume sempre hi era, fins que alguns problemes de salut li van impedir acompanyar-nos. Personalment he de dir que vam mantenir una bona amistat i quan va haver de residir a la casa sacerdotal per l'edat i la salut vaig visitar-lo algunes vegades i les converses que mantenia amb ell sempre van ser molt profitoses, ja que era un sacerdot de cap a peus i amb unes conviccions fermes. Tot i que en algunes coses, des del punt de vista religiós, no compartíem les mateixes opinions, sempre arribàvem a un punt de trobada ja que el seu tarannà no era pas d'imposar sinó de dialogar i convèncer. Era d'una

espiritualitat indiscutible i els llibres que escrivia en una màquina d'escriure prou antiga, en tinc uns quants que ell em va anar donant, reflectien la seva fermesa en la fe en el Déu que presidia tots els seus actes. En un d'ells parla de la mort sense cap mena d'inquietud en el convenciment que és poder estar amb el Déu que tant fidelment havia servit. Et fa veure clarament que no és pas el final de res, la mort, sinó el començament de tot. També parla de la reflexió i el silenci. Això que tant ens fa falta en el món que vivim i que tant practicava ell. Va exercir el seu ministeri en moltes parròquies del bisbat de Vic. Els anys que va ser rector de la parròquia del barri de Gràcia de Manlleu em consta de la petjada que va deixar-hi pel que m'han explicat algunes de les persones, ara ja grans. Persona afable i serena, en un dels seus llibres hi ha una pregària que val la pena tenir-la present ja que ens pot ajudar a tots. Diu: Senyor, ajudeu-me a assolir l'equilibri i la pau interior" (A.C.S.).

Josep M. Perramon i Colomer Tona

Patinets incívics

Hi ha d'haver mesures fermes per evitar que la circulació de patinets per la vorera dels carrers no sigui un perill per a les persones que hi transiten. Dimecres 4 d'octubre, just en el moment de sortir d'un establiment, a la rambla Davallades de Vic, un patinet que circulava a gran velocitat va passar ben arran de la porta de sortida al carrer, de tal manera que si hagués avançat en dos segons la meua sortida de l'establiment el patinet m'hauria atropellat i em costa de pensar les conseqüències que podia haver comportat. Les persones que en aquell moment vam ser testimonis del risc a ser objecte d'atropel-

(Continua a la pàgina 28)

(Ve de la pàgina 27)

llament vam tenir un ensurt tal que ni menys sabíem com reaccionar. Evidentment, la persona que conduïa el patinet va seguir vorera avall, com si res hagués passat, sense cap mena de maniobra, ni alentint la seva velocitat; una persona adulta i sense casc, a més. Fa ja molt temps que es causen accidents als vianants per la circulació d'aquest tipus de vehicle. Al marge que hi hagi una normativa que en reguli la circulació, que es determini per on han de circular i els requisits que han de complir els conductors, crec que les institucions han de posar prou mesures i mitjans perquè no assistim a situacions d'aquesta mena, amb els accidents que sovint es provoquen des de la proliferació de patinets a les nostres ciutats.

Maria Dolors Bofill Rovira
Vic

Ideologies, cosa de joventut

Ens està molt bé que un partit com la CUP tingui idees avançades per les retallades socials. El que no s'entén és que hi hagi qui n'acusi els que s'han vist obligats a fer-ne a molts dels nostres estaments públics per les restriccions econòmiques que patim a causa de l'espoli fiscal de Catalunya que ens està manant. El que ara necessitem és anar tots units amb l'únic objectiu que ens hem de fixar per arribar algun dia a ser eficients. Els que som un xic closcats hem tingut temps de veure néixer i fracassar totes les ideologies viscudes amb dictadors, el resultat dels quals és de milers de morts. No fa pas gaire que en va caure la darrera, la comunista. Els pobles estem farts de les ideologies perquè totes han conduït la gent del ras a resistir repressions. És molt perillós anar cadascú per la seva banda com hem fet darrerament aquí. Ja seria hora de prendre consciència dels problemes que ens caldrà superar per al futur de cada dia. Jo de jove vaig ser un dels molts que ens enfrontàrem a la darrera tirania del dictador. Penso, ja ho he dit altres vegades, que els de la CUP han d'aprendre a fer política. Les urnes els posaran a lloc després d'aquests pamflets mortuoris que han distribuït a Manlleu. Cada dia són més els autòctons contribuïts que se'n van de la població, uns per defunció, però molts d'altres marxen avorrits del sobreexcés fiscal que ens han deixat durant els darrers anys de governs municipals, amb 13 punts per sobre dels que tenen a Vic o Torelló. Això fa que si aneu a qualsevol carrer hi tenim diverses cases buides abandonades que aviat seran un perill per als vianants pel deteriorament que s'està produint. El vostre nyac funerari per la creació de nous guetos socials no encaixa per enlloc. L'Ajuntament ha de prendre consciència que cal rehabilitar les cases i pisos abandonats. Cal bandejar els extremismos que no porten enlloc. Avui és més necessari que mai abstenir-se de provocar baralles o aldarulls inútils com els que sovintegen als nostres veïnats. Calen solucions amb diàleg i convivència si volem anar endavant. Si es fan les coses barroerament acabarem malament. En una societat com la que ens està esdevenint ja no solament a escala local sinó també global, hi ha d'haver respecte i civisme. Si creix la mala educació com la que estem generant acabarem menjant-nos els uns als altres. Els que defenseu fets com el que acabo de llegir en el text d'aquest Ferran Domènech (vegeu EL 9 NOU de divendres 6 d'octubre) comentant el cas d'una jove i l'acció policíaca, amb dos dits de seny no és de creure per ningú. I encara menys comentada per un jove ideòleg. La resposta és tan senzilla com: Què va fer la noia perquè hi hagués d'intervenir l'agent municipal? De tot el que se n'ha publicat no s'hi veu res per fer-ne cas i qualsevol hora pot ser que en surti la veritat. Jo he treballat durant la meua vida professional a molts països de tots els continents i mai

Revertir el canvi climàtic

Als anys seixanta del segle passat un fet de la savia naturalesa em va cridar molt l'atenció i va quedar gravat en la meua memòria. Al principi, sense donar-li més importància de la que tenia. Fins que els esdeveniments esdevinguts al llarg dels anys m'han fet veure que sí que la tenia, i molta, fins a decidir-me a patentar-la i donar-la a conèixer per intentar posar remei al canvi climàtic i a la sequera que sofrim. I és que el nostre planeta Terra està malalt, molt malalt, i ho demostren les contínues erupcions de protesta que fa palesa. Catàstrofe. Destrucció. Diluvi. Incendi. Inundació. Terratrèmol. Esperem arribar a temps i que la mateixa no es trenqui per la meitat com la closca d'una nou. Però començo pel principi. El 1973 científics ubicats a l'Antàrtida van detectar un gran forat a la capa d'ozó. Segons l'informe de l'Organització Meteorològica Mundial, publicat el 2007, els nivells en l'atmosfera de diòxid de carboni (CO₂) van situar-se en 381,215 parts per milió en la mateixa atmosfera. Un 36% més que els nivells previs a la Revolució Industrial del segle XVIII. Segons els investigadors, l'extracció d'aigua del subsol terrestre desplaça l'eix de rotació de la Terra. Durant els anys 1993 i 2010, s'havien extret 2.150 gigatonnes d'aigües freàtiques del seu subsol (una gigatona és una unitat de mesura científica i és una abreviatura de gigatona i equival a mil milions de tones). Aquest fet fa pujar el nivell de la mar més de sis mil·límetres i si no para farà desaparèixer illes i molts llocs costaners. Els canvis observats en l'eix de rotació de la Terra, els seus moviments i tenint en compte també el desplaçament de l'aigua dels casquets polars, les glaceres i la dels dipòsits d'aigües freàtiques. El pol de la Terra s'ha desplaçat 64,16 graus est, a una velocitat de 4,36 cm/any, durant aquest període, a causa de l'esgotament de les aigües subterrànies i a l'augment del nivell de la mar. El 70% de la Terra està format per aigua i aquesta aigua la tenim a tocar, i seguint el meu invent dins d'aquest 70% d'aigua que conformen els mars i oceans hi ha milions d'aqüífers marins d'aigua dolça i dins d'aquests hi ha milions de gigatonnes d'aigua, i aquesta aigua és potable i dolça i tenim la urgent necessitat de treure-la dels seus aquífers per compensar la diferència de masses entre el subsol terrestre i el subsol marí, pel que he exposat. Tornant a l'invent que vaig presentar en societat el passat 26 de setembre, aquest no té res a veure amb els sistemes tradicionals d'extracció d'aigua submarina, sinó basat en el descobriment que vaig fer als anys seixanta del passat segle, a partir d'aqüífers que es poden trobar en les mateixes costes o a molt poca profunditat de l'interior de llacs, mars i oceans. I aquí ratlla

he tingut cap conflicte policial. Fa més de cinquanta anys que els experts futuristes avisen per la degeneració que tenim del ritme de les males maneres de fer, es diu que en un no gaire llunyà no hi hauria recursos per a tots i ens caldrà corregir moltes de les nostres actuacions.

Ramon Torra Manlleu

Quant val?

Ara que gaudeixo de salut i temps, m'encanta ajudar altra gent amb actes tan senzills com comprar quelcom per a ells si jo vaig a una botiga i ells no hi poden anar, o també si compro el diari aprofito el mateix temps per agafar el del meu veí i portar-l'hi. Altres combinacions més feixugues, com acompanyar algú a un hospital, encara que em costa, les dono per ben fetes. No cal dir que si qualsevol veí necessita quelcom fàcil de solucionar procuro ajudar-lo, i si és complicat no dubto a buscar-li ajuda. És evident que tots som molt diferents i no pen-

el quid de la qüestió. És tal l'acumulació i pressió de l'aigua dolça dels seus aquífers que en la major part de les vegades sortirà per si sola, com un guèiser. D'altra banda, tenim la pols provinent del Sàhara, que per allà on passa es queda, desertitzant els nostres boscos amb la seva flora i guanyant terreny cada vegada més cap al nord. Part d'Europa ho va constatar quan el 15 de març de 2022 aquesta pols sahariana va travessar el Mediterrani fins a la seva part occidental, acolorint el cel de color marro. Contaminant la qualitat de l'aire i la neu dels Pirineus i la dels Alps, van aparèixer l'endemà tacades del mateix color. Per aquest fet i alhora per la sequera regnant es fa imperiosament necessària l'aigua, aigua potable i dolça alhora. L'invent consta de quatre fases. Captació. Verificació. Extracció i subministrament d'aquesta, a curta i a llargues distàncies, amb cabals il·limitats i distàncies, les que siguin necessàries. Conjuminant esforços, amb la supressió de combustibles fòssils i en el seu lloc emprar energies renovables, com la fotovoltaica a partir del sol, l'eòlica a partir del vent i l'hidrogen, per substituir el combustible que desprenen els 1.500 milions de vehicles que es calculen que circulen pel món, contaminant l'atmosfera i enverinant l'aire que respirem, amb aquest invent podrem evitar mals majors. Ens han explicat que el forat de la capa d'ozó, sobre l'Antàrtida, es va tancant, però quants forats de la mateixa capa d'ozó es van obrint al llarg del nostre planeta Terra? Si no, com s'expliquen els grans incendis del Canadà, Califòrnia, Grècia, seguides de grans inundacions, per posar un exemple. A més de l'exposat, ho hem de valorar extrapolant-la i fer-la extensible per a totes les zones i països amb problemes de falta d'aigua potable i fertilització de les seves terres, amb esment especial al desert del Sàhara, països del nord d'Àfrica i països subsaharians. Aquest meu programa, a més, per fer front a les necessitats dels 8.000 milions i escaig de persones que poblem la Terra, per la nostra supervivència i la de generacions futures. Per tot això, insisteixo, és necessari portar endavant el meu invent. Va dirigit i urgeix a complir-la entre altres a la mateixa Unió Europea i a tots els governs i estats del món. Tot el meu equip seleccionat està format per geòlegs, químics, topògrafs, enginyers, pous, informàtics, traductors. Finalment, per dur a terme aquest programa necessito un inversor que vulgui multiplicar per 10 el seu capital, atractiu no li'n falta. Està patentat. És novetat mundial. El model de negoci és aigua, valor a l'alça. La seva projecció és internacional. L'ambició de l'empresa és la seva expansió per tot el planeta, ja que l'acceptació dels mercats està assegurada.

Pere Castells Teulats Manlleu

sem de la mateixa manera, però col·laborar amb els altres compensa molt el teu esperit. De vegades et diuen que potser ets massa bona persona... i què? Algunes persones et demanen quant et deuen pel favor que els has fet i jo els dic: amiat! Hem vingut a aquest món sense demanar-ho, i a poc a poc evolucionem cap a direccions personals. Uns d'una manera i d'altres d'una altra manera. Diria que al final, el que compensa més és anar al llit content del dia viscut. I la vida que ja sabem que passa molt de pressa només et diu: ets aquí per viure-la. No cal fer volar coloms. Aquí a la terra no hi ha res més!

Albert Altés Segura
Llançà/Vic

Fe d'errors

Al llistat de defuncions del divendres 6 d'octubre hi havia un error. Havia de dir que Miquel Royo Bonastre, de Campdevànol, va morir als 74 anys.

En totes les cartes enviades a la secció de la Bústia hi ha de constar el nom i els cognoms del seu autor o autors, l'adreça, el número de telèfon i el DNI. No es publicaran cartes firmades amb pseudònim, inicials o noms genèrics. Si les cartes superen 20 línies, aquest periòdic es reserva el dret d'extractar-les. D'acord amb la Llei de Protecció de Dades, informem a tots els lectors que enviïn cartes per publicar en aquesta secció que les seves dades seran incloses en

un fitxer, propietat del grup empresarial Grup EL 9 NOU, amb domicili a plaça de la Catedral, 2 (08500 Vic), per tal de poder gestionar i informar als lectors de la carta que ens envia. També els informem del seu dret d'accés, oposició, rectificació i cancel·lació de les seves dades personals. Les cartes es poden portar a la redacció d'EL 9 NOU o enviar-les per correu o correu electrònic: Vic: Plaça de la Catedral, 2; direccio@vic.el9nou.com.

L'ALBUM

1978-2023

32

D'EL 9 NOU

Recull d'imatges de 45 anys informant

2003

Alumnes de l'escola Montseny de Vic durant l'hora del pati. Aquell any es va anunciar el tancament de l'escola per iniciar la seva fusió amb l'escola La Sínia. Una decisió que anteriorment s'havia fet també amb el Balmes i el Sant Miquel.

2017

L'agent de la Guàrdia Urbana de Vic Joan Borrallo va participar als Jocs Mundials de Polícies, celebrats a Los Angeles. Tot i sortir d'una lesió, va aconseguir dues medalles de bronze, una d'individual i una altra per equips.

1997

El titular d'EL 9 NOU era premonitori: "Els premis literaris Antoni Pous descobreixen una jove promesa". Najat El Hachmi, estudiant de l'Institut de Vic, va guanyar el premi de narrativa.

JORDI PUIG

SAGI SERRA

VIC
Rambla Hospital, 19
Tel. 93 885 07 89 - 93 885 57 92
www.montoliuadvocats.com

BARCELONA
Av. Diagonal, 287, bis, 1r, 4a
Tel. 93 781 80 58
www.montoliuadvocatsbarcelona.com

MONTOLIU
■ ■ ■
ADVOCATS

1997

El 1888 peces d'art religiós de Sant Joan es van dur a l'Exposició Universal a Barcelona. Mai van tornar. Es van quedar al MEV.

BICC Cables, l'històric Cordó, decideix quedar-se les antigues naus de Can Serra de Manlleu, empresa que havia tancat. Així suma 24.000 metres més.

1984

Obres de reforma del pont Vell de Roda, que estava molt malmès i suposava un perill. Es va aprofitar per renovar la conducció elèctrica i les clavegueres que passaven per la part inferior. Es van fer les baranes i les voreres noves, a més de reformar l'antic enllumenat.

MOBLES PIRINEUS

FUSTERIA | EBENISTERIA | FUSTERIA D'ALUMINI | PVC

DESCOBREIX-NOS!

C. INDÚSTRIA, 35 | TONA | 93 887 04 71

info@moblespirineus.com

www.moblespirineus.com

El rei Joan Carles I esquia per primera vegada al Ripollès. Va fer-ho a Vallter 2000. Trenta anys enrere havia estat a Camprodon com a príncep.

El Manlleu consuma el descens a Tercera Divisió després de vuit anys a Segona B. Va disputar fins a tres vegades el play-off d'ascens a Segona A.

JORDI PUIG

LOURDES MARCH

1992

Els treballadors de Tallers Casals de Ripoll van aturar la producció per queixar-se de l'actitud del director, que va esbrincar i insultar un encarregat. Aquest últim va haver de ser atès per una pujada de tensió arterial.

2019

Pilarín Bayés davant el solar de l'antiga caserna de la Guàrdia Civil de Vic, on actualment hi ha la biblioteca. Una consulta popular va escollir que el nou equipament portés el nom de la dibuixant.

ALBERT LLUMÓS

NOU SOLTERRA

0% EMISSIONS 100% SUBARU

Des de **419€/mes*** 36 Mesos. T.A.E. 11,26%. Entrada 14.916,38 €. Última quota 24.786,00 €.

Fins a 610 km d'autonomia | SAWD | EyeSight Driver Assist

3 ANYS DE GARANTIA DEL VEHICLE AMB KM IL·LIMITATS
8 ANYS DE GARANTIA DE LA BATERIA 0 160.000 KM.

ÀNGEL DANÉS Ctra. Sant Hipòlit, 57-59 · VIC Tel. 93 889 36 69

*Finançament del Subaru Solterra Trek vàlid a la península i les Balears. S'hi inclouen transport, impostos i descomptes (comercial) de finançament. Preu al comptat: 58.750,00 €. Preu amb finançament: 44.750,00 €. Entrada: 14.916,38 €. Termini: 36 mesos, 1 quota de 396,39 €, 34 quotes de 419,00 €. I 1 quota de 24.786,00 €. Tipus deutor fix: 8,95%, T.A.E. 11,26%. (la TAE i la primera quota poden variar lleugerament segons el dia de la signatura del contracte i la data de pagament de les quotes). Comissió d'obertura: 3,95% 1.257,43 € al comptat. Interessos: 7.594,77 €. Import total del crèdit: 31.833,62 €. Cost total del crèdit: 8.852,20 €. Import total degut: 40.685,82 €. Preu total a terminis: 55.602,20 €. Si el dia de contractació és el 09/06/2023 i el primer pagament es fa el 02/07/2023. Oferta vàlida fins al 30/9/2023. Sistema d'amortització francès. Finançament ofert sotmès a l'estudi i l'aprovació de Santander Consumer Finance, SA.

2007

Pasqual Maragall va ser un dels atractius de la Festa Verdaguera. Va apadrinar la Fundació Verdaguera i va posar el poeta de Folgueroles com a exemple del que ell va anomenar "catalanisme de proximitat".

2021

La pandèmia va deixar imatges impactants com aquesta, un derbi Vic-Voltregà sense públic. En un ambient fred, molt diferent del que acostumaven a ser aquests partits, els de Sant Hipòlit es van imposar per 1 gol a 3.

SAGI SERRA

ALBERT LLIMOS

UN ÚLTIM ADEU,
ÍNTIM, EMOTIU I
BEN ACOMPANYAT

ENS OCUPEM DE TOT

Els oferim tota la nostra experiència per gestionar íntegrament tots els serveis funeraris que puguin necessitar.

Sabem que son moments difícils. És per això que el nostre compromís és atendre'ls i acompanyar-los en tot moment amb un tracte humà, sensible i respectuós.

CUBERTASERVEISFUNERARIS.COM
info@funerariacuberta.com | Tel. 93 883 23 46
VIC | CENTELLES | MANLLEU | RODA DE TER

Abans d'acabar l'any ha d'entrar en funcionament a Vic una nova àrea de serveis per a camions, que comptarà amb aparcament, gasolinera i, com a

novetat, una gasinera. És l'aposta del grup de combustibles osonenc Molist per avançar-se al futur del sector del transport, que, de mica en mica, ani-

rà substituint el gasoil pel gas metà, líquat o comprimit. L'àrea s'ubica en un punt estratègic, a l'entrada de la ciutat i a tocar de l'Eix Transversal.

ALBERT LLIMÓS

L'accés a la nova àrea de serveis des del carrer Cantonigròs. A l'esquerra, els sortidors per a camions i el dipòsit de gas. A la dreta, l'àrea per a turismes

Fan a Vic una macroàrea per a camions, amb gasinera, a tocar de l'Eix

La impulsa el Grup Molist, nascut a Manlleu, sobre una superfície de 12.000 metres quadrats

Vic

Isaac Moreno

El Grup Molist, nascut a Manlleu i dedicat a la distribució de combustibles, està treballant en la posada en marxa d'una gran àrea de serveis per a camions, a l'entrada dels polígons de Vic, al de Les Casasses, a tocar de l'accés Vic Est de l'Eix Transversal. Es tracta d'un projecte ambiciós amb 40 places d'aparcament per a vehicles de gran tonatge, serveis per a transportistes, dues gasolineres (una per a camions i una altra per a turismes) i, com a principal aposta, una gasinera. "Ara mateix l'única alternativa real al gasoil, per al transport pesat, és el biometà", apunta Bernat Vidal, que després d'una llarga trajectòria en el sector energètic, actualment és el responsable de renovables de la companyia osonenca.

La intenció és que la nova àrea, dissenyada a partir de

l'estàndard europeu Esporg per a l'estacionament de camions, entri en funcionament abans d'acabar l'any. L'avançament de les obres és cada cop més visible, sobretot des que a mitjan setembre s'hi va instal·lar un dipòsit vertical de 80 metres cúbics

La instal·lació compta amb un dipòsit vertical de gas de 80 metres cúbics

—l'equivalent a quasi dues cisternes de combustible— on s'hi acumularà el Gas Natural Líquat (GNL), el tipus de gas més estès a l'automoció i que és el que s'oferirà en aquesta gasinera en dos formats (líquat o comprimit —GNC—) en funció de les necessitats de cada vehicle. El GNL és més propi dels vehicles de més

de 40 tones, mentre que el GNC està més estès en els de serveis com poden ser taxis, furgonetes, camions d'entre 12 i 18 tones amb els quals es fa la mitja o última milla i autobusos. A l'Estat espanyol hi ha prop de 40.000 vehicles propulsats per aquest combustible.

El també anomenat Gas Natural Vehicular (GNV) està format en un mínim del 90% de la seva composició de gas metà. El gas, de moment, prové dels grans jaciments i arriba en vaixell al port de Barcelona. Es transporta a 160 graus sota zero, temperatura a la qual es manté al tanc de la gasinera. Una de les voluntats del Grup Molist és disposar al més aviat possible de biometà. Primer, comprant-lo amb certificat d'origen renovable i a la llarga, a mesura que es vagin habilitant plantes de biometà, que pugui ser produït en instal·lacions més properes a la nova gasinera.

Cada vegada hi ha més con-

ursos públics on es demanen vehicles amb sistemes alternatius al combustible fòssil, i gasineres com la que s'està acabant d'instal·lar a Vic poden ser una solució per a les empreses que comencen a canviar les flotes de vehicles. Un cas és el de la companyia

L'espai tancat, amb homologació europea, permet aparcar-hi 40 camions

que fa la recollida selectiva a la comarca i que ja està negociant amb el Grup Molist per poder fer ús de les noves instal·lacions.

La planta de Vic compta amb un sistema pioner de reliqüefacció del gas natural patentat a escala europea i que d'entrada només serà present en aquesta instal·lació

i als països bàltics, segons apunta Vidal.

La gasinera és en certa mesura la cirereta d'un projecte d'avantguarda. Sobre gairebé 12.000 metres quadrats de superfície, s'hi està habilitant una àrea tancada i videovigilada on es podran aparcar 40 camions. No només està pensada per als vehicles internacionals de pas. Poden servir, també, de plaça d'aparcament per a transportistes de la comarca que no tinguin un espai on estacionar el camió quan no estan de servei.

A la nova àrea s'hi accedirà pel carrer Cantonigròs, que entronca amb la rotonda d'entrada als polígons Malloles i Les Casasses. Hi haurà set sortidors de gasoil per a camions, amb tota la gamma de combustibles, a banda dels de gas. En un espai apartat s'hi habilitat una segona gasolinera per a turismes. Els transportistes disposaran de serveis de dutxa, lavabo i màquines de vending, tot automatitzat. Així, aquesta zona del polígon, on ja hi ha l'aparcament impulsat per l'Ajuntament i les associacions d'empreses dels polígons i també una empresa de neteja de grans vehicles, es convertirà en una gran àrea per al transport i la logística.

La nova instal·lació també contribueix a descongestionar de trànsit altres zones de la ciutat. "Fa 20 anys vam obrir la gasolinera Shell [a cavall dels polígons Mas Beuló i Sot dels Pradals] i semblava que érem a la perifèria. Ara, moltes vegades els camions aquí sembla que fan nosa", apunta des de la direcció de l'empresa, actualment en mans dels germans Molist (Marta, Josep i Quim), la tercera generació familiar a la companyia.

La història del Grup Molist s'escriu també amb l'evolució dels carburants. Va començar essent una petita empresa de venda i distribució de carbó i ara afegeix el GNV a la seva oferta de combustibles. La companyia ha crescut a còpia de subministrar gasoil per als mercats domèstic, agrícola i ramader, la indústria o el transport. Compten amb gasolineres de la franquícia Shell a Vic, Sant Pere, Granollers, la Garriga i Mataró i ara fan l'aposta per l'àrea de transportistes. El que no saben escriure és com serà el transport del futur. El que tenen clar els germans Molist és que es tendirà cap al "multicombustible". Per això, a les noves instal·lacions del polígon Les Casasses hi ha espai per créixer, si cal, a llarg termini.

Va acompanyada d'un vídeo i un dels seus impulsors és el Centre BETA de la UVic

Elaboren una guia per fomentar la instal·lació de plantes de biogàs

Vic

I.M.

Perquè gradualment projectes com el de la gasinera de la pàgina 33 s'alimentin de biogàs o biometà produït al seu entorn més proper, és important la posada en marxa de plantes de biogàs. Des del Departament d'Acció Climàtica es marquen l'objectiu de crear 90 noves plantes de biogàs a Catalunya abans de 2030, que se sumarien a les 68 que ja hi ha en l'actualitat. Han de contribuir a la transició energètica fent reduir la petjada de carboni del transport del gas, d'una banda, i al reaprofitament i revalorització de residus orgànics de la recollida selectiva o la indústria càrnia, fangs de depuradora o dejeccions ramaderes generadors de biogàs.

La implantació d'aquestes plantes, però, sovint topa amb el rebuig social, i per combatre'l el Clúster de la Bioenergia de Catalunya, el

Centre Tecnològic BETA de la UVic-UCC i l'empresa Envolta Energia, en el marc del projecte "Biogàs Impulsa't", han elaborat una guia que promou el desenvolupament sostenible del biogàs i el biometà a Catalunya i que va acompanyada del vídeo que es pot veure a través del codi QR que acompanya aquesta informació, en el qual es mostren casos d'èxit en la creació de noves plantes de biogàs a Catalunya, tant per al sector ramader com per a les empreses de gestió de residus.

La guia, adreçada al públic en general, consta de sis capítols. En ells s'explica amb detall què és el biogàs, el sector del biogàs a Europa, la situació actual del biogàs, casos d'èxit a partir de plantes de biogàs "exemplars" de Catalunya, països pioners en l'impuls del biogàs i reptes del biogàs a Catalunya. Per Ricard Carreras, responsable de Projectes Territorials del CT BETA, "hi ha molt d'inte-

Ricard Carreras

rès per fer projectes de biogàs a Catalunya, però encara cal continuar explicant molt bé què es pot fer i com".

Pel que fa a les instal·lacions actuals, la majoria es troben en depuradores, altres s'han dissenyat per valoritzar dejeccions ramaderes i una part més petita es troben

en plantes de tractament de residus urbans. Amb aquest augment es preveu que el 2030 la producció de biogàs a Catalunya pugui arribar als 3,3 TWh anuals, l'equivalent al 13% de l'actual consum de gas natural.

El biogàs es pot utilitzar com a combustible per a vehicles, injectar-lo a la xarxa de gas natural, i usar-lo com a generador d'electricitat i calor. A banda de la mateixa producció de biogàs, un dels esculls que queden per resoldre és la connexió amb les xarxes de distribució de gas natural, a partir de la transformació en biometà. En aquest moment, només 5 de les 68 instal·lacions actuals estan connectades d'aquesta forma.

Ricard Carreras valora molt positivament, per exemple, que des de la Generalitat es destinin 80 milions d'euros en el proper trienni (46 milions l'any 2024, 25 milions el 2025 i 9 milions el 2026) a línies d'ajut per fomentar la

construcció d'aquest tipus de plantes. I també destaca que a les bases del concurs s'expliciti que almenys el 50% de la matèria que s'hi tracti provingui de les dejeccions ramaderes. Per això, en comarques com Osona, amb una important activitat ramadera i càrnia, les plantes de biogàs centralitzades es perfilen com una de les estratègies col·lectives més viables per fer front a l'elevat excedent

La Generalitat destinarà 80 milions a ajuts, entre els anys 2024 i 2026

de dejeccions ramaderes i residus orgànics que generen. S'estima que a Osona només el 50% de les dejeccions ramaderes es poden aplicar com a fertilitzant orgànic als camps de cultiu, raó per la qual és necessari trobar-hi altres vies de gestió, tractament i valorització.

Recupereu en aquest codi QR el vídeo divulgatiu del projecte "Biogàs Impulsa't"

Josep Santacreu, president de la Cambra

Barcelona Sense sorpreses, dilluns es va constituir el ple de la Cambra de Barcelona sorgit del darrer procés electoral. Josep Santacreu, impulsor de la candidatura alternativa Va d'Empresa, va ser escollit president amb el suport de 35 de les 58 vocalies del ple de la Cambra. Va comptar amb els vots dels sis representants de les organitzacions empresarials (Pimec i Comerç), d'on han sorgit les tres vicepresidències. Al ple hi ha quatre osonencs: Marc Carol, Elisabeth Camprubí, Oriol Guixà i Guillem Soldevila.

CAMBRA DE BARCELONA

Tria de Mulats, divendres, i Fira de l'Ovella, diumenge

Espinavell/Ripoll Cap de setmana de mostres ramaderes al Ripollès. Aquest divendres se celebra una nova edició de la Tria de Mulats d'Espinavell. És el dia que els cavalls tornen de les pastures a la muntanya i es fa la subhasta dels pollins. D'altra banda, diumenge, la Font Viva de Ripoll acollirà una nova edició de la Fira de Santa Teresa i Catalana de l'Ovella. La mostra de bestiar es podrà visitar fins a 2/4 de 3 de la tarda.

PREUS AGRARIS

Llotja de Bellpuig (9-10-23)

CONILL: 2,77 (+0,02)
 POLLASTRE VIU: 1,35 (=) - 1,37 (=)
 POLLASTRE SACRIFICAT: 2,63 (+0,08) - 2,38 (=)
 OUS - XL: 2,43 - L: 1,94 - M: 1,64 - S: 1,32
 GALLINA LLEUGERA: 0,06-0,08 (=)
 GALLINA SEMIPESADA: 0,34 / 0,35 / 0,36 (=)
 GALLINA PESADA: 0,30 (=)
 GALL VIU: 0,03 (=)
 ESTRUC: s.c.

Llotja de Vic (6-10-23)

PORC: 2,365 / 2,377 (-0,039)
 GARRINS RAÇA: recollida: 20 / 22 (=)
 PARTIDA GRAN: 71 / 72,50 (+1)
 ANOLLS (des de 351 kg): 5,33 / 5,17 / 4,94 / 4,65 (=)

VEDELLS (fins a 350 kg): 5,38 / 5,18 / 4,99 / 4,77 (=)
 FRISONS (+ de 211 kg): 4,84 / 4,76 / 3,50 (=)
 FRISONS (fins a 210 kg): 4,65 / 4,55 / 3,05 (=)
 VEDELLA (261/300 kg): 5,54 / 5,40 / 5,23 / 4,86 / 4,20 (=)
 VEDELLA (221/260 kg): 5,60 / 5,44 / 5,27 / 4,95 / 4,19 (=)
 VEDELLA (180/220 kg): 5,65 / 5,45 / 5,28 / 4,98 / 4,21 (=)
 VACA: 4,35 / 4,15 / 3,95 / 3,15 / 2,55 / 2,35 (=)
 FRISÓ: 60 / 110 (=)
 ENCREUAT: 120 / 235 (=)

Mercolleida (28-9-23)

PORC VIU selecte: 1,786 (-0,029)
 GARRÍ 20 kg: 53 (+1)
 XAI (23 a 25 kg): 4,80 (+0,30)
 XAI (25 a 28 kg): 4,86 (+0,30)
 OVELLA DE VIDA: 75/u (=)
 BLAT PINSO: 245 (-4)

BLAT PA: 255 (-4)
 MORESC: 240 (-3)
 ORDI LLEIDA: 232 (-6)
 COLZA: 412 (+2)

Llotja de Barcelona (10-10-23)

GARROFA: 330 (=)
 GARROFA FARINA: 320 (=)
 SOJA PAÍS: 510/t (+22)
 MORESC UE: 240/t (-5)
 BLAT PAÍS: 247/t (-2)
 ORDI PAÍS: 234 (-4)
 FARINA DE PEIX: 1.645/t (-40)
 GIRA-SOL: 255 (=)
 MILL: 650/t (=)
 COLZA: 325/t (-5)
 SORGO: s.c.

50 anys de carretons i elevadors

Nascuda a Sabadell i amb seu a Vic, Servei acaba de rebre un reconeixement a la trajectòria

Benito exposa els nous productes a la fira Municipalia de Lleida

Vic

EL 9 NOU

L'empresa de lloguer de carretons i plataformes elevadores Servei, nascuda ara fa 50 anys a Sabadell i amb una planta important a Vic (al carrer Santiago Ramón y Cajal, del PAE), ha estat reconeguda com l'empresa de carretons de l'any de l'Estat espanyol, en la categoria de Trajectòria empresarial, dels premis Movicarga, els més reconeguts dins el sector. L'empresa, a més, ha reunit unes 150 persones en un acte commemoratiu del 50è aniversari a la seva seu central de Sabadell.

Fundada l'any 1973 per Ramon Gabarró Badia per donar suport al negoci de fustes que ja tenia la família, les màquines de Servei treballen avui en tot tipus de tasques en els quals sigui necessari elevar operaris o coses. Compten amb una flota de 1.200 unitats, entre carretons, plataformes elevadores i manipuladors telescòpics. Actualment, al capdavant de la companyia hi ha la segona generació de la família, encapçalada per Sofia Gabarró Taulé, a la direcció general.

L'empresa celebra aquest mig segle de vida amb un creixement econòmic constant. Sofia Gabarró preveu tancar el 2023 amb una facturació de 9,5 milions, un

L'actual direcció de Servei, al costat del fundador, Ramon Gabarró (segon a l'esquerra). Sofia Gabarró és la quarta

15% més que l'any passat, quan va tenir una xifra de negoci de 8,3 milions. L'empresa compta amb una plantilla de 49 treballadors (62% homes i 38% dones) i amb una gran presència femenina (80%) al consell d'administració.

Amb una àmplia cartera de prop de 5.000 clients, tant nacionals com internacionals, aquesta empresa familiar ha fet una important aposta per la innovació per garantir la seguretat i un servei eficaç en tota mena de feines que necessitin treballs en alçada de sectors tan vari-

ats com la indústria, la logística, la construcció, els muntadors, pintors, espectacles o la pagesia, entre d'altres.

A més de Sabadell i Vic –on properament faran una jornada de portes obertes amb motiu del mig segle de vida–, Servei té instal·lacions a Girona, Tarragona i Lleida per poder donar una resposta ràpida a tot el principat. “Lloguem des d'un dia fins a cinc anys. Tant per necessitats puntuals com a llarg termini”, explica Sofia Gabarró, que afegeix que tota la seva maquinària fa “les revisions anuals i trianuals certifica-

des per una ECA”. A més, “des de l'any 2008 les nostres màquines estan geolocalitzades i connectades amb aplicacions de mobilitat, que faciliten les tasques tant del departament tècnic com del logístic”.

Servei està treballant ara en una botiga en línia “des de la qual el client pugui fer la reserva i contractació de maquinària. La nova eina permetrà també que el client tingui accés a tota la seva informació documental i la de cada màquina, així com la prevenció de riscos laborals”, segons explica Sofia Gabarró.

Vic

EL 9 NOU

La companyia osonenca Benito serà present a la fira Municipalia que es fa a Lleida del 17 al 19 d'octubre amb novetats en totes les seves gammes. És la fira més important del sector i un referent per a la majoria d'ajuntaments. Del que exposarà Benito, destaquen els seus productes fabricats en plàstic reciclat (ReBnew) i amb els quals ja ha recuperat unes 2.000 tones del plàstic que van al contenidor. També totes les millores en il·luminació com el sistema OnField de control de l'enllumenat des d'una aplicació mòbil, els nous projectors per a camps de futbol i l'ús d'un tipus de llum que minimitza els efectes lumínics sobre les persones. A l'estand també hi haurà els nous productes per a parcs infantils com un rocòdrom, la col·lecció Urban Color aplicada a papereres, bancs i lluminàries o la nova aplicació Benito Bike per a aparcaments segurs de bicicletes. S'hi podrà trobar també la gamma de mobilitat impulsada amb més força aquest any, pilons automàtics per a la regulació d'accessos, noves bandes reductores o el punt de llum de seguretat per a passos de vianants.

Un ramader de Moià es declara “insubmís” davant l'administració

Convidarà l'inspector a marxar si hi ha “qualsevol paraula fora de lloc”

Moià

EL 9 NOU

Francesc Molins fa 12 anys que va posar en marxa Alpines les Feixes, una granja de cabres lletteres al Moianès. Tip de l'“excés de burocràcia” i de les “coaccions i amenaces”, ha decidit declarar-se insubmís davant el Departament d'Acció Climàtica, segons informa l'Agència Catalana de Notícies (ACN). “Ens tracten molt injustament, gairebé com a terroristes. Estem fiscalitzats pel nostre propi departament i això és molt trist.” Quan tingui una inspecció, aclareix, si detecta “qualsevol paraula fora de lloc” convidarà l'inspector a marxar. Es nega, a

més, a fer paperassa “innecessària i duplicada”. De la seva banda, la Generalitat diu que les inspeccions es fan per “salut pública” i alerta que la insubmissió “pot posar en perill la seva explotació i les granges veïnes”.

Molins elabora llet de cabra, iogurts, formatge fresc, mató i quèfirs, a partir del centenar de cabres alpines de l'explotació. Està molest amb el tracte “molt injust” que rep per part de l'administració. “Per una banda se'ns diu que som un sector clau pel territori i que hem de créixer, però per altra banda se'ns tracta malament.”

Crítica que quan tenen algun control o inspecció reben “coaccions contínues”.

“Ens diuen que si no fem tal cosa tindrem retallades en ajuts i això és inadmissible perquè és una coacció constant”, lamenta. Creu que el que hauria de fer l'administració és “donar suport” al sector primari i considera que “si detecten algun defecte ens haurien d'ajudar a corregir-lo i, en canvi, estan fent totalment el contrari”.

Davant d'aquesta situació “límit” ha decidit declarar-se insubmís i ha enviat una carta al conseller d'Acció Climàtica, David Mascort, per comunicar-li. Posa d'exemple que en la darrera inspecció que va tenir li van posar una notificació perquè només tenia arxivades les receptes dels últims dos anys, mentre que

Francesc Molins

està obligat a tenir les dels últims cinc. “Per què haig de tenir arxivades les receptes dels últims cinc anys si el departament ja les té a mà perquè són telemàtiques?”, es pregunta el ramader.

Consultat per l'ACN, el Departament d'Acció Climàtica ha dit que oferiran a Francesc Molins una trobada

amb el departament per analitzar “les situacions concretes” que s'hagin pogut viure durant les inspeccions a la seva explotació”. Asseguren que les inspeccions tenen per objectiu reduir la possibilitat que entrin malalties a les granges i que això pugui acabar afectant la seguretat alimentària.

La tercera campanya d'excavacions a tocar del veïnat de la Blava, a Sant Martí d'Albars, ha avançat en el coneixement del que podria haver estat

una vil·la romana, que va allargar la seva vida fins a l'inici de l'edat mitjana. Dissabte es van presentar als veïns els resultats dels treballs que s'hi

han fet aquest any, per iniciativa de l'Ajuntament. Les prospeccions indiquen que el jaciment pot ser molt extens, i tot just es comença a conèixer.

Les troballes a Sant Martí d'Albars apunten l'origen romà del jaciment

La darrera campanya d'excavació ha aportat més informació de qui eren i què feien els seus habitants

BERNAT CEDÓ

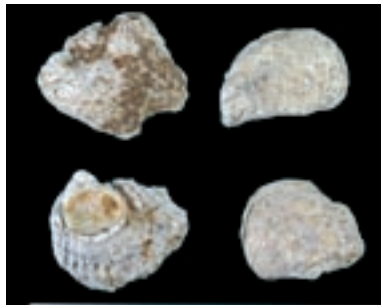
Vista aèria del jaciment de Sant Martí d'Albars, dissabte durant la visita que s'hi va fer. S'observen les dues àrees d'excavació on s'ha treballat enguany

Sant Martí d'Albars

Jordi Vilarrodà

Han passat tres anys des que es va començar a excavar el jaciment situat prop del veïnat de la Blava, a Sant Martí d'Albars, i a poc a poc se'n comencen a descobrir els secrets amagats sota terra. La tercer campanya d'excavació, a final de setembre, va aportar més dades sobre qui eren i què feien les persones que hi van viure. I de quan ho van fer: sembla clar que aquest indret del Lluçanès estava ocupat i amb activitat a l'època romana imperial, als segles I i II dC, i que hi hauria viscut gent fins a l'època visigòtica, entre els segles VI i VII.

“És molt extens, i amb una llarga ocupació en el temps”, explicava dissabte l'arqueòloga Àngels Pujol en una visita per als veïns del poble. Per això un dels seus objectius ha estat delimitar-lo. Les prospeccions geofísiques n'han donat un primer mapa, per orientar les excavacions. Enguany, s'ha treballat amb un nou equip de georadar de Sot, Prospeccions Arqueològiques, i han aparegut senyals de construcció en llocs relativament allunyats entre ells. Un mapa de línies a partir del qual es decideix on pot ser més interessant

De les ostres als minerals

Sant Martí d'Albars Closques d'ostres al Lluçanès, en època romana? Sí, la troballa és inequívoca (imatge de l'esquerra). Han aparegut aquest any i pot resultar molt sorprenent... però no estrany. No és el primer jaciment on se'n troben. Eren un mol·lusc molt apreciat, i fins i tot hi ha documents escrits que parlen que Barcino (Barcelona) era un lloc on se'n cultivaven. A la vil·la romana de Vilauba (Pla de l'Estany) també se'n hi

punxar i començar l'excavació. Enguany s'ha continuat aprofundint en els mateixos punts que es van delimitar l'any passat, dos àmbits on hi ha estructures de murs que corresponen a diferents moments: reformaven, tiraven a terra i construïen de nou, aprofitaven materials... tot això fa més difícil d'entendre què hi havia exactament, però indica que l'activitat va ser “intensa”. Es veuen sòcols de pedres lligades amb morter de calç o amb argila, sobre les quals es

van trobar. “Podria ser indicatiu del poder de la gent que vivia aquí.” De la part més quotidiana de la seva existència en dona testimoni, per exemple, la pedra d'una mola (imatge del mig). És de roca volcànica, molt probablement feta venir des de la Garrotxa. I també apareixen escòries de mineral treballat (imatge de la dreta): ferro, plom... També s'han localitzat objectes personals senzills, des d'un anell fins a una fíbula, una agulla que subjectava vestimentes, o una sivella.

devien alçar parets de tàpia. Apareixen també restes de les *tegula*, les teules romanes, i algun element que les

La prospecció amb georadar ha mostrat una gran extensió

identifica ben clar, l'*imbrex*, la peça que les lligava. Els paviments que apareixen al fons són modestos, fets

amb terra batuda o també amb morter de calç. Somien que algun dia aparegui un mosaic. El que sí ha aparegut és ceràmica que permet una datació força exacta: en concret, fragments de ceràmica d'origen nord-africà que ens portarien –per la seva forma i materials– a finals del segle II o principis del segle III de la nostra era. També s'ha trobat ceràmica *sigillata* que s'haurà de datar amb més exactitud.

Tot va confirmant la hipòtesi inicial: que es tractaria

Activitats de les Jornades del Patrimoni, tot el cap de setmana

Vic Les Jornades Europees del Patrimoni inclouen tot el cap de setmana d'activitats a Osona, el Ripollès i el Lluçanès. El Museu de L'Esquerda de Roda acull divendres a 2/4 de 8 del vespre la recitació d'*Antígona* de Sòfocles a càrrec de Montse Vellvehí, amb un diàleg entre el traductor i l'editor del text, Joan Ferrar i Oriol Ponsatí-Murlà. A Vic, també divendres a les 7 del vespre, el Temple Romà acull la conferència “Dels campaners i les campanes” a càrrec de Xavier Pallés, seguida d'una demostració de tocs des del campanar de la catedral. A Prats de Lluçanès, es farà dissabte un recorregut pel bestiar urbà, guiat per Roser Reixach, que partirà de la plaça Nova a les 5 de la tarda. A Folgueroles, s'obre l'exposició “Alpina. Mapes-Literatura-Paisatge”.

d'una vil·la romana, una mena de grans explotacions agràries on sovint hi havia una casa principal, altres habitatges i espais funcionals. Del primer, encara no n'hi ha rastre. “Però el que anem trobant encaixa amb el model.” Sovint, aquests nuclis de poblament allarguen la seva vida durant segles. Àngels Pujol parla als veïns de paciència, de la necessitat d'anar treballant a poc a poc i sense perdre cap informació que pugui donar el jaciment, que provisionalment s'ha nomenat com del Collet de les Moles, encara que alguns veïns discrepen amb aquesta toponímia. “Buscarem la que s'hi ajusti més exactament”, diu l'arqueòloga, que agraeix sobretot la col·laboració de la propietat dels camps de conreu on emergeix el passat romà del poble, que dona totes les facilitats per poder-hi treballar. L'alcalde, Ramon Padrós, explica que es voldria “muntar una petita sala d'exposició” amb el que vagi apareixent en les excavacions. De moment, tot el que s'està fent és gràcies a la iniciativa de l'Ajuntament, amb suport de la Diputació de Barcelona, i Padrós demana més ajut per poder continuar treballant. Al jaciment hi pot haver feina per anys.

La IA i l'art: un xoc o una trobada?

Una exposició a l'ACVic interpel·la sobre la capacitat de la intel·ligència artificial de generar art

Sant Joan ha fet restaurar el llibre més antic del seu Arxiu Municipal

St. Joan de les Abadesses

J.V. Un dels documents històrics més antics que conserva l'Arxiu Històric Municipal de Sant Joan, el *Llibre del Mostassaf*, ha tornat després de ser sotmès a un procés de restauració. El volum conté les normes que regulaven les activitats que tenien lloc a la vila, i comprèn des de l'any 1460 fins al 1773 (el nom de *mostassaf* corresponia a un càrrec funcional que s'encarregava sobretot de contrastar pesos i mesures). El volum restaurat té 48 pàgines escrites sobre pergamí, amb tapes de fusta recobertes de pell. Una afectació antiga per humitat, l'asseca-ment i la brutícia li havien passat factura. Els fulls han estat tractats per estabilitzar-los i garantir la seva preservació futura.

La restauració ha estat a càrrec de la tècnica Magalí Anglada, i s'ha dut a terme gràcies a una subvenció del Servei d'Arxius de la Diputació de Girona. El procés ha permès descobrir detalls que fins ara eren desconeguts de la peça, com uns petits fragments de pergamí que s'havien fet servir per reforçar el lloc del llibre, però que també contenien escrits. Ara s'han separat del *Llibre del Mostassaf* per poder ser analitzats.

Vic

Jordi Vilarrodà

Què passa quan a un programa d'intel·ligència artificial se li demana que creï un retrat realista d'una persona de Sud-àfrica? I quan se li proposa fer música tranquil·la... per a una exposició sobre la ja famosa IA? Són dos dels exemples de com la ja famosa IA pot interactuar (o hauríem de dir interferir?) amb el món artístic, i que es poden contemplar a l'exposició "IA: això no és art", que es pot veure aquests dies a l'ACVic, Centre d'Art Contemporani.

L'origen de l'exposició és una activitat que s'emmarcava dins del projecte Osona Lab City. Un grup de persones es van apuntar voluntàriament al que elles creien que havia de ser un curs sobre intel·ligència artificial. I en certa manera, ho va ser, però el que se'ls va proposar era que utilitzessin els programes per crear els materials de l'exposició. I utilitzant les formes, els llenguatges o les presentacions habituals en les exposicions. "Volíem obrir camps de reflexió crítica sobre la IA, basada en la creació cultural, i el llenguatge artístic és una gran base", explica Joan Soler-Adillon, creador i investigador de la Universitat Oberta de Catalunya (UOC), un dels artífexs de la proposta.

Els resultats permeten

Christian Penedès i Joan Soler-Adillon, amb el text introductori de l'exposició creat amb intel·ligència artificial

observar, per exemple, com els retrats fotogràfics que es demanen a la IA tenen "uns biaixos culturals molt clars", sempre en la línia de la posició dominant de qui controla l'eina tècnica. Es pot portar la IA al límit demanant-li, per exemple, que faci una música de "Kurt Cobain tocant un sintetitzador de 8 bits tot intentant imitar l'estil de Beethoven amb John Lennon cantant de fons". Una manera de mostrar que "anar donant codis a l'eina pot ser absurd: si no en saps gens, no et servirà de gaire per crear... i si en saps

molt, tampoc", diu Christian Penedès, també investigador i docent. El text d'entrada a l'exposició, el que habitualment sol escriure el curador o un crític d'art, també s'ha generat per IA. Un codi QR permet que el visitant accedeixi a tota la conversa que va ser necessària per arribar a un resultat plausible. I ho és, tot i que va costar. L'espai juga amb elements que podríem trobar en exposicions d'art contemporani: unes pantalles amb auriculars on el visitant pot veure creacions en vídeo. "N'hem dit *el panell d'experts*", diuen els

comissaris. Qui vagi a l'exposició trobarà també un espai de treball on ell mateix pot manipular programes d'IA que incidiran en l'exposició. "És un discurs obert a la manipulació, que revisarem setmanalment", diuen els dos curadors. L'experiència tindrà una continuïtat a partir del 4 de novembre, també a l'ACVic. Quatre creadors que, aquests sí, utilitzen conscientment les eines de la IA, presentaran "Art digital: transitant les esclotxes". Seran Alba G. Corral, Roc Parés, Mónica Rikic i la vigatana Joana Moll.

EL 9 NOU obre convocatòria de la 43a edició del Concurs de Portades

L'obra guanyadora té premi de 1.000 euros i surt a la portada de Nadal

Vic

J.V.

Fins al dia 17 de novembre està obert el termini de presentació d'obres per a la 43a edició del Concurs de Portades d'EL 9 NOU. El certamen convoca els creadors a presentar un disseny de la portada per a l'extra de Nadal que es publicarà el dia 15 de desembre. El premi per a l'obra guanyadora és de 1.000 euros, a més de la difusió del treball en les portades de les edicions d'Osona-Ripollès-Lluçanès-Moianès i del Vallès Oriental.

Al certamen s'hi poden presentar persones de més de 16 anys, nascudes o residents en qualsevol de les

quatre comarques de difusió d'EL 9 NOU. Cadascun ho podrà fer amb una obra única que s'ha de presentar físicament muntada sobre un suport rígid. El disseny ha de ser pensat per ser imprès

Els treballs es poden presentar fins al dia 17 de novembre

en quadricomia, sota la capçalera del diari, i el tema és lliure.

El jurat, format habitualment per professionals del disseny, artistes o docents, farà públic el veredict el

dia 1 de desembre, i el premi s'entregarà durant el mes de gener, coincidint amb l'exposició de les millors obres presentades segons la tria que faci el mateix jurat.

El Concurs de Portades d'EL 9 NOU ha esdevingut una cita destacada, sobretot per als dissenyadors joves. L'any passat, el premi el va guanyar Rossend Vall, alumne de l'Escola d'Art de Vic. L'evolució estètica i temàtica dels treballs que es presenten al concurs ha acabat essent un retrat de cada moment de les darreres quatre dècades, com es va evidenciar en l'exposició itinerant que es va muntar amb motiu dels 40 anys de l'inici del premi.

concert

LOS SIREX

Gama 2 SL

ds. 21 d'octubre
20h - La Polivalent

7 € anticipada / 10 € taquilla

Temporada 2023 / 2024

LA POLIVALENT

Amb el suport de:

La Cabanya de l'art i la natura

L'espai d'exposicions del Castell de Montesquiu replanteja l'activitat al cap de vint anys

Montesquiu

Jordi Vilarrodà

Al cap de vint anys d'haver començat a funcionar com a espai d'exposicions, la Cabanya del Castell de Montesquiu es replanteja. Continuarà acollint artistes, però a partir d'ara ho farà amb un fil conductor de totes les activitats, que serà el de la natura i l'entorn. Blai Marginedas i Anna Dot, coneguts per la seva trajectòria en la gestió cultural i la curadoria artística, es fan càrrec de la programació en aquest singular edifici situat al costat del castell, on el proper dia 21 d'octubre s'inaugurarà la primera exposició de la nova etapa.

La Cabanya "ha funcionat molt bé tot aquest temps", explica Carles Àngel Hernández, director del Parc Natural del Castell de Montesquiu. Amb exposicions temporals que duraven un mes i es feien gairebé a demanda dels mateixos artistes que hi volien portar la seva obra. "Però tenia més sentit que es relacionés amb el que és el parc", afirma. L'art i l'educació ambiental es donaran la mà en la nova etapa, que posarà l'objectiu en les escoles. Per això passarà d'estar només obert els caps de setmana a fer-ho també en dies feiners. I amb una idea "que tingui coherència i continuïtat", de manera que el visitant "sàpi-

D'esquerra a dreta, Joan Carles Àngel, Anna Dot i Blai Marginedas, davant la Cabana del Castell de Montesquiu

ga què hi trobarà, encara que cada exposició sigui diferent".

Aquesta és la feina de Marginedas i Dot, que entenen l'espai com una part més de l'oferta del parc i volen convidar-hi creadors que treballin a partir del seu entorn natural. I si pot ser, "de proximitat amb el territori". Ho faran com a membres de Morir de Frío, un col·lectiu artístic que portava un temps en pausa en la seva activitat i que han *rescatat* per al nou encàrrec. Les exposicions tindran ara més durada, de tres mesos, coincidint amb els

trimestres del curs escolar. I l'estiu es continuarà reservant als artistes locals, que exposen en el Bisaurart.

■ EL BOSCO, DE NIT

L'artista i ambientòloga Paula Bruna és qui estrenarà l'etapa nova de la Cabanya. I ho farà amb "Mil ulls m'observen", una exposició que utilitzarà com a matèria primera les fotografies obtingudes per una dotzena de càmeres de fototrampeig que el parc té instal·lades dins dels seus límits. "L'espai expositiu es convertirà en un

bosc nocturn", explica Dot. Amb els ulls dels animals "que quan tu entres al bosc, ells ja saben que ets allà encara que no els vegis". Paula Bruna ja havia treballat el tema en el festival Art & Gavarres, i ara ha fet un pas més en aquesta línia, comptant amb la col·laboració del personal del Parc Natural del Castell de Montesquiu. L'exposició s'acompanyarà d'una activitat didàctica pensada per a les escoles. I tindrà un repte: *enfosquir* un espai que es caracteritza per la llum que hi entra per la seva gran arcada.

Ribes de Freser crea un festival escènic, el Ribes Enxerina

Ribes de Freser Els dies 3 i 4 de novembre, Ribes de Freser acollirà un nou festival d'arts escèniques que porta per nom Ribes Enxerina i que està impulsat pel Proyecto Senda. La població acollirà un total de set actuacions al llarg del cap setmana. Una de les condicions del festival era que totes les companyies convidades havien de ser de fora de Catalunya: n'hi ha tres del País Basc, tres del País Valencià i una de Navarra. Al festival hi haurà circ amb Zirkozaurre i Save The Temazo, titelles amb Panta Rheu Antzerkia, dansa amb Anna Mateu o i teatre amb la companyia ambulat Xateatre. Totes les actuacions seran al carrer i gratuïtes.

Els 'Cants del pou' de Toni Casassas, a Folgueroles

Folgueroles El poema *El comte Arnau* en la versió de Jacint Verdaguer és el punt de partida de *Cants del pou*, la proposta musical creada per Toni Casassas que aquest dissabte a les 7 de la tarda es podrà veure a l'església de Santa Maria de Folgueroles. El projecte va néixer l'abril de 2022 en una altra església, la de la Pietat de Vic, i des de llavors ha anat evolucionant: al cant despullat i nu de Casassas s'hi sumen ara el violí d'Àlex Puig i el violoncel de Núria Galvany, tots dos del Col·lectiu Brossa.

Toni Mirabent, en els límits de la fotografia

Exposa "La Llum (Solaris)" a El Bart de Vic

Vic

Aleix Mataró

A l'entrada d'El Bart, al carrer de la Riera de Vic, hi han penjat cinc grans fotografies de Toni Mirabent, primera part del projecte "La Llum (Solaris)". Fan 1,20 per 1,20 metres. Capturen paisatges, segons l'artista en un intent de seqüenciar metafòricament un cicle. Ell parla del "naixement de la civilització fins a la seva desaparició". Un aspecte que crida l'atenció és que les fotografies estan compostes per papers quadrats més petits. Mirabent aclareix que la raó és tècnica: "No hi ha papers tan grans pel que vull fer".

La mida total de la imatge

és la mida de la càmera estenopeica de fusta que es va construir el fotògraf. Volia capturar el màxim d'imatge amb aquesta caixa que el que fa és capturar la llum i la plasma sobre paper sensible. La càmera estenopeica de Mirabent fa 1,20 x 1,20 i el negatiu, que és paper sensible, la mateixa mida. Havia de posar-hi els papers el dia anterior, a les fosques. El dia següent carregaven la càmera i anaven a fer les fotos. Destapaven l'objectiu, s'estava una estona deixant passar la llum que es fixava en forma d'imatge sobre el paper sensible que fa de negatiu. Tornaven a l'estudi i allà havia de positivament la imatge sobre el paper foto-

Toni Mirabent, davant d'una de les fotografies que exposa a El Bart de Vic, fetes amb càmera estenopeica

gràfic. En algunes imatges el centre està més definit que el voltant. En aquestes es veu bé com treballa la càmera, amb la forma rodona de l'objectiu i que agafa més llum del centre. En canvi hi ha una

imatge de la neu en què ha quedat tota la llum igualada. El treball de Mirabent té aquest grau d'experimentació i en aquest cas la càmera ha millorat la imatge.

El raonament del projecte

el va explicar l'autor durant la inauguració, diumenge passat, en què també vam poder sentir la vigatana Cèlia Tort fent una versió a l'oboè de les imatges, amb cinc interpretacions musicals improvisades.

Un gran inici dels Grans Concerts

La Franz Schubert Filharmonia va brillar diumenge a L'Atlàntida amb Casals, Rodrigo i Dvorák

Grans Concerts. Franz Schubert Filharmonia. L'Atlàntida, Vic. Diumenge, 8 d'octubre de 2023.

Vic

Montserrat Rius

Amb un concert extraordinari en la forma i el fons s'iniciava la temporada de Grans Concerts a L'Atlàntida. La Franz Schubert Filharmonia la va inaugurar acompanyada del guitarrista Milos Karadaglic. Pau Casals es va fer present a la sala amb el preciós poema simfònic i sardana *Sant Martí del Canigó*, amb una bellíssima afinació i execució, i amb una versió del *Cant dels ocells*, en un primer bis, meravellosament interpretada pel violoncellista de la formació, Bruno Hurtado.

Tancava la primera part el *Concierto de Aranjuez* de Joaquín Rodrigo amb el gran guitarrista montenegrí de solista, una peça que es va sentir amb un so molt clar i

El guitarrista Milos Karadaglic, en primer terme, amb el director Tomàs Grau a la batuta de la Franz Schubert Filharmonia

equilibrat entre l'orquestra i la guitarra. El primer moviment, l'*allegro con spirit*, va ser només l'aperitiu d'un magnífic *adagio* que ens va ficar els pèls de punta i gairebé ens va fondre. Virtuosisme en la guitarra i una conducció orquestral impe-

cable del director Tomàs Grau. De regal, *Làgrima* de Francesc d'Assís Tàrrega, un *momentum* musical de plena introspecció i sentiment.

A la segona part, amb la *Simfonia del Nou Món* d'Antonín Dvorák, l'orquestra i el seu director van desplegar

un so impecable, harmònics, impetuós especialment en les fanfàrries inicials i que va acabar amb un *Allegro con fuoco* que gairebé fa aixecar el públic de la cadira. Una orquestra que any rere any puja graons i guanya en prestigi. Un director que trans-

I de L'Atlàntida... al Carnegie Hall

Vic Va ser marxar de Vic i preparar-se per agafar l'avió. La Franz Schubert Filharmonia se n'anava a Nova York per actuar per primera vegada en una de les grans sales de concerts de la ciutat, el Carnegie Hall. Aquí hi havia actuat en nombroses ocasions Pau Casals. Ho va fer dimarts, amb el mateix programa que havia presentat a L'Atlàntida, on les referències a Pau Casals eren ben intencionades: el mestre del Vendrell havia actuat en més de trenta ocasions al Carnegie Hall. El públic novaiorquès que omplia la sala els va aplaudir dempeus, al final. Creada l'any 2006 com a Camera Musicae, l'orquestra va canviar de nom ara fa dos anys, quan va començar el seu salt internacional.

met als músics la seva passió, que no força la interpretació, que deixa fluir. Intel·ligent, amb el gest ample, dirigeix amb elegància i claredat.

Dos bisos i un final de concert que deixaven a tothom amb ganes de tornar-hi com més aviat millor.

Premi de narrativa eròtica a Xevi Solé

L'escriptor taradellenc guanya per segon cop el guardó de la DO Penedès

Taradell

Laia Miralpeix

El taradellenc Xevi Solé ha aconseguit el primer premi de la 7a edició del Concurs de Literatura Eròtica DO Penedès amb l'obra *Que t'aprofiti*. Es tracta d'un relat que "narra l'arriscat periple d'un gra de raïm al llarg del cos d'una dona nua mitjançant una prosa poètica amb

certes dosis d'humor", diu l'autor. I ho fa en primera persona, és a dir, que és el mateix raïm qui explica les seves vivències "i la seva capacitat de supervivència en el cos de la dona".

El lliurament de premis es va fer dissabte al celler A.T. Roca de Sant Sebastià dels Gorgs i Solé es va emportar un premi de 500 euros i un lot de 12 ampolles de vi de diversos

cellers de la DO del Penedès. Els 13 relats finalistes es publicaran en un llibre. El certamen està organitzat per la Fundació Futura Penedès i no és la primera vegada que Solé el guanya. Fa quatre anys ja ho va fer amb *Garnatxa negra* i també ha estat guardonat en altres premis com el Sols-tici de Taradell o el Pacte de Sant Sebastià a Santa Eulàlia Riuprimer.

Xevi Solé, aquesta setmana a la Biblioteca Antoni Pladevall de Taradell

Les cobles Cani-go! i Ciutat de Girona, en concert al Cirvianum

Torelló La cobla torellonca Cani-go! i la Ciutat de Girona compartiran escenari aquest dissabte al Teatre Cirvianum, en l'habitual concert que organitza l'Agrupació Sardanista de Torelló. En la primera part, la Ciutat de Girona interpretarà clàssics de la sardana amb obres de Ricard Viladesau, Vicenç Bou o Josep Saderra, i a la segona s'hi afegirà la Cani-gó! a per fer conjuntament peces per a dues cobles. El concert comença a les 8 del vespre.

Ballet de Barcelona presenta
Gran gala de dansa

BALLET
DG. 22 / 10 / 23 - 18.00 h
teatrecirvianum.cat

Conspiranoia

TEATRE
DS. 21 / 10 / 23 - 20.00 h
teatrecirvianum.cat

Des del moment en què es van posar uns patins per primera vegada, el patinatge ha estat una part molt important dels germans Pérez Montero. Tot

l'esforç i les hores d'entrenament van tenir la seva recompensa en el Mundial de patinatge disputat a Colòmbia aquest setembre. La germana gran, la

Sara, va assolir l'or amb el xou petit del CPA Tona, i l'Arnau va ser campió del món júnior en individual. El vincle va jugar un paper clau en la competició.

Els Pérez són germans d'or

Arnau Pérez ha sigut campió mundial de patinatge júnior i Sara Pérez, formant part del xou petit del CPA Tona

Tona

Guillem Freixa

El Mundial de patinatge disputat a Colòmbia el recordaran tota la vida a casa els Pérez Montero. No és per menys, ja que en la competició d'Ibagué la germana gran, la Sara, va aconseguir el seu segon or mundial formant part del grup de xou petit del CPA Tona, mentre que el germà petit, l'Arnau –que també forma part del club tonenc–, va alçar-se amb el Campionat del Món júnior en individual. Dos èxits en què el vincle familiar hi va tenir un paper clau, sobretot en la victòria de l'Arnau: “El primer entrenament i el programa curt no em van anar gens bé”, recorda el patinador, que va finalitzar la primera part en competició en quart lloc. Els nervis de disputar per primer cop un mundial “em van jugar una mala passada”, una situació que només arribar a Colòmbia –just abans que l'Arnau competís en el programa llarg– va detectar la seva germana Sara: “És una situació que impressiona, i l'inici se li va fer una mica gros”. Davant d'aquest escenari, “vam tenir una xerrada”, desvelen els dos germans, en què la Sara li va mostrar tot el seu suport: “Li vaig dir que gaudís del moment, perquè era una situació que qui sap si viuria mai més. I que ho fes el millor possible, però sense cap pressió”. Una recomanació que l'Arnau reconeix que

Sara i Arnau Pérez, al mig de la pista del pavelló de Tona amb els seus patins i les medalles d'or aconseguides al Mundial de Colòmbia

va fer el seu efecte, i en el programa llarg “vaig sortir a pista sense res a perdre” i la cosa “va funcionar molt bé”. Després d'aquest primer or de l'Arnau, va arribar el torn de la Sara amb el xou petit. “Notàvem la pressió de competir contra grans rivals com el Cunit”, però l'equip tonenc va sortir molt concentrat a la pista i va assolir el repte de revalidar el títol mundial. Una victòria que van poder celebrar a Colòmbia mateix amb els seus pares “amb molta emoció”.

I és que sense cap mena de dubte, la primera dedicatòria dels èxits aconseguits a Ibagué va pels seus pares, César Pérez i Loli Montero. “Si no hagués estat per ells, no hauríem pogut anar mai a entrenar”, ressalta l'Arnau, tot recordant les hores de cotxe del pare portant-los als entrenaments i a les competicions. En aquesta mateixa línia, la Sara posa en valor la feina de la mare, “que ens ha fet tots els mallots i sempre s'ha cuidat del tema vestuari”. Així doncs, tots dos

coincideixen en la voluntat de dedicar aquests triomfs a ells: “És com la manera d'agrair-los tot el que han fet per nosaltres”.

Les dues medalles d'or aconseguides aquest setembre simbolitzen un cim en una trajectòria en el món del patinatge que va començar la Sara amb 5 anys fent una extraescolar al col·legi Sagrat Cor de Vic. Després de superar tots els certificats de la base, i ja a Tona, la gran dels Pérez es va incorporar al xou petit del Tona, on han arribat

els èxits més destacats de la seva carrera.

Una mica més recargolada és la història de l'Arnau: “Jo feia hoquei patins”, explica, tot afegint que els entrenaments amb l'estic i la pilota no l'acabaven de convèncer. De fet, la seva germana recorda que es passava les sessions “fent exercicis de patinatge”. Finalment, l'Arnau va penjar l'estic i es va passar a les piruetes i salts sobre les quatre rodes. Amb encert, sense cap mena de dubte.

Un primer derbi matiner entre Voltregà i Manlleu

Tot just es juga la quarta jornada de lliga

Sant Hipòlit de Voltregà

G.F.

Tot i que la temporada es troba a les beceroles, el calendari de l'OK Lliga femenina ja ens deixa el primer derbi osonenc de la competició. Voltregà Moventó Stern i Martinèlia Manlleu es veuran les cares a Sant Hipòlit aquest dissabte a 2/4 de 6 de la tarda. Per la part

voltreganesa, el tècnic David Noguera explica que l'equip ve de dos partits complicats contra el Telecable Gijón i el Palau –amb un empat i una derrota–, i que és el joc i l'actitud mostrada contra les asturianes “el que ens marca el camí del que volem i el que portem treballant des de la pretemporada”. De les rivals, Noguera en destaca que són un equip “amb més

experiència”, però que han de fer valer “la fortalesa de jugar a casa i d'un projecte en creixement”.

Des de Manlleu, l'entrenador Jordi Boada passa pàgina de l'ensopegada a casa contra el Bembibre en forma d'empat en l'última jornada, i assegura que els ha de servir de lliçó “per saber jugar més tranquil·les quan les coses es compliquen”. Boada també visualitza “el derbi més obert de les últimes temporades”, tot posant l'accent que en el cas de la seva plantilla “hem fet un equip gairebé nou” i en aquesta arrencada “estem en evolució i cal afinar coses”.

L'Estic Vic juga un torneig a Astúries

Ovideo L'Estic Plana de Vic va disputar el passat cap de setmana un torneig per a veterans a Oviedo. Els vigatans van empatar a un contra el Grado, i van aconseguir superar la Cibeles per 4 a 2.

Adrià Pericas, amb la seva bicicleta en una imatge captada des de l'ermita de Vilageriu, a Tona, amb el Montseny al fons

Adrià Pericas, amb el plat gros

El ciclista tonenc tanca la seva primera temporada com a júnior amb uns resultats excel·lents tant en l'àmbit català com l'estatal, i amb la participació en un mundial

Tona

Guillem Freixa

El plat gros i el pinyó petit és el desenvolupament de la bicicleta que, amb una bona força de cames, permet assolir la màxima velocitat. Aquest engranatge és el que sense cap dubte ha posat el tonenc Adrià Pericas en el seu primer any de júnior per anar llançat cap a uns resultats excel·lents. De fet, el seu nom va saltar a primera línia mediàtica a través d'un vídeo on se'l veia enganxat a la roda

de qui seria campió del món –Van der Poel– durant un entrenament. “Vaig veure un mallot taronja i una bicicleta Canyon i no se'm va ocórrer més que seguir-lo.” Ho va aconseguir, “però anava molt ràpid”, reconeix Pericas.

Un Pericas que és molt més que aquesta anècdota. I és que els resultats en la seva primera temporada com a júnior l'avalen com una de les promeses del ciclisme estatal. “He gaudit molt”, comenta, tot destacant les diverses proves internacionals a les quals

ha pogut competir. Precisament la campanya va començar amb un gran resultat a la Due Giorni Eroica, “que seria com l'Strade Bianche dels professionals”, on Pericas va quedar cinquè de la general i líder de la muntanya. Poc després arribava la participació a la Paris-Roubaix, una experiència que defineix com a “increïble”, ja que només corren unes hores abans que els UCI “i l'ambient és espectacular”. Hi va acabar 23è.

On sí que va aconseguir ser el més ràpid va ser al Campio-

nat de Catalunya, un èxit que li va permetre vestir el mallot amb la senyera “i va ser tota una satisfacció”.

Pel que fa a la seva participació al Campionat d'Espanya, Pericas va acabar en setè lloc en la prova en ruta, i es va enfil·lar fins a la segona posició en la contrarrelotge. Tot i aquest bon resultat lluitant contra el cronòmetre, a Pericas li agraden “les grans voltes” i es considera “un bon escalador”. Els qui el coneixen bé, però, en destaquen la polivalència per competir en

qualsevol perfil i situació.

Ho va demostrar al Campionat del Món disputat a Glasgow aquest agost. El ciclista tonenc va aconseguir aguantar en el grup principal de la cursa, i no va ser fins a l'esprint final quan “tot l'esforç i patiment” va passar factura i va perdre algunes posicions. Acabar en 26è lloc i com a ciclista espanyol més ben classificat “és per estar molt content”.

Va protagonitzar un vídeo viral perseguint la roda de qui seria campió del món

Nascut en una família d'enamorats del ciclisme, de petit va començar a pedalar a l'escola de Josep Jufre. En edat cadet, el seu rendiment no va passar desapercebut i es va incorporar al Purito Team Torrent, club amb el qual ha competit aquesta temporada. Amb 17 anys veu com s'acosta l'oportunitat de fer el salt cap al ciclisme professional, i és conscient que això passa per fer una segona gran temporada en júnior. Amb l'objectiu de tornar a competir “en les millors carreres possibles i millorant els resultats d'aquest any”, Pericas destaca la il·lusió que li fa participar al Tour de Valromey, “el que seria el Tour de França per a juvenils”.

Amb la satisfacció d'haver fet una bona feina durant la temporada, li toca descansar unes setmanes. Des de Tona, però, continuarà entrenant per les carreteres de la comarca, amb especial predilecció per una pujada emblemàtica com és la de Collformic.

Marcelli fa podi i Raga és sisè al trial d'Andorra

Andorra la Vella En la cinquena prova del Campionat del Món de trial *indoor*, el pilot d'Honda establert al Montanyà Gabriel Marcelli va aconseguir la tercera posició. El gallec va fer una molt bona actuació des del principi i això li va permetre accedir a la final. En aquesta fase no va poder superar Jaime Busto i Toni Bou, que va ser el guanyador. Pel que fa a Adam Raga, el pilot de TRRS va tenir diverses errades en la primera i segona ronda de classificació que el van allunyar de la final. El centellenc va quedar en sisena posició. En la general del Mundial, Marcelli és tercer i Raga el persegueix des de la quarta posició.

Carles Rosselló i Carles Basart guanyen el ral·li Terra de l'Aigua de Viladrau

Viladrau Collsaplana, Coll de Revell, la Trona o Cladells van ser alguns dels trams que va incloure la cinquena edició del ral·li Terra de l'Aigua que es va disputar el passat cap de setmana a Viladrau. En la competició, que era puntuable per a la copa gironina de regularitat, Carles Rosselló i Carles Basart van ser els guanyadors al volant d'un Peugeot 205. Els dos pilots van protagonitzar una bonica lluita amb Jordi Sala i Jordi Baus, que van ser segons.

Més d'un centenar de pilots en la prova del campionat Cota de trial a Taradell

Taradell Amb una destacada participació de 110 pilots, Taradell va acollir el passat cap de setmana el campionat Cota Osona de trial. Els guanyadors per categories van ser Arnau Escarrà (Vermell), Carles Mas (Blau), Aleix Ávalos (Blau Sub-16), David Vilaseca (Verd), Miquel Mas (Verd Sub-16), Josep Maria Garcia (Groc) i Adrià Raña (Groc Sub-16). Des de l'organització donen gràcies a l'Ajuntament de Taradell i a tothom qui va col·laborar en la cita de trial.

S'imposa en la prova francesa del Challenge Tour, la segona categoria del golf continental

El golfista Lucas Vacarisas, del Montanyà, estrena el seu palmarès en el circuit europeu

El Brull

Mateu Sabala

El golfista del Montanyà Lucas Vacarisas ha inscrit el seu nom al Challenge Tour –la segona màxima categoria del golf europeu– després d'aconseguir la victòria el passat cap de setmana al Hopps Open de la Provença, a França. Aquesta bona actuació no només suposa la seva primera victòria en el circuit professional europeu, sinó que li obre les portes a fer el salt a la màxima categoria, l'European Tour.

En territori francès, Vacarisas va aconseguir una espectacular targeta de 20 cops sota el par, i amb aquest rendiment va superar el jugador gal·lès Oliver Farr (-18) i el francès Félix Mory (-18). "He colpejat molt bé la bola, he tingut paciència i he estat

Vacarisas, amb el trofeu que l'acredita com a guanyador del Hoops Open de golf

tota l'estona molt concentrat", assegurava tot just finalitzar la competició. Vacarisas viatjava al torneig amb l'objectiu de col·locar-se entre els set primers, i amb la puntuació obtinguda situar-se entre els 90 millors del rànquing, però el rendiment va superar totes les seves expectatives.

Amb aquesta victòria, Vacarisas fa un salt espectacular de 89 posicions en el rànquing del Challenge Tour, i se situa en la posició 39 de la general. Després d'un any complicat pel juga-

Amb la victòria té opcions de pujar a la màxima categoria

dor osonenc, el golfista del Montanyà podrà disputar la final del circuit prevista entre el 2 i el 5 de novembre a Mallorca. Aquest cap de setmana, Vacarisas també competirà a l'open de Hainan, a la Xina, on espera sumar més punts per acostar-se a l'objectiu d'ascendir de categoria. El golfista assegura que el triomf a França "m'ha canviat de manera espectacular el final de temporada", i ara espera "donar el màxim rendiment i fer-ho el millor possible".

Els quatre atletes del CA Vic fan podi amb Catalunya al campionat estatal Sub-16

Gijón (Astúries)

EL 9 NOU

Els quatre atletes del Club Atlètic Vic que participaven amb la selecció catalana al Campionat d'Espanya Sub-16 van contribuir a assolir el podi per equips en la competició que es va disputar el passat cap de setmana a

Gijón. En categoria femenina es van poder penjar una medalla de plata després d'un final molt ajustat amb Madrid, que va ser la campiona. En la categoria masculina, Catalunya va ser tercera per darrere del País Valencià i Madrid.

Pel que fa als resultats individuals, Aina Gost va ser

D'esquerra a dreta, Gadó, Gost, Gorgals i Sañas

sisena en martell amb un llançament de 37,29 metres. Núria Sañas, que competia en 3.000 metres marxa, va quedar vuitena, amb un temps de 16 minuts. Miquelina Gorgals estava convocada com a reserva en combinada. En nois, Ashraf Gadó va contribuir a guanyar la cursa de relleus del 4x300 metres.

La convocatòria amb la selecció catalana de quatre atletes del club vigatà en categoria Sub-16 –haurien sigut cinc perquè Esperanza Ebué estava lesionada– ha sigut un fet extraordinari en la història de l'entitat.

FUNDACIÓ UE VIC

Acord entre la Llar Juvenil i la Fundació UE Vic

Vic La llar Juvenil de Vic i la Fundació UE Vic han signat un acord de col·laboració que facilita l'accés als joves i infants tutelats per la Generalitat a les activitats lúdiques i esportives que realitza el club vigatà.

CLUB VÒLEI TARADELL

El Club Vòlei Taradell creix en equips i jugadors

Taradell Aquest curs el Vòlei Taradell tindrà 12 equips, dos més que la temporada passada, i aplegarà més de 120 jugadors i jugadores. Diumenge passat se'n va fer la presentació al pavelló d'El Pujoló de Taradell.

El Moto Club la Torre organitza el Campionat d'Espanya i de Catalunya de la disciplina

L'enduro de primer nivell se cita a la Torre d'Oristà

La Torre d'Oristà

Guillem Freixa

La Torre d'Oristà es convertirà aquest cap de setmana en la capital de l'enduro amb la disputa del Campionat d'Espanya i de Catalunya de la disciplina. "Per un poble com el nostre, organitzar una prova així és un honor i un orgull", deixa anar Marc Sucarrats, membre del Moto Club la Torre d'Oristà. No serà la primera vegada que la població del Lluçanès acull una cursa d'aquesta envergadura, però sí el primer cop que l'organització recau en el creat fa poc Moto Club la Torre d'Oristà.

La llavor de tot plegat es va plantar ara fa quatre anys amb la disputa d'una prova puntuable del Campionat de Catalunya de la modalitat, sota l'aixopluc del Moto Club Lluçanès. La bona experiència i l'èxit organitzatiu els va obrir la porta a acollir una prova del Campionat d'Espanya i de Catalunya de la disciplina l'any 2021. L'esdeveniment va ser possible gràcies al suport del Moto Club

Part de la junta del Moto Club la Torre d'Oristà i organitzadors de la prova, aquest dimecres a la tarda

Riuprimer Gas i Rocs. Ara, tots aquests companys del motor també els ajudaran, però el Moto Club la Torre ja camina sol. "Al poble hi ha ganes i il·lusió de fer coses en aquest sentit", ressalta Sucarrats. I és que amb una junta formada per 12 per-

sones "molt vinculades al motor i a les motos", l'entitat s'ha consolidat fins al punt de poder acollir enduro de primer nivell aquest cap de setmana.

I és que les xifres permeten fer una idea de la moguda que acollirà la població del

Lluçanès: en el campionat estatal hi havia confirmats 112 inscrits, "i amb els de la competició catalana comptem vorejar els 200 pilots". Pel que fa als voluntaris en seran més d'un centenar.

La competició també tindrà l'al·licient de ser l'última

cita del calendari, "i on es decidiran els guanyadors de totes les categories". Aquest interès de ben segur que portarà un bon grapat d'aficionats fins a la Torre d'Oristà. Sucarrats recorda que fa dos anys, i sortint de pandèmia, "van passar entre dues i tres mil persones", fent evident l'interès del públic per l'enduro.

Entre els pilots hi ha noms de primer nivell nacional i internacional –com poden ser Josep Garcia o Jaume

Els guanyadors de totes les categories es decidiran en la prova lluçanesa

Betriu-, així com una bona representació local, amb figures com Mireia Badia, Pau Tomàs o els joves Arnau Font i Guillem Sucarrats. Els competidors hauran de cobrir un recorregut d'uns 56 quilòmetres, així com tres especials d'entre quatre i sis quilòmetres. "Ens faria falta algun ruixat per millorar el terreny", es lamenta Sucarrats. Tornant a les xifres, una bona mostra de la feina dels organitzadors es pot comptabilitzar amb les estakes i banderes per marcar el recorregut: "N'hem plantat entre sis i set mil".

Ramon Cornet i Dani Noguer guanyen la Clio Trophy de ral·li

Madrid

G.F.

Malgrat la cinquena posició final al ral·li de Madrid disputat el passat cap de setmana, Ramon Cornet i Dani Noguer van aconseguir en la prova madrilenya la puntuació suficient per lligar en curt el campionat Clio Trophy sobre terra, convocat per Renault Espanya. I és que la feina de la parella osonenca fins a la cita de Madrid havia sigut impecable: tres victòries en els tres primers ral·lis –el Príncep de Astúries, el Reino de León i el Terras da Auga– del calendari. "Estem molt contents", explica Cornet, tot destacant que més enllà d'haver guanyat el campionat "hem sigut molt regulars en les proves".

En el ral·li de Madrid els integrants de l'equip Brunet Competition van tenir problemes mecànics en els dos primers trams. "De mica en mica vam anar remuntant", explica Cornet, fins arribar a

assolir la cinquena posició en la general, i la quarta a efectes de puntuació.

El resultat els permet arribar a "l'objectiu que teníem des del primer dia", com era imposar-se en aquest campionat sobre terra que té l'aixopluc de la marca francesa del romboide. Amb la victòria de la classificació general al sac, Cornet i el seu copilot, Dani Noguer, participaran en l'última prova de la Clio Trophy, que serà ni més ni menys que el Rally RACC Costa Daurada de la setmana que ve. "Volem acabar la temporada guanyant el ral·li de casa", assegura Cornet, reconeixent que la participació en aquesta competició –que tindrà lloc entre dijous i diumenge de la setmana que ve– "ens fa especial il·lusió".

La bona temporada i el títol a la Clio Trophy sobre terra ha de permetre a Cornet i Noguer afrontar nous reptes en el món del ral·li de cara a l'any que ve. Una de les opcions que hi ha sobre la taula

Ramon Cornet i Dani Noguer celebrant el triomf a la Clio Trophy

és córrer algunes proves del campionat estatal de terra, però en les converses amb la marca que han de tenir lloc en les properes setmanes també es valorarà si la parella osonenca competeix a la Clio Trophy a França. Al bressol de la marca, aquesta competició gaudeix d'un gran prestigi.

D'altra banda, el ral·li de terra de Madrid també va servir per coronar Gil Membrado com a guanyador en la categoria de dues rodes motrius, així com també per convertir-se en el més ràpid entre els menors de 26 anys. La prova era puntuable per a la Copa d'Espanya de ral·lis de terra.

El pilot d'Olost, de només 15 anys, competia amb l'equip PCR Sport al volant d'un Ford Fiesta. Membrado va fer una actuació brillant en els rapidíssims trams de la competició, de mica en mica es va anar acostant a les primeres posicions i finalment en l'última especial va aconseguir rematar la feina al costat de l'experimentat copilot Manel Muñoz. En la classificació general de la Copa d'Espanya de terra Membrado és tercer, amb els mateixos punts que el segon i a set del primer, quan queden dues proves: Granada i Pozoblanco.

La competició va aplegar 123 binomis, i Catalunya va aconseguir l'or en totes les categories

Domini osonenc en la copa Interautonomies disputada a Vic

Vic

EL 9 NOU

Els èxits del combinat català en la copa Interautonomies de raid hípic que es va disputar a Vic el passat cap de setmana van tenir un destacat protagonisme osonenc. La competició es va disputar amb tres proves de velocitat controlada: una de 80,6 quilòmetres amb tres fases i a una velocitat màxima de 16km/h; una altra de 64,5 quilòmetres també amb tres fases i una velocitat màxima de 15km/h, i una última de 44,5 quilòmetres amb dues fases i 15 quilòmetres per hora de velocitat màxima. En la jornada a la capital d'Osona també es disputaven els campionats d'Espanya aleví/infantil, la copa Cavalls Joves i la final d'AECCA.

En la prova de 40 quilòmetres Catalunya es va adjudicar l'or amb un equip format per Júlia Soler (Tona), Georgina Molist (Manlleu), Martí Garolera (Manlleu), Cèlia Orozco (Torelló i Vic) i

Foto de família dels integrants del combinat català que va participar al raid

Amàlia Plana (Torelló). En el Campionat d'Espanya infantil el podi també va ser osonenc amb Júlia Soler (or), Georgina Molist (plata) i Carla Parés (bronze). Parés també va

guanyar en la copa de cavalls joves.

En el raid de 60 quilòmetres l'or de Catalunya va arribar a través de l'equip format per Maria Reig, Arlet

Formiguera, Àngel Ballesteros –totes elles de Taradell–, Jana Francàs (Tona) i Òria Franquesa (Vic i l'Estany). Maria Reig va aconseguir la plata en el Campionat

d'Espanya infantil, mentre que Denis Busoms (Moià) va aconseguir el bronze en l'estatal i en la copa de cavalls joves, on va guanyar Biel Miranda.

En la categoria 0*, el triomf català es va aconseguir amb Núria Mundó (Roda de Ter), Gerard Martínez (Vic i Arbúcies), Paula Roquer (Sant Julià de Vilatorrada), Marc Salvans (Centelles) i Gal·la Ferrer, també de Sant Julià. En aquesta competi-

Els èxits demostren el potencial d'Osona en els raids hípics

ció, el podi del Campionat d'Espanya infantil va ser tot osonenc: Núria Mundó es va emportar l'or; Gerard Martínez, la plata, i Paula Roquer, el bronze. L'èxit es va repetir en la copa de cavalls joves, on l'or va ser per a Cucut Cost, de Gerard Martínez; la plata, per a Absis de Montfluq, de Paula Roquer, i el bronze, per a Corsario de Solavilla, de Marc Salvans. La cap d'equip, Anna Jordà, va agrair "l'esforç i dedicació" per assolir tots aquests èxits.

ESPACI ESPECIAL: Club Tennis Vic

Hi participen els 380 millors jugadors en l'àmbit català, 16 dels quals formen part de l'Escola de Pàdel del club vigatà

El Club Tennis Vic acull el Campionat de Catalunya de menors de pàdel

A les instal·lacions del Club Tennis Vic s'està disputant del 6 al 15 d'octubre el Campionat de Catalunya de menors de pàdel, un torneig que acull els millors jugadors d'aquest esport en categoria Benjamí, Infantil i Júnior. La competició està organitzada per la Federació Catalana de Pàdel amb el suport del CT Vic.

El cap de setmana passat es va disputar la fase prèvia i de consolidació i des d'aquest divendres i fins diumenge es jugarà la fase final. En total hauran passat per les pistes del CT Vic 190 parelles de pàdel, és a dir, 380 jugadors que estan oferint un alt nivell de joc i de competició. Entre ells, vuit parelles de l'Escola de Competició i Precompetició de pàdel del Club Tennis Vic. Es tracta de Marc Campdelacreu i

Catorze dels setze jugadors del CT Vic que participen al Campionat de Catalunya de menors d'enguany

Iker Rabinad, Helga Pericas i Anna Freixanet, Laia Pastor i Marina Collell, Nico Dumont i Max Climent, Pau Paré i Roger Campdelacreu, Mariona Gó-

mez i Irene Altés, Biel Camacho i Nil Mansanilla i Josep Molas i Nin Serra. Dissabte a les 5 i a les 6 de la tarda es disputaran les semifinals i diumenge a les

12 del migdia, les finals de les respectives categories. Des del CT Vic, que acull el campionat per primera vegada i que està emmarcat dins dels actes

del 75è aniversari, animen a tothom a veure el gran nivell d'aquest torneig que compta amb un gran nombre de jugadors de renom.

TERRA DE MASIES (22)

Fins a 26 generacions de la mateixa família s'han anat succeint a la masia d'El Banús, a Tavèrnoles, que podria tenir els orígens al segle X. En el seu

moment va ser el primer equipament de la comarca a dedicar-se al turisme rural. El mas és el resultat de tres grans etapes constructives, però mai

ha perdut la seva essència i autenticitat. Ja fa anys que El Banús va deixar de tenir bestiar, però encara es conreen els camps que envolten la finca.

Aferrats a les arrels

El Banús de Tavèrnoles, primer mas a dedicar-se al turisme rural a Osona, preserva la nissaga familiar des de 1214

A l'esquerra, la façana principal de la masia. A la dreta, la sala gran de la primera planta i una vista des de la galeria

Tavèrnoles

Miquel Erra (text i fotos)

L'any 1987, El Banús va ser la primera masia d'Osona a sumar-se al sector del turisme rural, aleshores encara a les beceroles. Van rebre la llicència número 7 de tota la província. Ja corrien temps de vaques flaques per al sector de la pagesia i calia buscar noves fonts d'ingressos per trampejar la crisi. Per hostatjar els turistes van habilitar vuit habitacions a les antigues golfes. L'any 2008 van deixar d'oferir aquest servei; a canvi, van adaptar tres habitatges de lloguer a l'antiga masoveria, que avui també contribueixen a sustentar el manteniment de la imponent masia.

És en aquesta masoveria annexa on se situarien els orígens d'El Banús, que reculen fins al segle X. La primera menció, però, sota la grafia de Benuç o Benucci, data de 1245. Serà a partir del segle XVI quan es perfilava la primera gran ampliació, amb efluvis renaixentistes que encara avui són reconei-

xibles. La façana principal testimonia la petjada de dues grans etapes constructives; això explicaria, entre d'altres, la presència d'un doble portal d'entrada. El resultat de tot plegat és una "ferrenya construcció", com

ho descrivia, el 1965, un dels primers llibres de culte del sector, *Les cases pairals catalanes*, amb text de l'historiador Joaquim de Camps i imatges de l'eminent fotògraf Francesc Català Roca. La família en conserva un exem-

plar com un tresor.

L'edifici, de planta rectangular, està coronat per una gran llanterna a la part central. De l'última gran reforma, la de mitjans del segle XIX, n'apareix una lluïda porxada porticada, amb qua-

tre grans arcades d'arc rebaixat. També en aquesta època neix una galeria cara nord, amb vistes a tot el Pirineu. Una sòlida escala de pedra i barana de forja condueix a la planta principal. Un gran rebedor distribueix cap a les diferents estances. Hi destaca un gran menjador i algunes habitacions i alcoves que també recullen diferents estils que hi conviuen. L'oratori, destruït durant la Guerra Civil, va ser *trasplantat* a la planta baixa, ara ocupant una de les antigues quadres.

A El Banús fa anys que no hi ha bestiar, però la finca compta amb 30 hectàrees, entre boscos i camps que es continuen conreant. Sota les seves parets imponents hi han deixat petjada 26 generacions de la mateixa nissaga. L'arbre genealògic recula fins al 1214. Avui la família continua residint entre la casa gran i una antiga cabana situada uns metres més amunt de la bassa i reconvertda en un modern habitatge. Banús dona nom a un tipus de fusta; però aquí és sinònim, simplement, d'arrels.

Un racó singular

Per Xavier Cervera

L'antic colomar

Xavier Cervera para atenció en les dues portetes que hi ha en un extrem de les golfes, l'antic graner del mas, visibles també des de l'exterior en una de les parets laterals de la casa, just sota la teulada. Es tracta d'un antic colomar. "Són espais que s'han anat perdent a mesura que s'han anat reformant les cases de pagès", lamenta Cervera. Antigament, tenir un colomar a pagès "era tot un luxe". Sovint eren les àvies de les cases les encarregades de plomar i cuinar els colomins. "L'arròs de colomí era molt preuat." Ja fa anys que aquest espai no acull coloms; però sí que hi fan niu, de tant en tant, òlibes i algun gamarús. L'estança de

les golfes preserva les quatre grans encavallades del sostre, de fusta de roure, que transmeten solidesa i autenticitat.

@visites.vic

‘Rescatar’ un tresor modernista

El centellenc Arnau Toll ha ‘revisitat’ l’antiga casa de la xocolateria Arumí de Vic en el seu treball de final de grau

Vic

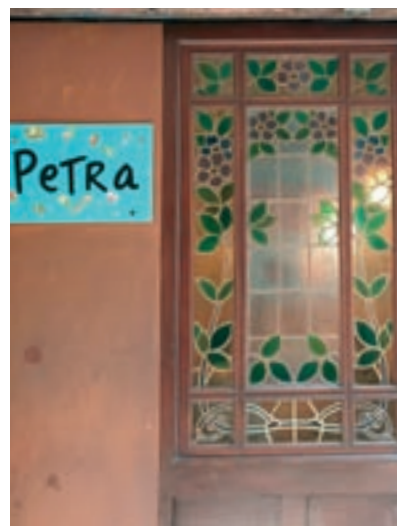
Miquel Erra

L’any 1977 desapareixia, físicament, la centenària xocolateria Arumí del carrer de la Riera, un d’aquells establiments comercials que va deixar petjada en l’imaginari popular de Vic. Més enllà de la fàbrica i la botiga, la família havia aixecat, just al costat, un notable edifici d’aires modernistes, que també va anar a terra. Més de 40 anys després, Arnau Toll (Centelles, 2001) ha *redibuixat* com era aquell habitatge, com a treball de final de grau dels seus estudis superiors de conservació i restauració.

Tot passant pel carrer de la Riera, feia temps que Toll es fixava, i admirava, els pocs fragments que resten de la façana modernista de l’històric edifici. Aprofitant la coneixença amb alguns descendents de la família, es va proposar, com a treball de final de carrera, *restituir* “la magnitud i importància” d’un immoble que duia la firma d’arquitectes com Manuel Raspall o Josep M. Pericas. La primera intenció era presentar una reconstrucció en 3D del menjador modernista principal, la joia de la corona de la casa. Es va adonar, però, que comptava amb poca informació per fer una rèplica “prou fidedigna” i es va decantar per centrar el treball “en la investigació, inventari i catàleg” de la casa. Per donar-hi cos va ser clau el testimoni de Dolores Ripoll Arumí i Anna Arumí Bracons, familiars que hi havien viscut.

El conjunt de l’immoble, que ocupava tot el xamfrà dels carrers de la Riera i Sant Just –just a la cantonada hi havia la botiga–, es van edificar a mitjans del segle XIX, però Toll va posar el focus en la reforma de l’habitatge particular que va impulsar Antoni Arumí i Blancafort a l’entorn de 1915, amb entrada pel carrer de la Riera. La façana, dissenyada per l’arquitecte Raspall, s’estructurava al voltant del gran finestral que donava llum al menjador, a peu de carrer. És un dels pocs elements que han perdurat. Raspall també es va encarregar de “monumentalitzar” l’entrada principal.

En tractar-se d’edificacions recosides i per salvar el gran desnivell del carrer, l’interior de la casa havia de superar diferents desnivells.

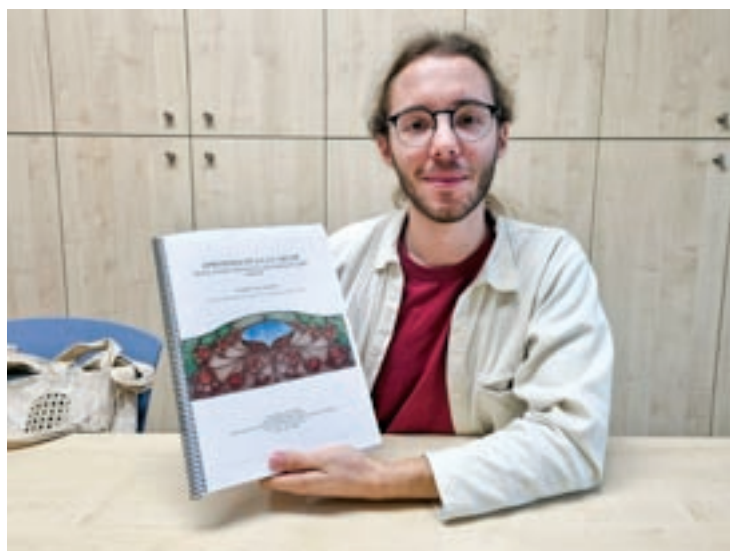
Inventariat i catalogat

Vic El treball d’Arnau Toll inclou un inventari de totes les peces que ha localitzat “i que he pogut examinar”. El gruix principal, un 60%, es conserva a la casa pairal que tenen els hereus Arumí, a les Ferreres de Sant Bartomeu. Toll ha inventariat un total de 78 béns o conjunts de béns mobles i immobles, dels quals ha pogut catalogar les 47 peces que són a Sant Bartomeu. Hi figuren finestres, portes, mosaics i, sobretot, vitralls. En total ha localitzat peces a mans de vuit propietaris. A més de les que es va quedar la família i les van vendre a antiquaris, també hi podria haver elements que *pispeassin* els operaris o algun vianant durant l’enderroc. Del total d’objectes localitzats, un 46% es van recol·locar i reutilitzar, fet que “n’ha alentit el deteriorament i n’assegura el manteniment”. Ara mateix, Toll desconeix si altres mobles emblemàtics com el bufet, la taula del menjador, el joc de cadires o la pianola han perviscut i continuen a mans d’algú. A la foto de dalt, una imatge del menjador modernista, tal com era. A baix, els únics detalls que queden al carrer de la Riera, un dels vitralls que es conserva a les Ferreres i la porta del restaurant Petra, de Barcelona, on també hi van anar a parar part dels arrambadors, adquirits a través dels Encants.

MIQUEL ERRA / ARXIU FAMILIAR

De la planta baixa, la noble, Toll en descriu les diferents estances, com el rebedor, el despatx, la sala de la llar de foc, la del piano i, sobretot, el menjador principal. És aquí on apareixen els elements de decoració més destacats. S’hi accedia per dues portes de fusta de caoba amb vitralls i vidre gravat. Són les que avui decoren el restaurant Petra de Barcelona, juntament amb part dels arrambadors de fusta (vegeu EL 9 NOU de 7 de juny de 2019). A més del finestral que donava al carrer, la sala s’il·luminava amb un gran llum penjant, de forja. Al centre del menjador, una gran taula rectangular de fusta massissa i a una de les parets, un bufet de fusta profusament ornamentat. De la cuina, en canvi, “no en tenim massa informació”.

Una escala de marbre, decorada amb forja, fusta i més mosaics –part de la qual es conserva a les actuals dependències de Chocovic, a Gurb–, conduïa a la primera planta, on hi havia les habitacions, de les quals tampoc en té detalls.

Arnau Toll, amb un exemplar imprès del treball

MIQUEL ERRA

Sí que hi havia un petit oratori –destruït durant la Guerra Civil– i una biblioteca, que hauria estat projectada per Josep M. Pericas, “tot i que no n’ha quedat constància documental”. De la segona planta encara se’n conserven menys dades. Només que hi havia una àmplia sala de costura, també amb la suposada empremta Pericas, llar de foc inclosa. La tercera i última planta seria més modesta, i

es correspondria a les dependències del servei domèstic.

Quan a mitjans dels anys 70 es va presentar el projecte d’enderroc i construcció d’un nou edifici en el mateix emplaçament que la casa i la fàbrica de Ca l’Arumí, el Patronat de la Ciutat Antiga va exigir la preservació tant de la vidriera com de l’entrada principal de la façana. L’any 1977 es procedeix a l’enderroc, tant de l’habitat-

ge com de la fàbrica i la botiga de xocolata. De l’interior només es conservaran una part del mobiliari i els ornaments, disgregats entre els que es va quedar la família, els que es van vendre a antiquaris o els que es podien haver endut vianants o operaris durant les obres.

Amb aquest treball, Toll confia haver contribuït a la preservació de la “memòria” d’aquest immoble notable. “Es pot afirmar que es tractava d’una casa de primer nivell, amb infinitat d’estances i una ostentosa decoració.” Toll defensa que l’enderroc, en aquest cas, “no va ser la fi total d’una edificació sinó que els seus fragments disgregats sobreviuen i es dispersen pel territori”. Per això, la seva feina no acaba aquí: “Han quedat molts camins per explorar”, assegura, tot aprofitant per fer una crida a qui pugui tenir coneixement de més peces disgregades d’aquest immoble, “per continuar ampliant aquest inventari”. Tot un exercici de memòria col·lectiva.

La nova marca, Eukarya. La xocolata d'en Lluç Crusellas, s'elaborarà en una nau pròpia

Lluç Crusellas obrirà a Vic la seva 'fàbrica de xocolata'

Vic

M.E.

A punt de fer un any que es va coronar com el millor xocolater del món, en imposar-se a la vuitena edició del World Chocolate Masters, l'osonenc Lluç Crusellas ja té a punt de solfa el primer gran projecte empresarial propi. Ho farà relançant la marca que ja havia creat fa uns mesos, Eukarya, però obrint un centre de venda i producció específics al polígon del Parc d'Activitats Econòmiques (PAE) de Vic. Un pas endavant que estarà ben secundat pel mateix grup Pavic, del qual és cap de pastisseria des del 2018.

Eukarya Xocolat és el nom de la nova societat que liderarà Crusellas. La renovada marca és tota una declaració d'intencions: Eukarya. La xocolata d'en Lluç Crusellas. Es tracta de treure rèdit d'un nom, el seu, que ja ha assolit projecció nacional i internacional arran del premi obtingut a París fa un any.

La marca desplegarà un ampli ventall de productes, sempre amb la xocolata com a protagonista. Des de les clàssiques rajoles fins a bombons, roques, esfèrics, cremes per untar, torrons o, fins i tot, un panettone. La producció arrencarà amb una quarantena llarga de referències. Tot plegat s'elaborarà en una nau situada al número 23 del carrer de Lleida, just davant de la Zona Dièsel. Les obres ja fa setmanes que van començar i l'objectiu és que culminin a principis del mes que ve. I és que, paral·lelament, a mig novembre està previst obrir

ALBERT LLIMÓS

"No m'ho hauria imaginat mai"

Vic El 31 d'octubre de 2022, Lluç Crusellas es proclamava guanyador del World Chocolate Masters i rebia l'epítet de millor xocolater del món. "Encara no som conscients del que hem fet", deixava anar l'endemà, tornant de París. Un any després encara s'ho pregunta. "No m'hauria imaginat mai aquest ressò; pensava que la cosa es calmaria, però no", deixa anar. Durant aquest any

no ha parat. L'han convidat a fer xerrades, col·laboracions o tallers arreu del món. I ell, encantat: "Ho estic disfrutant molt", assegura. Una de les últimes accions ha estat publicar un segon llibre –el primer ja l'havia fet just abans del premi– en què es recullen 60 creacions inèdites seves. El llibre, editat per Pastry Revolution, compta amb la complicitat d'alguns dels millors pastissers del moment. A la foto, Crusellas, aquest dimecres, en plenes obres de la nova fàbrica.

una *pop up* al carrer Trafalgar de Barcelona que, durant un mes i mig, servirà per presentar i visibilitzar el nou projecte de Crusellas.

A més de centre de producció, el nou local disposarà d'un punt de venda obert al públic en general. La marca es distribuirà per pastisseries i botigues gourmet de tot

Catalunya i d'Andorra, però també se servirà arreu d'Europa a través de la venda en línia, una de les grans apostes del nou projecte.

La nova *fàbrica de xocolata* de Lluç Crusellas compta amb dues plantes i prop de 700 metres disponibles. A nivell de carrer hi haurà la botiga, les oficines i l'obra-

dor principal –amb quatre línies de producció–, mentre que a la planta soterrani s'hi està habilitant el magatzem, més una zona de *packaging* i expedicions. De cara a l'any que ve s'acabaran de completar alguns espais paral·lels, que podrien incloure un servei d'atenció als clients i de *showcooking*.

Sostremetries, amb el vigatà Salvador Sala, 'afinen' nous sostres pirinencs

Vic

EL 9 NOU

El grup de cinc topògrafs catalans coneguts com a Sostremetries, entre els quals el vigatà Salvador Sala, ha confirmat un nou 3.000 al Pirineu. Es tracta del Gías Inferior, a la Vall d'Estós, al Pirineu aragonès, que supera aquesta alçada simbòlica per 59 centímetres. Fins ara cap cartografia oficial li donava una cota superior a 3.000 metres i ni tan sols havia estat considerat com un cim perquè no se n'havia calculat la prominència amb precisió. La majoria de muntanyes del Pirineu mai no s'havia mesurat directament sobre el terreny i amb precisió centimètrica. Enguany l'equip ha comptat amb el suport tècnic de Leica Geosystems, que els ha proveït amb instruments topogràfics d'última generació. En la campanya d'aquest any, de juny a setembre, l'equip ha mesurat vuit cims del Pirineu català i aragonès que estaven al llindar de la barrera dels 3.000 metres. A resultes dels càlculs, s'han produït diversos canvis a la llista. Mentre que el Gías Inferior ara creua la barrera, el Clarabide occidental passa a ser només una aresta. La resta de mesures de la campanya aporten les següents cotes: Salenques, 2.994,81 m; Frondella SW, 2.999,00 m; Punta de Passet, 2.998,49 m; Pico Pequeño del Portillón, 2.998,66 m; Piedras Albas, 2.997,63 m, i Pico de Creguëña, 2.994,21 m. Sostremetries presentarà aquests resultats durant la propera edició de la Fira de la Muntanya de Vic.

El Collsacabra Viu fa parada a l'Esquirol aquest cap de setmana

L'Esquirol

EL 9 NOU

El cicle del Collsacabra Viu fa parada a l'Esquirol aquest cap de setmana, amb protagonisme especial pel món de la fotografia. Dissabte al matí, per exemple, Rafa Badia impartirà un taller sobre fotografia de carrer; a les 6 de la tarda hi haurà una xerrada titulada "Leica és un nom de dona", i a les 8 hi haurà el lliurament de premis del 7è Concurs

Fotogràfic Internacional del Collsacabra.

Altres propostes destacades seran una caminada popular per conèixer les fonts del municipi, diumenge al matí, seguida de la presentació del llibre *Les fonts de l'Esquirol*, a càrrec de Jordi Serra, Miquel Mas i Joan Costa. Durant el cap de setmana també hi haurà projeccions de pel·lícules premiades al Festival de Cinema de Muntanya i activitats infantils, entre d'altres.

En marxa el 29è Mercat de la Patata del Bufet a Orís

Orís

EL 9 NOU

Torna un dels productes de proximitat emblemàtics d'Osona. El cap de setmana passat va arrencar el primer dels quatre diumenges que conformen el programa de la 29a edició del Mercat de la Patata del Bufet. L'entorn dels jardins de la Rectoria acull venda directa dels productes i actes d'animació durant tot el matí.

Per aquest diumenge hi

ha previst un espai Re-Crea, amb jocs de fusta creatius i enginyosos i, a les 11 del matí, un taller de baldufes a càrrec del Museu de la Torneria de Torelló. De les 10 del matí a la 1 del migdia també hi haurà una petita mostra gastronòmica. El mercat continuarà els diumenges 22 i 29 d'octubre. La calor i la sequera també han afectat el volum de producció d'aquest any, constaten des de l'Associació de Productors de la Patata del Bufet.

Fira de la Cervesa Artesana i del Rebost, a Pardines

Pardines Durant tot dissabte Pardines viurà la 19a edició de la Fira de la Cervesa Artesana i del Rebost, amb cinc cerveseries (Art Cervezers, La Calavera, Espina de Ferro, Rotten i Sant Jordi) i diferents parades de menjar de proximitat. Durant tot el dia també hi haurà propostes d'animació, com un taller de batucada, sortida gegantera o un dinar popular. Tancarà la jornada una carretillada, focs d'artifici i un concert amb Núria Casals i Yago Calbet.

Adeu a Cal Vilardell de Prats

La titular del celler es jubila després de més de tres dècades; durant un temps també van portar el restaurant Cal Baumer i l'hotel rural Cal Músic, tancats fa un parell d'anys

Prats de Lluçanès

Roser Reixach

Aquesta tardor tancarà de manera definitiva el celler de Cal Vilardell després de més de tres dècades en funcionament. La titular del negoci, M. Mercè Escamilla, es jubila, i en no tenir relleu ha decidit abaixar la persiana. La botiga va arribar a tenir un volum de feina considerable que va ser possible assumir gràcies a la col·laboració del seu marit, Ramon Riera, i dels seus fills, una ajuda que "ha estat indispensable per tirar endavant".

Quan van obrir no tenien cap tipus d'experiència en el sector però es van adaptar ràpidament, i si bé inicialment van començar amb la venda de cava, de mica en mica van anar ampliant l'oferta fins arribar aproximadament a les 700 referències en tot tipus de vins, caves i licors. Una oferta que estava molt vinculada al restaurant Cal Baumer, que van obrir el 2009 ells mateixos com a complement, al costat del celler, i que el 2010 els va suposar ser els guanyadors del quart Concurs de Cartes de Vins de Restaurants de Catalunya-Cartaví, que organitza anualment l'Associació Vinícola Catalana juntament amb l'Incavi i l'Associació Catalana de Sommeliers.

En tots aquests anys la

M. Mercè Escamilla i el seu marit, Ramon Riera, dins l'establiment

principal venda quant a quantitat ha estat la de vi, vermut i moscatell a granel, un sistema que suposava "adaptar-se al gust de cadascú, perquè es podien fer les barreges que convenia". Sempre van apostar per oferir producte del país, i per això distribuïen entre altres productes "vi del Penedès, vermut de Tarragona i Reus i moscatell de València". Tot

i això s'hi podien trobar vins procedents de totes les denominacions d'origen catalanes, de grans zones vinícoles de l'Estat espanyol com La Rioja, Ribera del Duero o Galícia i també francesos, a més d'una gran varietat de cerveses en un moment en què aquesta beguda encara no havia arribat al *boom* actual. Igualment destaquen els lots de Nadal, un producte que

tenia una gran sortida i amb els quals abastien diverses empreses del territori català.

Reconeixen que és una feina molt lligada, que requereix molta dedicació, i més quan també s'ocupaven del restaurant i de l'hotel rural, Cal Músic, que van tancar fa dos anys. I és que a part de les estones de cara al públic "hi ha al darrere tota una colla de gestions" que suposen una ampliació d'horari que "no tothom està disposat a assumir". Els darrers anys han tingut molta competència de les grans superfícies i d'internet i això també ha pesat a l'hora de prendre la decisió. Tot i que els sap greu haver de tancar el negoci sense relleu "perquè tirar-lo endavant ha suposat un gran esforç", tenen clar que els ha arribat l'hora.

Destaquen que s'enduen un bon record de tota la clientela, bàsicament del poble, però també del Lluçanès i esporàdicament visitants de caps de setmana. Una tipologia de consumidors de la qual consideren han après molt, amb la qual "hi ha hagut molt bona sintonia" i de la qual volen destacar que sempre ha estat molt agraïda: "Durant aquests anys i fins al dia d'avui no ens han deixat de deure ni 10 cèntims". Aquests dies l'establiment està acabant de buidar existències.

Torna la Fira de Fires, diumenge a Castellterçol

Castellterçol La Fira de Fires tornarà aquest diumenge a emplenar els carrers i places de Castellterçol. Les antigues fires locals del 21 de gener, 19 de març i segon diumenge de setembre van deixar de fer-se ja fa uns anys, tota vegada que ja havien perdut l'acollida que havien tingut antigament. Des de fa uns anys s'han substituït per una única fira, que aplega una fira ramadera, la del Bolet, Brocanters i Artesans. La fira començarà a les 9 del matí i acabarà a les 3 de la tarda. S'hi podrà veure una exposició de bestiar, una d'antics oficis i també hi haurà passeig amb ruquets per a la mainada, productes artesanals i de la terra, un mercat de productes alimentaris, o es podrà fer un tast de bolets cuinats al mateix carrer que es podrà acompanyar amb cansalada viada i botifarra.

Trobada de cotxes clàssics a Sant Miquel de Balenyà

Sant Miquel de Balenyà Aquest diumenge tindrà lloc a Sant Miquel de Balenyà la quarta edició de la Trobada de Vehicles Clàssics. Els cotxes quedaran exposats darrere del parc de l'El-lipse entre les 9 i les 12, i al migdia sortiran en ruta fins als Hostalets de Balenyà. El dia abans, a la Pista, hi haurà animació musical a ritme de reggae i *soundsystem*, de les 7 de la tarda fins a mitjanit.

Jordi Vilarrodà fa una mirada pausada i reflexiva a l'actualitat de la setmana en conversa amb:

... i bona lletra

Xavier Antich
President d'Òmnium Cultural

Enric Gràcia
Doctor en Biologia, micòleg

Anna Gorchs
Periodista

AGENDA

Angi Conejo agenda@vic.el9nou.com

Divendres 13

Camprodon. Fira de la tardor. Artesania, productes de temporada i atraccions infantils. Dijous, divendres i dissabte de 10.00 a 20.00 i diumenge de 10.00 a 14.00. Plaça Santa Maria.

5a Fira Col·leccionisme Playmobil. Diorames, *photocall*, tallers manualitats, parades venda, inflables i concurs dioramistes infantils. Pavelló vell.

Cicle de tertúlies sobre la Vall de Camprodon. Parlem de Camprodon amb la nostra gent. Amb Berta Sunyer, Marc Navarro, Isabel Pérez, Marià Morer i Maria Carme Monells. Modera: Eulàlia Cucurella. Espai Cultural Cal Marquès. 19.00.

Folgueroles. Sopar i ball. Amb Xarop de Nit. Sala Dolce Vita. 21.00.

Planoles. Festival Transhumant. 17.30, projecció Bloc 4 de curtmetratges, taquilla inversa. 19.30, projecció Bloc 5 de curtmetratges, taquilla inversa. Teatre Casino.

Roda de Ter. *Antígona de Sòfocles*. Diàleg entre Joan Ferrer Gràcia, traductor d'*Antígona*, i Oriol Ponsatí-Murià, editor. Introducció a l'obra. Montse Vellvehí diu *Antígona de Sòfocles*. Museu Arqueològic l'Esquerda. 19.30.

Vic. Jornades Europees de Patrimoni. Dels campaners i les campanes. 19.00, conferència "El naixement d'una campana. Els fonadors de campanes de Vic", a càrrec de Xavier Pallàs. 20.30, demostració de diferents tocs de campanes del campanar de la catedral de Sant Pere de Vic que es podrà escoltar des de la plaça del Bisbe Oliba. Temple Romà.

Taller per a petits artesans. Farem un taller d'artesanía a peu dret, on grans i petits podran fer un tastet de les manualitats que solem fer al nostre museu amb pell i materials reciclats. Els assistents es podran endur a casa un punt de llibre, un clauer i molt més! Museu de l'Art de la Pell. 11.00.

Dissabte 14

Campdevàno. Concert al

jardí. Amb Cherish Band, versions de Pink Floyd i Queen. Espai Torre Mossèn Tor. 18.00.

Festival Transhumant. Sessió de clausura en català subtítulat i inclusiva per a persones sordes amb projecció de "No callarem, un film per la llibertat" i concert de Cesc Freixas. Sala Diagonal. 18.00.

Camprodon. Fira de la tardor. Artesania, productes de temporada i atraccions infantils. Dijous, divendres i dissabte de 10.00 a 20.00 i diumenge de 10.00 a 14.00. Plaça Santa Maria.

5a Fira Col·leccionisme Playmobil. Diorames, *photocall*, tallers manualitats, parades venda, inflables i concurs dioramistes infantils. Pavelló vell.

Jornades Europees de Patrimoni. Visita guiada "Ruta de la retirada per Camprodon". Amb inscripció. Oficina de Turisme. 11.00.

Projecció del documental *Las Cholitas*. Espai Cultural Cal Marquès. 19.00.

Centelles. 1r cicle Club de Ficció en Joc d'Osona. Club de (vídeo) joc: Hidden Folks. Amb inscripció. Biblioteca La Cooperativa. 10.30.

L'Esquirol. Collsacabra Viu. 10.00-13.00 i 15.00-18.00, activitats d'aventura, plaça Nova. 10.00-18.00, taller de fotografia amb Rafa Badia. 17.00, presentació de la comunitat energètica Collsacabra Verd, sala de plens de l'Ajuntament. 18.00, presentació del llibre *Emboscats. Una experiència d'autosuficiència al cor del Montseny*, a càrrec de Sergi Monraba, c. Nou. 19.00, xerrada "Leica és un nom de dona", c. Major. 20.00, lliurament de premis del concurs CIC-2023, sala de la Cooperativa. L'Esquirol.

Folgueroles. *Cants del pou - El comte Arnau*. Proposta musical de nova creació de l'artista Toni Casassas & Col·lectiu Brossa. Església de Santa Maria. 19.00.

Sopar i ball. Amb Joan Vilandeny. Sala Dolce Vita. 21.00.

Montesquiu. Cosmètica amb plantes silvestres. De

MERCAT DE LA PATATA DEL BUFET ORÍS

Diumenge, segona setmana del mercat als jardins de la Rectoria

la mà de la Irene i l'Adriana, aprendrem a fer productes cosmètics amb plantes silvestres que trobem al nostre entorn més proper. Elaborarem productes per la cura de la nostra pell. Taller a càrrec de Bellota, empresa d'ungüents com els d'abans. Amb inscripció. Parc del Castell de Montesquiu. 10.00.

Pardines. 19a Fira de la Cervesa Artesana i del Rebost. 10.00, taller de batucada amb Tocart. 11.00, toc d'inici amb els gegants de Ribes i els Garrins i Dimonis de Cardedeu. 12.30, concert vermut amb The Rusties Blues Band. 14.30, dinar popular. 17.00, espectacle al carrer amb la batucada Kanimambo. 19.00, concert de vespre amb Cece Giannotti & Après Minuit. 21.00, carretillada amb figures de la Colla Jove dels Diablers de Cardedeu. 21.45, focs d'artifici. 23.00, concert de glosa i taverna a Can Manel amb Núria Casals i Yago Calbet.

Prats de Lluçanès. Jornades Europees de Patrimoni. Bestiari urbà de Prats de Lluçanès. Itinerari amb Roser Reixach i Adrià Noguera. Amb reserva. Plaça Nova. 17.00.

Ribes de Freser. Festival Transhumant. Visita guiada als entorns dels Golluts de Ribes amb Miquel Sitjar. Plaça del Mercat. 12.00.

Ripoll. Jornades Europees de Patrimoni. Portes obertes al Museu Etnogràfic i Farga Palau. 16.30, visita teatralitzada *Les llegendes*

del monestir de Ripoll, amb reserva. 17.30, visita al refugi antiaeri.

Presentació del poemari *Terra fèrtil*, de Marta Coll, i recital acompanyada de la guitarra de Xevi Ariza. La Cooperativa. 12.00.

Roda de Ter. Jornades Europees de Patrimoni. Visita comentada al jaciment arqueològic de l'Esquerda. Amb els directors de les excavacions. Museu Arqueològic l'Esquerda. 18.00.

Rupit i Pruit. Descobreix els sistemes naturals. Sortides naturalistes a Osona. Sortida de descoberta geològica. Activitat de descoberta geològica pels voltants de Rupit i Sant Joan de Fàbregues, on observarem els diferents elements (rocam, falles, fòssils...) que configuren el paisatge geològic de l'indret. Amb Jordi Espuny Solanó, de Taller de Geologia i Grup de Naturalistes d'Osona. Plaça de l'Era Nova. 10.00.

Collsacabra Viu. Visita teatralitzada a la ferreria de Can Rovira. Amb inscripció. Rupit i Pruit. 17.30.

Sant Joan de les Abadesses. Sant Joan de les Abadesses, la joia del romànic. Visita guiada. Oficina de Turisme - Palau de l'Abadia. 11.30.

Jornades Europees del Patrimoni 2023. Visita "Els enigmes de Sant Joan". Oficina de Turisme - Palau de l'Abadia. 16.30.

Sant Miquel de Balenyà.

Festa de la plaça Sardà. 12.30, vermutada i actuació de Ron Reika. 14.30, entrecotada. 16.00, concert de Pubers i Maravilla, taquilla inversa. Plaça Sardà.

4a Trobada de vehicles clàssics. Reggae *soundsystem*. La Pista. 19.00.

Santa Eugènia de Berga. X Concurs de Teatre Amateur. Obra *Sense apuntador*, d'Amalgama Teatre de Barcelona. Teatre Àngel Guimerà. 21.00.

Tona. Jornades Europees de Patrimoni. Presentació de l'entrevista d'Esteve Ginesbres, víctima de la Guerra Civil. A càrrec de l'historiador Carles Puigferrat. Jaciment i Centre d'Interpretació del Camp de les Lloses. 11.00.

Torelló. Concert de cobla. La sardana serà la protagonista amb les cobles Ciutat de Girona i la Cani-Go!. Teatre Cirvianum. 20.00.

Vic. Orelles verdes: *Del bressol a la lluna*. Sessió de contes per a infants de 24 a 36 mesos a càrrec d'Umpalumpa. Amb inscripció. Biblioteca Pilarin Bayés. 11.00.

Patrimoni viu. Visita guiada exposició "Bèsties". MEV, Museu d'Art Medieval. 11.30.

Un món de pells. Visita teatralitzada conduïda per un jove adober amb qui coneixerem com era el passat d'aquesta indústria tan important per a la nostra ciutat i algunes peces singulars de la col·lecció. Museu de l'Art de la Pell. 12.00.

Mira, toca, olora i escolta l'art en família. Descobrireu que les obres d'art del MEV no només es poden gaudir amb la vista sinó també amb la resta de sentits i que, a través d'ells, es pot fer un viatge en el temps i traslladar-nos a l'edat mitjana. Amb reserva. MEV, Museu d'Art Medieval. 17.00.

Concert de Quartet Mezzo. Taquilla inversa. CCVic Joan Triadú. 18.00.

Diumenge 15

Camprodon. Fira de la tardor. Artesania, productes de temporada i atraccions infantils. Dijous, divendres i dissabte de 10.00 a 20.00 i diumenge de 10.00 a 14.00. Plaça Santa Maria.

5a Fira Col·leccionisme Playmobil. Diorames, *photocall*, tallers manualitats, parades venda, inflables i concursos dioramistes infantils. Pavelló vell.

Centelles. Sardatardor. Danses dels Països Catalans amb l'Esbart Marboleny. Casal Francesc Macià. 18.00.

Dia Mundial de conscienciació sobre la mort gestacional, perinatal i neonatal. Lectura de manifest, il·luminació de l'ajuntament i actuació de Laura Cruells. Davant de l'ajuntament. 19.30.

Folgueroles. Berenar ball.

FIRA DE SANTA TERESA I DE L'OVELLA RIPOLL

Diumenge, bestiar oví a Ripoll

Amb Lucky Luck. Sala Dolce Vita. 17.30.

Orís. 29è Mercat de la Patata del Bufet. 10.00-13.00, Mercat de la Patata del Bufet, espai Re-crea amb jocs de fusta creatius, enginyosos i participatius i mostra gastronòmica. 11.00, taller de baldufes a càrrec del Museu de la Torneria. Jardins de la Rectoria.

Un viatge submarí al passat. Amb el geòleg Jordi Vilà, farem un viatge submarí de 37 milions d'anys a través d'una sortida que ens permetrà conèixer i interpretar com era aquest mar i els organismes que hi vivien. Plaça de Sant Genís. 10.00.

Prats de Lluçanès. Intrús. Jazz pel forat del pany. Cicle de concerts en espais patrimonials del Lluçanès. Concert de 4gami. Cal Soler. 12.00.

Ripoll. Jornades Europees de Patrimoni. Portes obertes al Museu Etnogràfic i Farga

Palau. 12.00, visita al refugi antiaeri.

Fira de Santa Teresa. Fira Catalana de l'Ovella. 9.30-14.00, mostra de bestiar oví i concurs de bestiar. 10.00, esmorzar tradicional. 13.00, repartiment de premis del concurs i obsequis. Durant el matí, parades d'artesanía i de mercat tradicional al centre de la vila. C. Jacint Verdaguer (Font Viva). 09.30.

Sant Miquel de Balenyà. 4a Trobada de vehicles clàssics. 9.00-12.00, esmorzar, amb inscripció, i exposició de vehicles. 12.00-13.00, ruta fins als Hostalets de Balenyà, amb inscripció. Darrere del parc de l'El·lipse.

Tavèrnoles. Visita guiada a l'església de Sant Esteve de Tavèrnoles. Amb la visita descobriràs l'església de Sant Esteve, un dels exemples d'art romànic vinculat a la catedral de Sant Pere de Vic i que arriba als nostres dies en un estat de conservació extraordinari. Coneixeràs també l'Espai Natural

Guilleries-Savassona i la història de Tavèrnoles. No apte per a persones amb mobilitat reduïda. Amb reserva prèvia. Centre d'Informació. 13.00.

Tona. Jornades Europees de Patrimoni. 11.00, esmorzar amb pa romà del Museu del Pa de Tona. 12.00-13.00, visita guiada al museu i al jaciment. Jaciment i Centre d'Interpretació del Camp de les Lloses.

Vic. Visita guiada dels diumenges. "Una mirada a les textures i colors de la ciutat de Vic. Coneixem la història de Vic a través de la interpretació dels revestiments de les façanes". A càrrec de Cristina Thió i Lluch. Amb reserva. Oficina de Turisme. 11.30.

Les adoberies de Vic i l'origen de les col·leccions del MAP. Amb motiu de les Jornades Europees de Patrimoni, us volem fer conèixer el patrimoni històric de la ciutat de Vic i l'origen del nostre museu

amb aquesta visita guiada-tastet. Després de veure un recull fotogràfic amb el qual descobrirem la història de les adoberies de Vic i el procés de treball de la pell, farem un breu recorregut comentat per conèixer l'origen del nostre Museu i fixar-nos en la gran riquesa artística dels objectes que hi conservem. Amb reserva prèvia. Museu de l'Art de la Pell. 12.00.

Patrimoni viu. Visita "Avui, fa mil anys". MEV, Museu d'Art Medieval. 12.30.

Vidrà. Rutes guiades 2023. Cims i miradors: puig Cubell. El llogaret de Ciuret, indret de bellesa singular i ubicació excepcional, és el punt de sortida per arribar a un dels cims més emblemàtics del Vidranès: puig Cubell. Els boscos del Vidranès són boscos madurs, de gran valor natural, on podem trobar arbres monumentals espectaculars com el Faig de Can Font, elements naturals de gran valor patrimonial i ecològic. Davant l'ajuntament. 08.45.

Si vols estar
al dia

de tota l'actualitat, dona't
d'alta al canal de WhatsApp
d' EL 9 NOU

CINEMA

Casal Camprodoní

Camprodon

LA VOZ DEL SOL

Dirigida per Carol Polakoff. Amb Carmen Machi, Karra Elejalde i Alicia Lobo. Drama. *dv.* 18.00, 22.00. *ds.* 18.00, 22.00. *dg.* 18.00, 22.00.

Cinema Casal de Gràcia

Manlleu

NEU I ELS ARBRES MÀGICS

Dirigida per Benoît Chieux, Chaitane Conversat, Yulia Aronova, Antoine Lanciaux i Sophie Roze. Animació. *dg.* 17.00.

Cinema Catalunya

Ribes de Freser

LAS BUENAS COMPAÑÍAS
Dirigida per Sílvia Munt. Amb Alicia Falcó, Elena Tarrats i Itziar Ituño. Drama. *ds.* 19.00.

Teatre Cinema Comtal

Ripoll

GOLPE DE SUERTE

Dirigida per Woody Allen. Amb Lou de Laâge, Niels Schneider i Valerie Lamerrier. Comèdia romàntica. *ds.* 18.00. *dg.* 19.30.

LOS MERCEN4RIOS

Dirigida per Scott Waugh. Amb Sylvester Stallone, Dolph Lundgren, Jason Statham i Megan Fox. Acció. *ds.* 20.15. *dg.* 17.00.

Sucrecines

Vic

BARBIE

Dirigida per Greta Gerwig. Amb Margot Robbie, Helen Mirren, Ryan Gosling, Emma Mackey, Will Ferrell, Ariana Greenblatt, Michael Cera i Nicola Coughlan. Aventura. *dv.* 17.35. *ds.* 15.35. *dg.* 11.30, 15.35.

EL EXORCISTA: CREYENTE

Dirigida per David Gordon Green. Amb Ellen Burstyn, Jennifer Nettles, Leslie Odom Jr., Ann Dowd, Lidya Jewett, Olivia Marcum, Raphael Sbarge i E.J. Bonilla. Terror. *dv.* 18.15, 20.20, 22.30. *ds.* 18.20, 20.20, 22.30. *dg.* 18.20, 20.20, 22.30.

GOLPE DE SUERTE

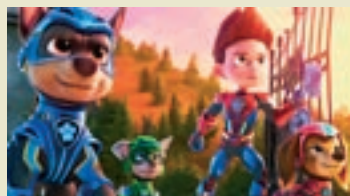
Dirigida per Woody Allen. Amb Philippe Uchan, Lou de Laâge, Grégory Gadebois, Guillaume de Tonquedec,

Melvil Poupaud, Elsa Zylberstein, Anne Loiret i William Nadylam. Drama. *dv.* 20.10. *ds.* 20.15, 22.10. *dg.* 20.15, 22.10.

LA MONJA II

Dirigida per Michael Chaves. Amb Storm Reid, Anna Popplewell, Taissa Farmiga, Bonnie Aarons i Katelyn Rose Downey. Terror. *dv.* 22.10. *ds.* 16.35. *dg.* 11.55, 16.10.

LA PATRULLA CANINA: LA SUPERPELÍCULA

Dirigida per Cal Bruner. Animació. *dv.* 17.40, 19.45. *ds.* 11.25, 14.20, 16.00, 18.00, 19.45. *dg.* 11.50, 16.00, 18.00, 19.45.

LA TERNURA

Dirigida per Vicente Villanueva. Amb Carlos Cuevas, Alexandra Jiménez, Gonzalo de Castro, Emma Suárez, Fernando Guallar i Anna Moliner. Comèdia. *dv.* 20.30. *ds.* 16.15. *dg.* 16.15.

LOS MERCEN4RIOS

Dirigida per Scott Waugh.

Amb Jason Statham, Sylvester Stallone, Dolph Lundgren, Andy Garcia, Jacob Scipio, 50 Cent, Megan Fox i Tony Jaa. Acció. *dv.* 18.00. *ds.* 16.00, 21.30. *dg.* 11.55, 16.00, 21.30.

ME HE HECHO VIRAL

Dirigida per Jorge Coira. Amb Miguel Rellán, Cristina Gallego, Blanca Suárez, Nicolás Furtado, Enric Auquer, Esperanza Guardado, Rebecca Plaza i Amparo Alcaraz. Comèdia. *dv.* 17.50, 21.05, 22.55. *ds.* 15.50, 17.50, 20.35, 22.30. *dg.* 11.40, 15.50, 17.50, 20.35, 22.30.

MISTERIO EN VENECIA

Dirigida per Kenneth Branagh. Amb Michelle Yeoh, Riccardo Scamarcio, Jude Hill, Jamie Dornan, Kenneth Branagh, Tina Fey, Kelly Reilly i Emma Laird. Drama, terror. *dv.* 22.40. *ds.* 20.00. *dg.* 20.00.

SAW X

Dirigida per Kevin Greutert. Amb Tobin Bell, Shawnee Smith, Steven Brand, Synnøve Macody Lund, Michael Beach, Renata Vaca, Joshua Okamoto i Paulette Hernandez. Terror. *dv.* 22.10. *ds.* 18.00, 22.20. *dg.* 11.35, 18.00, 22.20.

SOUND OF FREEDOM

Dirigida per Alejandro Monteverde. Amb Jim Cavieze, Mira Sorvino i Bill Camp. Drama. *dv.* 17.45, 19.30, 22.00. *ds.* 11.35, 14.05, 16.30, 17.45, 19.15, 22.00. *dg.* 11.35, 16.30, 17.45, 19.00, 21.30.

TAYLOR SWIFT | THE ERAS TOUR

Dirigida per Sam Wrench. Amb Taylor Swift. Concert. *dv.* 18.00, 18.30, 21.45. *ds.* 18.15, 18.45, 22.00. *dg.* 12.00, 18.15, 20.30.

THE CREATOR

Dirigida per Gareth Edwards. Amb Gemma Chan, Ralph Ineson, Allison Janney, Leanna Chea, Ken Watanabe, Michael Esper, Charlie McElveen i John David Washington. Drama, aventura. *dv.* 21.30. *ds.* 15.45, 21.45. *dg.* 15.45, 21.45.

THE EQUALIZER 3

Dirigida per Antoine Fuqua. Amb Denzel Washington, Dakota Fanning, David Denman, Sonia Ammar i Remo Girone. Acció. *dv.* 20.00. *dg.* 18.20.

Magazín digital d'oci i cultura

CADA DIVENDRES | EXCLUSIU PER ALS SUBSCRIPTORS

Entrevistes

Reportatges

Llibres

Música

Cinema

Propostes culturals

mes9.el9nou.cat

Us podeu descarregar l'App d'EL 9 NOU de IOS i Android

Naixements

Biel Puig Panedas. Vic
Martí Prats Cumeras. Sant Julià de Vilatorrada
Èlia Sala Cabanillas. Roda de Ter
Ona Corraliza Ramírez. Campdevàrol

Si voleu publicar el nom dels vostres fills en aquest apartat truqueu al tel. 93 889 49 49 o bé envieu un correu a: agenda@vic.el9nou.com

Santoral

Divendres, 13

Sant Eduard

Sol: ↑ 07.59 ↓ 19.18

Dissabte, 14

Sant Just

Sol: ↑ 08.01 ↓ 19.16

Diumenge, 15

Santa Teresa de Jesús

Sol: ↑ 08.02 ↓ 19.14

Dilluns, 16

Sant Galdric

Sol: ↑ 08.03 ↓ 19.13

Dimarts, 17

Sant Ignasi

Sol: ↑ 08.04 ↓ 19.11

Dimecres, 18

Sant Lluc

Sol: ↑ 08.05 ↓ 19.10

Dijous, 19

Santa Laura

Sol: ↑ 08.06 ↓ 19.08

Quirzet l'homenet

Pl. Sta. Clara, 6
93 886 10 55
Pg. Generalitat, 26
93 885 46 52
Rbla. Davallades, 5
93 885 47 22
C. Nou, 43
93 886 10 55
VIC

PODOLOGIA:

Sílvia Nieto Pl. Santa Clara, 6 93 886 10 55
Marta Serra Bisbe Strauch, 16 93 889 46 02 Mútues i Privats (CEMAV)
Pg. Generalitat, 26 93 885 46 52
Rbla. Davallades, 5 93 885 47 22

TERÀPIA VISUAL

Roger Verdaguer Rbla. Davallades, 5 93 885 47 22

Farmàcies

Vic

+EURAS

C. Tagamanent, 1 | dia 13

+ALIBERCH

Rda. Camprodon, 36 | dia 14

+BARNOLAS

Rbla. del Carme, 37 | dia 15

Roda de Ter

+TORRENT

Pl. Major, 7 | dies 13 i 14

St. Quirze de Besora

+BESORA, SCP

C. del Pont, 45 | dies 13 i 14

Tona

+VILELLA

C. Seva, 1 | dies 13, 14 i 15

Torelló

+ACEVES

C. Prat de la Riba, 1 | dia 13

+NOFRE

C. Manlleu, 31 | dies 14 i 15

Manlleu

+ASSUMPTA AUTET

C. Font, 15 | dia 13

+MARTA

Av. Roma, 100-102 | dies 14 i 15

Olost

+SALA CASTANY

Pg. Dr. Lleopart, 4 | dies 13 i 14 matí

Prats de Lluçanès

+VIVER

C. Major, 35 | dies 14 matí i 15 matí

Sant Bartomeu del Grau

+CASACUBERTA

C. Vell, 35 | dia 14 matí

Ripoll

+CABALLERIA

Pl. Berenguer el Vell, 5 | dia 13

+PRUJÀ

Pl. Sant Eudald, 2 | dies 14 i 15

Sant Joan de les Abadesses

+SUNYER

C. Pere Rovira, 14 | dies 13, 14 i 15

Defuncions

Joan Girabal Casadevall. 71 anys. Roda de Ter/Vic

Jaume Campalans Serradell. 83 anys. Vic/Manlleu

Diego Díaz Ortiz. 60 anys. Vic

Climent Santeulària Muntal. 66 anys. Vic/Calldetenes

Paqui Gutiérrez Rodríguez. 54 anys. Manlleu/Vic

Pilar Masramon Llimós. 98 anys. Vic/Gurb

Isabel Parra García. 90 anys. Vic

Dolors Aguilar Cots. 92 anys. Vic

Segundo Castillo Ruiz. 67 anys. Vic

Lurdes Arumí Blancafort. 91 anys. Vic/Gurb

Josep Espuña Feixas. 88 anys. L'Esquirol/Vic

Carmen Burgos Gómez. 85 anys. Manlleu/Vic

Lluís Argemí Molist. 77 anys. Vic/Centelles

María Romero Ramal. 96 anys. Centelles

Josefa Soldevila Rial. 93 anys. Vic

Carme Puigdomènech Casas. 99 anys. Vic/Gurb

Carme Inglada Agut. 88 anys. Santa Eulàlia de Riuprimer

Carmen Álvarez Prado. 87 anys. Taradell

Joaquim Terricabras Castells. 93 anys. Torelló

Joan Martínez Molina. 70 anys. Sant Quirze de Besora

Dolors Carrera Casellas. 91 anys. Torelló

Francisca Criballés Casadesús. 94 anys. Torelló

Teresa Fabregó Subirà. 87 anys. Ripoll

Palmira Teixidor Soler. 95 anys. Camprodon

Josep Maria Galceran Morer. 89 anys. Molló

Juan Antonio Calderón García. 64 anys. Campdevàrol

... i bona lletra

EL 9 TV

Entrevistes pausades i en profunditat

Divendres, 21.00h

Presenta: Jordi Vilarrodà

... i bona lletra

EL TEMPS

Informació facilitada per: meteosona.com i acom.cat

- Assolellat
- Parcialment cobert
- Ennuvolat
- Pluja
- Ruixats
- Plugims
- Tempesta elèctrica
- Boira
- Neu
- Vent

Divendres

7.58 am - 7.17 pm

Previsió divendres
L'anticicló continua sent el protagonista. El més destacat de la setmana han estat les boires a les fondalades de la plana i sobretot les inversions tèrmiques. Aquest divendres el cel es mantindrà serè en general, tot i que a les fondalades es pot formar algun banc de boira matinal. Les temperatures es mantindran sense canvis.

Dissabte

7.59 am - 7.15 pm

Previsió dissabte
Matí amb cel serè en general i bancs de boires disperses. A partir del migdia passaran bandes de núvols alts i mitgens, d'oest a est, que deixaran el cel enteranyinat. Pot créixer alguna nuvolada de tarda i deixar algun ruixat aïllat. Les temperatures es mantindran o podrien baixar lleugerament. El vent bufarà moderat de l'oest.

Diumenge

8.01 am - 7.13 pm

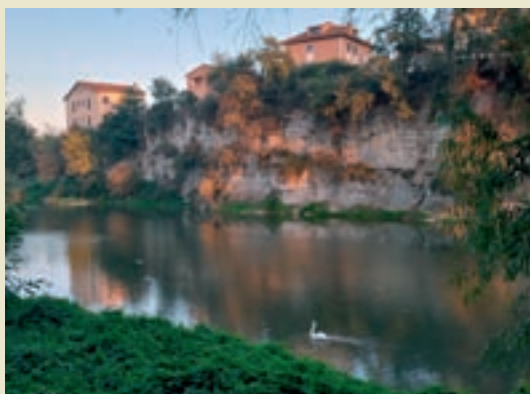
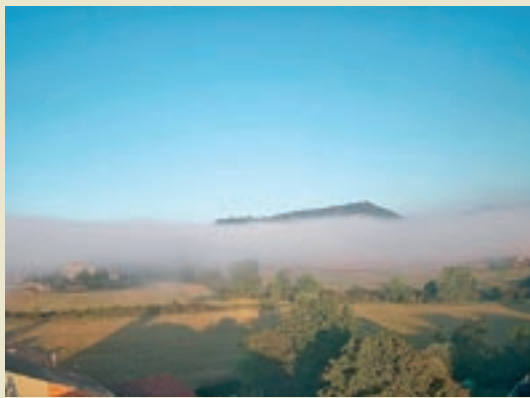
Previsió diumenge
Canvi destacat aquest diumenge. Es retira l'anticicló i donarà pas a les depressions atlàntiques, que deixaran el cel ennuvolat i amb ruixats dispersos, sobretot a la tarda. La cota de neu se situarà als 2.500 metres. La depressió atlàntica acompanyada d'aire fred farà baixar les temperatures, amb màximes dilluns de 18 a 20°C.

... aquesta setmana

Població	Temperatures				Pluja Litres
	Dia	Mín.	Dia	Màx.	
Bellmunt	05-Oct.	14,6	08-Oct.	24,0	0
Bojons - St.Sadurní O.	08-Oct.	5,6	10-Oct.	30,8	0
Gombrèn	11-Oct.	12,4	11-Oct.	27,2	0
Gurb Escolés	11-Oct.	10,7	09-Oct.	30,9	0
Molló	05-Oct.	10,6	09-Oct.	23,9	0
Muntanyola	07-Oct.	15,1	09-Oct.	24,9	0
Núria	05-Oct.	5,7	09-Oct.	19,0	0
Olost	11-Oct.	9,1	10-Oct.	30,1	0
Ripoll	11-Oct.	8,7	09-Oct.	28,7	0
Sant Pau de Segúries	09-Oct.	6,9	10-Oct.	26,9	0
Sant Vicenç Torelló	08-Oct.	9,3	10-Oct.	30,9	0
Ulldeter	11-Oct.	6,0	08-Oct.	16,3	0
Vic	11-Oct.	10,3	08-Oct.	30,5	0

Les imatges dels lectors

eltemps@vic.el9nou.com

#ElTemps per Compartir

CLASSIFICATS

Serveis

Detectius privats Pagès & Gassó. Investigacions familiars, laborals i mercantils. Control de menors. Tel. 93 883 28 33.

Diversos

Me llamo **Kirandeep Kaur Gill**, quiero cambiar mi nombre a **Kirandeep Kaur**.

Treball

Busquem una persona per cobrir la vacança de Responsable de botiga de compravenda d'or (ubicada a Vic) Es requereix experiència demostrable a botiga, com a mínim 3 anys, duent a terme tasques d'atenció al públic, gestió d'estoc i tancament de caixa. Es valorarà favorablement experiència en el sector de joieria i/o gemmologia. També és important que tingui experiència en l'ús d'ofimàtica, especialment Excel. Busquem una persona responsable, proactiva, amb habilitats socials i comunicatives, interessada en desenvolupar la seva trajectòria laboral en una empresa estable i solvent. Jornada laboral de dilluns a divendres de 10h a 14h i de 17h a 20h i els dissabtes fins a les 14h. Salari: 1.400€ nets/mes. Interessats/ades envieu CV a: info@corello.es

Empresa de Comunicació necessita comercial de **telemàrqueting i màrqueting digital**. Valo-

rem: persona activa i amb ganes de treballar. Informàtica a nivell d'usuari/a. Català parlat i escrit. Preferiblement d'Osona. Carnet de conduir i cotxe propi. Oferim: sou fix + comissions. Formació a càrrec de l'empresa. Treball en equip i bon ambient. Incorporació immediata. Interessats/ades podeu enviar curriculum a: treball@vic.el9nou.com indicant la referència: telemàrqueting

Es busca **auxiliar administratiu** a mitja jornada per realitzar tasques administratives. Domini de l'Office. Horari de matins. Incorporació immediata. Interessats envieu el CV a central@macambients.com

Creació, Agència d'Emprenedoria, innovació i coneixements, selecciona **tècnic/a d'impuls agenda estratègica d'Osona**. Creació treballa per impulsar projectes estratègics a la comarca d'Osona. Aquesta persona haurà de donar suport al monitoratge de la realitat comarcal, generar continguts i socialitzar-los, dinamitzar espais de debat i reflexió i liderar el mapeig dels agents del territori. Es requereix com a mínim titulació universitària. Per a més informació i per presentar candidatures, consulteu bases al web creaccio.cat/creaccio/treballa-amb-nosaltres/. El termini per presentar la documentació serà l'11 d'octubre.

Maquinària Industrial Farrés S.L. cerca professional qualificat per unir-se al nostre equip com a **cap de taller** especialitzat en maquinària per a la indústria alimentària a la ciutat de Vic. Envieu CV a: gil.mauri@mif-sl.com

GUIA DE SERVEIS

Girbau Consulting
Oficina tècnica ambiental

Estudis edafològics

Av. Paisos Catalans, 5 B - VIC
Tel. 93 854 11 69
www.girbauconsulting.com
girbau@girbauconsulting.com

EXPO MUDANCES VIC, S.L.

- Servei de guardamobles
- Especialistes en muntatge i desmuntatge de mobles

C. Canigó, 83, 4t 3a - Tel. 619 35 79 73 - 675 92 13 76 - VIC

AUTODESBALLESTAMENTS

LA GLEVA

Ctra. N-152, km 75,6 - LES MASIES DE VOLTREGA
Tel. 93 857 11 53 - 93 850 24 70

US OFERIM ELS NOSTRES SERVEIS

- COMPRA DE VEHICLES ACCIDENTATS
- RETIRADA DE VEHICLES USATS PER DESBALLESTAMENT
- TRAMITACIÓ DE BAIXES DEFINITIVES
- VENDA DE RECANVIS D'OCCASIÓ

Per a més informació, truqui'ns als telèfons:
93 857 11 53
www.desuaceslaepleva.com
Botiga on-line

40 anys

DESEMBUSSOS i FOSSES SÈPTIQUES

M.TERRICABRAS S.L.

Ctra. Sant Hipòlit, km. 4,100 - GURB
Tel. 93 886 24 78
www.terrincabras.cat

NEIDA
Neteja · Aigua · Tecnologia

DESEMBUSSOS, NETEGES I TRANSPORT D'AIGUA

Tel. 630 96 42 84 - 93 857 03 74 - contacte@neida.cat

ANUNCIS CLASSIFICATS EL 9 NOU

PER NOMÉS 2€ / PARAULA*

És molt fàcil: Entra a classificats.el9nou.cat i publica ara mateix el teu anunci!

I a més, si vols, pots carregar-hi **una foto!**

Surt 6 edicions al diari de paper i durant 3 setmanes a EL9NOU.CAT

*Preu mínim: 20€ · Preu per foto: 10€

Concurs de dibuix

Per a nens i nenes de 8 a 14 anys

EL 9 + petit

Dibuixa

Un viatge imaginari

BASES

- 1.- Els dibuixos s'han de presentar en folis o cartolines mida A-4, o en un arxiu pdf, en format **HORIZONTAL**. Cada dibuix ha de portar el nom i cognoms del nen/a, edat i població. També el nom de l'escola i el telèfon.
- 2.- La temàtica és: **"UN VIATGE IMAGINARI"**. La tècnica és lliure.
- 3.- Cada mes, de novembre a maig, s'escolliran dos dibuixos com a finalistes, que es publicaran a les pàgines d'**EL 9 +PETIT**. Tots els dibuixos finalistes participaran, a principis de juny, a la gran final, on un jurat

especialitzat escollirà el dibuix guanyador. Hi haurà un premi individual per a l'alumne, quatre entrades per anar al **parc aquàtic Aqua Brava** i una subscripció a **EL 9 NOU** i un **lot de llibres per a l'escola**.

- 4.- Els dibuixos cal fer-los arribar, cada mes, a la redacció d'**EL 9 NOU** (carrer Sant Antoni M. Claret, 3, de Vic), en horari d'oficina. També els podeu enviar per correu electrònic a repcio@vic.el9nou.com
- 5.- Només podran participar en el concurs les escoles de les comarques d'Osona, el Ripollès i el Moianès.

Al facilitar les vostres dades accepteu expressament la política de privacitat de Premsa d'Osona, SA, que podeu consultar a www.el9nou.cat

OFERTES DE FEINA

Espai patrocinat per **etalentum®**
selecc10n años

Reconeguda empresa de prevenció de riscos laborals, amb més de 25 anys de trajectòria en el sector, excel·lent reputació professional i reconeguda per l'excel·lència en el tracte vers als seus clients i col·laboradors, selecciona per a la seva delegació de Vic un/a

TÈCNIC/A SUPERIOR DE PREVENCIÓ DE RISCOS LABORALS

Important empresa del sector de les telecomunicacions, líder a la Catalunya central i en constant desenvolupament i creixement en l'àmbit nacional, requereix incorporar un/a

PROGRAMADOR/A FULL STACK
amb domini avançat de PHP i Laravel.

 Empresa de comunicació necessita incorporar

COMERCIAL DE TELEMÀRQUETING I MÀRQUETING DIGITAL

Valorem: Persona activa i amb ganes de treballar Informàtica a nivell d'usuari/a Català parlat i escrit Preferiblement d'Osona Carnet de conduir i cotxe propi	Oferim: Sou fix + comissions Formació a càrrec de l'empresa Treball en equip i bon ambient Incorporació immediata
--	--

Interessats/ades podeu enviar currículum a treball@vic.elgnou.com
Indiqueu la referència: telemarqueting

Important enginyeria i constructora multisectorial amb seu a Osona i amb projectes internacionals, amb més de 25 anys de trajectòria en el sector i especialitzada en projectes industrials, requereix incorporar un/a

CAP D'OBRA

amb experiència en obra industrial, per a responsabilitzar-se de la gestió tècnica i econòmica de diversos projectes de l'empresa.

Per a consolidada consultoria d'empreses de Vic en important fase de creixement, seleccionem a un/a

TÈCNIC/A COMPTABLE SÈNIOR

Empresa líder a Espanya en la fabricació d'equips elèctrics i electrònics per a ús domèstic i professional, requereix incorporar en el departament de màrqueting de la seva seu central d'Osona un/a

DISSENYADOR/A GRÀFIC/A

amb domini avançat del paquet Adobe Creative Cloud (Photoshop, Illustrator, Indesign, AfterEffects i Premier)

Consolidat taller oficial de reconeguda marca internacional líder en vehicles industrials, amb més de 40 anys de trajectòria, requereix incorporar a la seva seu d'Osona un/a

MECÀNIC/A OFICIAL DE 1a

amb experiència en la reparació i manteniment de vehicles industrials

10 anys trobant els millors professionals

etalentum Vic
Osona, Moianès i Berguedà
C/ Anselm Clavé, 2 - 2n 4a
93 880 75 25

etalentum Olot
Garrotxa i Ripollès
C/ Pic del Bac, 5 - Local 8
97 264 03 76

etalentum Manresa
Bages i Anoia
C/ Àngel Guimerà, 8-12 - 2n 4a
93 811 33 65

GUIA MÈDICA

ferSalut
L'entitat del teu centre de salut

SABER PERDRE I SABER GUANYAR. PROMOURE UNA COMPETITIVITAT SANA EN ELS INFANTS

S'ha d'evitar la competitivitat?

La competitivitat forma part de la vida de tots i cadascú de nosaltres i els infants també s'hi han d'acostumar, ja que de vegades guanyaran i de vegades perdran, d'altres quedaran segons, quarts...

La competitivitat ens pot permetre, d'una banda i amb un enfocament col·lectiu, treballar en l'assoliment d'objectius comuns, afavorint el treball en equip i, de l'altra i a títol personal, un bon nivell d'autoestima i el desenvolupament d'habilitats psicosocials, com l'empatia o el pensament crític, entre d'altres.

Mentalitat fixa i mentalitat de creixement

És important que la competitivitat fomenti una mentalitat de creixement en lloc d'una mentalitat fixa. Quan els nens creuen que les qualitats que tenen són inamovibles, com ara ser *dolents* en matemàtiques, llavors tenen una mentalitat fixa i creuen que el canvi no és possible, quedant-se atrapats en allò que se'ls dona bé i entenent que no poden canviar ni desenvolupar altres habilitats.

L'oposada a una mentalitat fixa és la mentalitat de creixement. Els nens que tenen una mentalitat de creixement són capaços de reconèixer tant les seves dificultats com les seves habilitats actuals, però creuen que poden canviar, millorar o afegir noves habilitats amb temps i esforç. Com a resultat, quan els nens tenen una mentalitat de creixement, és més probable que s'apropin al concepte de competitivitat sana entenent que si no ho fan bé, no s'acaba el món, sinó que poden aprendre i millorar. I, molt més important, estan disposats a intentar-ho.

Promoure una competitivitat sana en els infants

- No fer comparacions d'uns infants amb d'altres.
- Entendre la competitivitat com l'oportunitat d'aprofundir en les pròpies habilitats, centrades en el desenvolupament personal i entenent els errors com a part del procés d'aprenentatge i millora.
- Entendre l'èxit en termes de creixement, desenvolupament i felicitat, i ajudar els infants a centrar-se en els seus propis èxits en lloc de voler superar a algú altre, com també a reconèixer els seus propis límits, entenent que tots en tenim i no implica que sigui una cosa dolenta.
- Respectar els ritmes dels infants, posant l'accent en l'esforç, l'aprenentatge o la diversió, entre d'altres.
- Parlar d'altres aspectes positius que no siguin guanyar: les amistats que fan, la diversió que tindran, les coses noves que aprendran i l'equip del qual formen part.
- També és important, com a adults referents, ser un bon model a seguir. Escolteu-vos quan parleu dels vostres èxits i presteu atenció a si tendiu a comparar-vos amb els altres.
- Convé animar-los a provar nous reptes i experiències, coses que mai van pensar que gaudirien.
- Treballar amb ells les emocions que els generen la frustració, l'enuig o la ràbia. Parlar-ho amb calma i discutir les estratègies més adequades per fer front a aquestes emocions; tots sentim les mateixes emocions, però cal treballar la resposta davant d'aquestes emocions.
- No condicionar els infants a ser una cosa que no són i/o que no volen ser. Cal que trobin el seu propi camí, entenent que hi som quan cauen i que els podem guiar quan necessiten ajuda.
- Educar en valors, com per exemple la importància de l'esforç, l'empatia, el respecte o el treball en equip i fomentar habilitats psicosocials entre els infants.
- Convé reconèixer i fomentar les actituds col·laboratives i cooperatives, per exemple, mitjançant el joc, inculcant un sentit de joc net i ensenyant a l'infant a apreciar el talent, l'esforç i les habilitats extraordinàries d'altres persones, evitant els sentiments negatius que pugui desenvolupar sobre algú o si considera a algú un rival.
- Ensenyar-los a riure's de si mateixos.

DERMATOLOGIA

Dr. Josep M. Arimany
Dra. M. A. González-Enseñat
- DERMATOLOGIA
I DERMATOLOGIA PEDIÀTRICA
- Teràpia fotodinàmica - Làser
Rambla Hospital, 4, pral. 1a
Tel. 93 885 24 36 - 08500 VIC

OTORINOLARINGOLOGIA

Dr. JOSEP MOLERA BLANCH
GOLA - NAS - OÏDA
HORES CONVINGUDES
Pl. Estació, 8, entresòl - VIC
Tel. 93 885 26 21

UROLOGIA

J. Dinarès i Prat
Metge - Uròleg
UROLOGIA GENERAL I INFANTIL
HORES CONVINGUDES
dinarsvic@hotmail.com
Rda. Camprodon, 26 • Escala D. baixos
VIC - 93 885 27 56
C. Macià Bonaplata, 4 • Escala B2, 2n 1a

ÉS
VEURE-HI
BÉ!

Rda. Camprodon 1 Vic

centrevsk.com

93 858 09 08

GUIA MÈDICA
EL 9 NOU

93 889 49 49

Posa el teu anunci a
classificats.el9nou.cat

Dr. Oriol Parés

ANGIOLOGIA I CIRURGIA VASCULAR
MALALTIES CIRCULATORIES
Varius (CHIVA, estètica...)
edema limfàtic, úlceres...
CONCERT AMB MÚTUES
Vic - Bayés Consultori Tel. 93 889 22 29
Vic - Clínica de Vic - Bayés Clínica Tel. 93 881 65 00
Manlleu - Centre Mèdic Manlleu Tel. 93 851 41 11

OFTALMOLOGIA

Dr. RAFART ARUMÍ

OFTALMOLOGIA
GENERAL

Clínica de Vic
Rda. Francesc Camprodon, 4, 3a planta
VIC - Tel. 93 885 55 09

**Dificultats d'aprenentatge?
Alteracions de conducta?**

Bayés IDETAN vol donar resposta a les dificultats o trastorns del neurodesenvolupament que afecten al rendiment escolar o acadèmic i/o provoquen alteracions de conducta.

Bayés Clínica
Rda. Francesc Camprodon, 4
08500 Vic
T. 93 886 500 / 938 893 587
DEMANAR HORA
bayesidetan.cat

Molt a prop teu,
el teu somni
i nosaltres

Consultori Bayés / Plaça
de la Catedral, 9 / Vic
www.fecunmed.com
938 611 828

CHV CLÍNICA DE VIC
CONSORCI HOSPITALARI DE VIC

EN BONES MANS CAPACITAT D'ELECCIÓ
CONFORT
SEGURETAT

VISITES I PROVES HOSPITALITZACIÓ
670 610 580 93 702 77 41
citesclinicadevic@chv.cat clinicadevic@chv.cat
www.chv.cat

Bayés consultori
Centre mèdic Vic
Plaça de la Catedral 9 Vic
Tel. 93 889 22 29
BAYESCONSULTORI.CAT

TOTES LES ESPECIALITATS MÈDIQUES I QUIRÚRGIQUES

Cardiologia Prof. Dr. Toni Bayés Dr. Jaume Riba Dr. Pau Codina	Ginecologia, obstetrícia i reproducció assistida Dr. Raimon Rovira Dr. Josep Grau Dra. Eva Borralleras Dr. Gerard Minovas	Medicina familiar i comunitària Dra. Anna Moreta Dr. Vicenç Canal Dr. Enric Solà
Cardiologia pediàtrica Dr. Ferran Rosés	Angiologia i cirurgia vascular Dr. Oriol Parés	Medicina del son Dr. Robert Cilveti
Medicina interna Dr. Joan Brugués Dr. Oscar Mascaró	Otorrinolaringologia Dr. Miquel Molinero	Psicologia Lluc. Jordi Alcàsser
Neurologia Dr. Adrià Arboix Dra. M ^a Angels Bayés	Oftalmologia Dr. Joan Tell Dr. Joan Oliveras Dr. Salvador Bofill Dra. Marta Garrido	Psicologia infantil Lluc. Iris Verdaguera Lluc. Gemma Calvet
Reumatologia Dr. Raimon Sanmartí Dr. José Ramon Rodríguez	Oftalmologia infantil Dra. Gemma Romeu	Neuropsicologia Dra. Isabel Sala
Aparell digestiu Dr. Ramon Barniol Dr. Carlos Leal	Traumatologia Dr. Llorenç Guillaumet Dr. Francesc Diaz	Diagnòstic per la imatge Dr. Joaquim Maideu
Oncologia Dr. Eduard Batiste-Alentorn	Pneumologia Dra. Sílvia Molina Dr. Joan Serra	Ecografia Doppler en color Prof. Dr. Agustí Comella Dra. Olga Guri Dr. Diego Goldwasser
Endocrinologia Dr. Ignasi Salgi Dr. Eduard Mogas (pediàtrica)	Cirurgia general Dr. Joan Molinas	Dietètica i nutrició Lluc. Laura Barniol
Dermatologia Dra. Laia Canal	Cirurgia oral i maxil·lofacial Dra. Lúcia Darder	Podologia Lluc. Carme Sallent
Psiquiatria Dr. Jordi del Río Dra. Mercè Aubareda	Neurocirurgia Dra. Marta Ciuendez	Fisioteràpia Sra. Carme Garolera Sra. Maria Torra Sra. Anna Soler Sra. Mireia Parra
Psiquiatria infantil i juvenil Dr. Pere Tapias	Clínica del dolor Dra. Mercè Jiménez	Òptica, optometria i teràpia visual Sra. Anna Grifell
Al·lèrgia pediàtrica Dra. Anna López de Aguilera	Psicogeriatría Dr. Francesc Escabia	Anestesiologia Dra. Mercè Jiménez Dra. Teresa Planella Dr. Julio Roza
Pediatria Dr. Pere Domènech Dra. Anna López de Aguilera	Atenció integral a persones amb malalties avançades Dra. Anna Albó Dr. Xavier Gómez Batista	@bayes_salut
Urologia Dr. Josep Fernández Zuazu		

LA PROGRAMACIÓ DEL CAP DE SETMANA

Divendres 13

6.00 **AVENTURÍSTIC**. Esports d'aventura.
 6.30 **CAMINANT PER CATALUNYA**. Divulgatiu.
 7.00 **NEX MATÍ**. Informatiu.
 9.00 **TERRITORI 17**. Magazin.
 11.00 **ANGLE OBERT**. Actualitat política.
 12.00 **AVENTURÍSTIC**. Esports d'aventura.
 12.30 **TRACES**. Documental.
 14.30 **LA PORTERIA**. Esports.
 15.30 **ANGLE OBERT**. Actualitat política.
 16.30 **FET A MIDA**. Divulgatiu.
 18.30 **MOVING**. Divulgatiu.
 19.00 **TORN DE TARDA**. Magazin.

19.30 **180 GRAUS**. Divulgatiu.
 20.00 **TORN DE TARDA**. Magazin.
 20.30 **EL 9 INFORMATIU**. Informatiu.
 21.00 **... I BONA LLETRA**. Espai d'entrevistes.
 22.00 **TORNA-LA A TOCAR, SAM**. Cinema.
 22.30 **EL 9 INFORMATIU**. Informatiu.
 23.00 **L'ORSAL**. Futbol.
 0.00 **TORNA-LA A TOCAR, SAM**. Cinema.
 0.30 **TORN DE TARDA**. Magazin.

1.00 **EL 9 INFORMATIU**. Informatiu.
 1.30 **... I BONA LLETRA**. Espai d'entrevistes.
 2.30 **PORTAL D'INFORMACIÓ DINÀMIC**. Els titulars d'EL 9 NOU, agenda d'actes i moviment demogràfic d'Osona.

Dissabte 14

6.00 **EL 9 INFORMATIU**. Les notícies d'Osona.
 6.30 **TORN DE TARDA**. Magazin.
 7.00 **L'ORSAL**. Futbol.
 8.00 **PAISATGES ENCREUATS**. Divulgatiu.
 8.30 **RADIKAL SWIM**. Esports. En directe.
 12.30 **ANGLE OBERT**. Actualitat política.
 13.30 **A VISTA D'OCELL**. Divulgatiu.
 14.00 **EL 9 INFORMATIU**. Informatiu.
 14.30 **THE WEEKLY MAG**. Magazin en anglès.
 16.00 **EN JOC**. Esports.
 20.30 **NEX CAP DE SETMANA**. Informatiu.
 21.00 **AVENTURÍSTIC**. Divulgatiu.
 21.30 **ROCKET TALENT FEST**. Arts escèniques.
 22.00 **BARCELONA DANCE FILM FESTIVAL**. Cinema.
 23.15 **GASTROMÒBIL**. Cuina.
 23.30 **... I BONA LLETRA**. Actualitat política.
 0.30 **TORNA-LA A TOCAR, SAM**. Cinema.
 1.00 **CAMINANT PER CATALUNYA**. Cinema.
 1.30 **AVENTURÍSTIC**. Divulgatiu.
 2.00 **PAISATGES ENCREUATS**. Divulgatiu.
 2.30 **PORTAL D'INFORMACIÓ DINÀMICA**. Els titulars d'EL 9 NOU, agenda d'actes i moviment demogràfic d'Osona.

Diumenge 15

6.00 **TORN DE TARDA**. Magazin.
 8.30 **TORNA-LA A TOCAR, SAM**. Cinema.
 09.00 **PAISATGES ENCREUATS**. Divulgatiu.
 9.30 **AVENTURÍSTIC**. Esports d'aventura.
 10.00 **ANGLE OBERT**. Actualitat política.

11.00 **MISSA DE MONTSERRAT**. Religios. En directe.
 12.30 **GASTROMÒBIL**. Cuina.
 12.55 **DIADA DE SANTA TERESA**. Castellars. En directe.
 16.00 **EN JOC**. Esports.
 20.30 **NEX CAP DE SETMANA**. Informatiu.
 21.00 **A VISTA D'OCELL**. Divulgatiu.
 21.30 **CONNECTICAT**. Magazin.
 22.30 **LA DIADA EN 60'**. Castellars.
 23.30 **TELÓ DE FON**. Arts escèniques.
 0.00 **... I BONA LLETRA**. Espai d'entrevistes.
 1.00 **TORNA-LA A TOCAR, SAM**. Cinema.
 1.30 **IMPULS**. Divulgatiu.
 2.00 **AVENTURÍSTIC**. Esports d'aventura.
 2.30 **PORTAL D'INFORMACIÓ DINÀMICA**. Els titulars d'EL 9 NOU, agenda d'actes i moviment demogràfic d'Osona.

Xavier Antich, a '... i bona lletra'

Jordi Vilarrodà entrevista Xavier Antich, president d'Òmnium Cultural; Enric Gràcia, doctor en Biologia i micòleg, i analitza l'actualitat amb la periodista Anna Gorchs.

... i bona lletra divendres, 21.00

Les notícies del cap de setmana

Meritxell Garriga (a la foto) presenta l'informatiu dels caps de setmana de La Xarxa, recollint tota l'actualitat de dissabte i diumenge.

Nex cap de setmana diumenge, 20.30

Cada diumenge, 'Connecticat'

Jèssica del Moral (a la foto) presenta cada diumenge *Connecticat*, un programa que busca les millors històries per connectar amb l'espectador, amb la cultura com a eix central.

Connecticat diumenge, 21.30

Diada de Santa Teresa

Retransmissió en directe de la diada castellera de Santa Teresa, amb la participació dels Nens del Vendrell, la Colla Jove dels Xiquets de Tarragona i la Colla Jove dels Xiquets de Valls.

Diada de Santa Teresa diumenge, 12.55

EL FORAT DEL 9

Osona des de l'aire amb el dron d'Arnau Jaumira

Jordi Sunyer

A finals dels anys 90 TV3 ho petava amb un programa que es deia *Catalunya des de l'aire*.

L'espai no tenia secrets: un helicòpter, un bon pilot, una bona càmera (amb un bon operador)... i el meravellós paisatge nostrat feia la resta. Ara, des de la setmana passada, a EL 9 TV hi ha *A vista d'ocell*, un espai del tot imprescindible que ens acosta els municipis osonencs i lluçanesos de la mateixa manera que ho feia la televisió nacional fa un quart de segle. Bé, de la mateixa no. Molt millor. La qualitat de les imatges és brutal (en HD) i per facturar-lo no s'ha hagut de llogar cap aeronau d'enlairament vertical sinó que la clau rau en l'habilitat d'Arnau Jaumira per fer anar un dron. El primer programa va sobrevolar Centelles i el segon, Alpens i va

ser un autèntic festival. A més, les imatges van nudes sense cap veu *en off* que atabali i només s'hi sobreimpressionen petites informacions i quatre rètols. Al punt. I la cirereta del pastís és la selecció musical sobretot de pop minimalista (encara existeix l'etiqueta de pop metafísic?) català. Al primer capítol hi vaig escoltar El Petit de Cal Eiril, Pau Vallvé i Ferran Palau, que sonava just quan el dron passava per sobre del Palau dels Comtes de Centelles, ironies del destí. El Palau músic té el cap ben moblat i el Palau dels Comtes, en canvi, té el cap ben obert ja que les obres estan ben avançades. A Alpens hi vaig sentir Inspira, els enyorats Raydibaum de Valen Nieto, Sanjosex... Un luxe. I el millor de tot: Si per fer *Catalunya des de l'aire* TV3 es devia gastar una milionada en helicòpters i mitjans ara, a EL 9 TV, per fer *A vista d'ocell* n'han tingut prou amb el talent (i el dron) d'Arnau Jaumira. Que no és poc. Per molts anys.

Radikal Swim 2023

Una nova experiència Radikal Ocean52! que tindrà lloc a Llafranc i Calella de Palafrugell, una de les experiències més emocionants i divertides de les aigües obertes.

Radikal Swim dissabte, 8.30

Missa de Montserrat

Cada diumenge segueix en directe la missa conventual del monestir de Montserrat.

Missa de Montserrat diumenge, 11.00

WOKANDAPIX

TAN JOVES, TAN SOLS

Ja fa dècades que els retrats generacionals van a l'alça. Veient com els costa albirar certa estabilitat

–un salari decent, un habitatge agradable–, els fills tenen la sensació que viuran pitjor que els seus pares i estan abatuts, empenyats. No és estrictament una realitat objectiva, perquè molts joves han tingut més possibilitats que els seus progenitors, que

es van dedicar només a pensar mentre que ells han pogut viatjar, estudiar i gaudir de llibertat fins a posar seny. Però també és veritat que als fills els falta aquella il·lusió dels *hippies*, els *punks*, els *progres* i els *babyboomers*, que veien claríssim que es guanyarien un món millor. En el fons què val més, tenir oportunitats o expectatives?

Love, love, love, l'obra que dirigeix Julio Manrique a La Villarroel, parla justament d'això, del món que ens ha deixat la generació que pro-pugnava pau, amor i llibertat.

Els falta aquella il·lusió dels 'hippies' que veien claríssim que es guanyarien un món millor

Diu que és de mala educació culpar els pares dels fracassos quan passes dels trenta (a aquestes alçades ja són pro-

blema teu), però convindrem que en aquest aspecte hi ha hagut un decalatge important de les previsions. O com dirien els *centennials*: el món millor els ha sortit *regulinxi*.

Però, atents, que encara ho podem fer pitjor. Perquè potser els fills dels 70 van caure de quatre grapes en la trampa del capitalisme, però almenys ells van traïr els seus principis per donar-nos benestar, estudis i, fins i tot, un *raconet*. En canvi, si parem atenció a la situació dels adolescents d'avui, aviat estarem davant d'una generació jove

no només empobrida sinó també malalta, segons les notícies que se succeeixen a diari: estudiants que ataquen professors, canalla que sent una profunda soledat, trastorns alimentaris provocats per una pressió estètica insuportable, conductes sexuals degradants, addiccions reals i virtuals, i tot això sumat a pitjors resultats educatius.

Durant els fets d'Urquiona es va analitzar molt d'on venia la desil·lusió dels joves, la sensació que no hi tenien res a perdre, que el futur ja pintava negre i que el món cremaria igualment. És el que la filòsofa Marina Garcés va definir com la repetició del "no future", del nihilisme punk. Però com hem arribat a aquest malestar generacional?

En una d'aquestes notícies recents, una psicòloga observava dos factors clau: que l'entorn social s'ha empetitit i que les pantalles han canviat la manera de comunicar-nos. La família, que era un nucli extens, s'ha reduït a la mínima expressió, s'ha atomitzat. Les persones en tots els contextos socials, laborals, vitals, estan més soles. I això fa que no només s'hagi perdut xarxa social, també els referents de conducta que n'extreïen els joves, els valors, els exemples.

Només hi veig una explicació i una cura per a tanta incomoditat i tant de dolor: no els deixem sols.

Laura Serra

Cromos

Dentadura

Les xarxes socials serveixen per a tot. La Guàrdia Municipal de Viladrau va publicar una *story* a Instagram amb la fotografia d'una dentadura postissa al costat d'una pela de taronja. Deia que s'havia trobat a la cantonada del carrer Verdaguer amb la carretera de Vic. Si és d'algú, ja ho sap.

Ventrílocs

És habitual que la inauguració del curs a la Universitat de Vic acabi amb el cant del *Gaudeamus igitur*, l'himne universitari per excel·lència a tot el món. Saber-se la lletra, en llatí, és difícil. Vam enganxar a moltes de les autoritats fent de ventrílocs. Movent els llavis mentre els altres cantaven.

Temps

Els mapes meteorològics alerten que a partir d'aquest dissabte baixen les temperatures. Per fi. La gent ho ha aprofitat fins al final, perquè aquest dimecres les terrasses de Vic, per exemple, estaven a *tope* de gent amb màniga curta. Recordeu quan dèiem allò de nou mesos d'hivern i tres d'infern?

Festa

La redacció d'EL 9 NOU va haver de treballar aquest dijous 12 d'octubre per acabar el diari. No es veia gaire gent treballant a fora. Fa uns anys es feia campanya, fins i tot càrrecs públics i alguns funcionaris, que no tenien res a celebrar i estaven al peu del canó. Tot canvia.

La vinyeta

EL 9 NOU

Presidenta Beth Codina
Director editorial Agustí Danés

Director edició
Víctor Palomar

Seccions
Miquel Erra (el calaix) / Isaac Moreno (economia)
Esther Rovira (esports) / Txell Vilamala (política i societat)
Jordi Vilarrodà (cultura)

Correctora Cristina Anfruns

Informàtica i producció Jordi Soler
Publicitat Lourdes Coma / Jordi Roca
Màrqueting Teresa Molas
Administració Esperança Polvillo

Redacció
Vic: Plaça de la Catedral, 2
Tel. 93/889 49 49 / Whatsapp 646 079 023
c/e direccio@vic.el9nou.com

Administració, subscripcions i publicitat
Vic: Carrer Sant Antoni M. Claret, 3

Edició i Distribució
Premsa d'Osona, S.A. Plaça de la Catedral, 2

Impressió: Cre-a
Dipòsit Legal: B-7.500-1978

Difusió controlada per OJD
Periòdic adherit al Consell de la Informació de Catalunya
www.el9nou.cat

8 1135 2562 09

31013

8 1135 2562 01